

20 ÅRS NORSK FINANS AV

TERROR

mot Jødestaten

Av IVAR FJELD

Forord:

Dypt forankret I den norske folkesjela, finnes en overbevisning om at dersom alle ble som nordmenn, ville det bli fred på jorden. Det spiller ingen rolle hvilken bakgrunn vedkommende har. Når vedkommende får komme til Norge og oppleve vår suverene godhet, vil han bli som oss. Dette er en alvorlig norsk villfarelse.

Folk fra andre kulturer kommer ikke til Norge fordi de ønsker å berike seg på norsk fauna, og ta del i kultur-og samfunnsliv. De kommer hit fordi vi er blitt verdensmester i å dele ut penger. Alle skal få gleden av å bli «nordmann». Det stilles få krav før pengene kommer. Muslimer og i sær arabere har funnet en måte å sikre at pengekranten forblir å. pen Det gjelder å framstå som en god sosialdemokrat, og få knotet frem et budskap i norske medier om fred og menneskerettigheter. Når det snur seg rundt og lar seg intervju av arabiske medier, har kameleonene skiftet farge. Nå snakkes det om et ønske om å få en sønn som kan bli martyr (Shahid), og som kan holder fram kampen mot «sionistene». Staten Israel må utvannes og bli som alle andre nasjoner. Vi er jo en stor global familie, er vi ikke? Men aller helst bør Israel utslettes, og gjør plass for «de forfulgte palestinerne». Det ropes i gatene i Oslo, Stavanger og Bergen: «From the river to the sea». En åpen invitasjon til alle arabere som vil leve i et Sion der det ikke finnes jøder.

Denne boken dokumenterer hvor lett det har vært å manipulere nordmenn. Presse-oppslag etter presse-oppslag, overrør to tiår. Hvordan våre ledere har sviktet. I møte med folk som har en langt sterkere nasjonal og religiøs identitet enn oss, faller etniske nordmenn nå helt igjennom. Vi er ikke lenger i stand til å definere kva det vil si å være «nordmann», og forklare hvem som er «norsk». I løpet av en generasjon har vi forkastet vårt historiske og etniske opphav. Vi har blitt en del av det «nye vi» og finansierer arabernes kamp mot jødestaten. Ideen om at Norge kan påvirke Islam er tankespinn uten rot i virkelighetens verden. Denne verdensreligionen strekker seg fra Marokko i vest til Indonesia i øst. Det finnes ca. 1,6 milliarder Muslimer, nesten 20 prosent av verdens befolkning. Norge bosetter 0,08 prosent av jordens innbyggere. Hvordan kunne vi havne inne i et slikt selvbedrag? Når startet Stortinget og regjeringen å likestille norsk kultur med muslimenes kultur? Vi formidler og støtter oss på et historieløst og vridd verdensbilde. Koran basert Islam handler om folkenes underordning, eller muslimens bruk av sverd. Begreper som "religiøs mangfold" og "inkludering" er ikke en del av Muslimenes vokabular.

I dag mener det store flertall at «norske muslimer» gjør en solid innsats for Norge i Midtøsten, og vi finner det rett og rimelig at disse fremmedkrigerne får godt betalt for slitet. Den norske stat overstrømmer Koran-troende muslimer med penger, som de overfører til konti i utlandet. Hva er det de har brukt skattepengene våre på? Hva er det vi er med og finansierer? Et nytt Holocaust?

Ivar Fjeld:

Mai 2025.

Fra hjertelighet til åpen fiendskap

Ivar Fjeld skrev for noen år siden en bok om AUF sin relasjon til Palestina og palestinske ungdomsbevegelser. Nå tar han for seg Arbeiderbevegelsen sitt forhold til Israel. Det er interessant lesning. Så sent som i 1971 var Golda Meir på besøk i Norge. Og ble tatt hjertelig i mot av Tryggve Bratteli og statsledelsen. Haakon Lie sitt gode forhold til Israel kjenner vi til. Men også Einar Gerhardsen var veldig positiv til Israel. Det viste jeg ikke. Han var på besøk i Israel sammen med Vera og sønnen Rune. Gerhardsens Norge etablerte en kibbutz i Israel. Dette var slike tette bånd som norske myndigheter og arbeiderbevegelsen holdt vedlike.

Det er ikke høyre-politikere som har valfartet til Israel. Det er arbeiderbevegelsen. Også Jens Christian Hauge, alle høvdingene var der. Men så skjer det noe. Utviklingen fra hjertelighet og nærhet, til åpen fiendskap. Det er en reise i nyere norsk historie. Den er det veldig interessant og nyttig og observere. Dagens politiske ledelse i Arbeiderbevegelsen, later som de er arvtagere til den eldre generasjon. Men det er de ikke. De skjender sin egen historie. Det skjender minnet til Martin Siem, Haakon Lie og Jens Christian Hauge, de som var med og gav Israel atombomben. Heller ikke dette tørr dagens myndigheter vedstå seg. At Norge spilte en viktig rolle under opprettelsen av staten Israel.

Det er også interessant å lese om hvordan Bergen kommune fikk fjernet en foto-utstilling om moderne norsk sionistisk historie i forbindelse med en minne-markering 7.oktober 2024, av massakren i Israel den 7.oktober 2023. Denne fotoutstilling ble arrangert av venner av Israel. Veldig godt dokumentert i denne boka.

Fra skogpodden 12.mai
2025

Hans Rustad
Redaktør
document.no

Norge på feil side i sivilisasjonskampen?

Ivar Fjeld, forfatter av boken «Den rødgrønne terror-øya» tar bladet fra munnen igjen. Nå har han funnet frem stoff som dokumenterer at Norge slett ikke har holdt sin sti ren når det gjelder støtte til terrororganisasjoner.

Ivar Fjeld sin bakgrunn er en gave til Norge «for en tid som denne. Han har en innsikt og kunnskap som få andre både som «gravende» journalist og som AP medlem, med tilgang til de innerste sirkler ved sin jobb for Olje og Energiminister, Olav Akselsen i Stoltenberg I regjeringen. Fjeld har dokumentert at Norge faktisk har vært en av hovedsponsorene for terrorisme ved vår finansiering av PA og andre svært voldelige elementer i Midtøsten. Og han finner frem både gjemte, og nesten glemte, saker som viser at Norge, ved nåværende statsminister åpnet dørene for Hamas.

Var det slik at en ikke visste hva Hamas sto for? Neppe. Støre kan lese, og Hamas sitt charter var lett tilgjengelig da som nå. Der står det svart på hvitt at jøder er til for å skytes, for når tiden er inne skal *«enhver busk og sten si, kom her, en jøde skjuler seg bak meg, kom og drep ham»*.

Det som føles mest flaut, nedrigst og uforståelig er når Utenriksdepartementet ber Norges Konge om ikke å kondolere Israel etter at den lille jødiske nasjonen har opplevd et terrorangrep som bare overgåas av holocaust. Kvinner og barn, unge og gamle ble torturert, massakrert, voldtatt, hugget i fillebiter eller brent levende den 7. oktober 2023. 250 mennesker ble dessuten tatt som gisler

- i en krigsforbrytelse som fremdeles er pågående, og kongen får ikke kondolere? Det er frastøtende! Og det er selvsagt svært vondt for enhver jøde å vite. Jøder i Norge rømmer landet, og mange hjemsøkes nå av angst, fordi de ikke er trygge lenger, når det ropes «*Ingen sionister i våre gater*»

Norge har gjennom giverlandgruppen vært en viktig finansierer av det «palestinske» prosjektet. Hva gikk finansieringen til? Vi vet det nå. Hele Gaza var et nettverk av underjordiske tunneller, bygget for å bekjempe Israel som stat og jødene som folk.

Det foregår en sivilisasjonskamp foran våre øyne, og den antisemittisme som i årevis har vært skjult under dekke av hjelp til mennesker i nød, har beredt grunnen for det irrasjonelle Israelshatet som nå blir støttet av alt for mange av våre folkevalgte. Israels rett til selvforsvar blir en papirtiger, når Hamas skal kunne dirigere rammebetingelsene for krigen, ved å peke på sivil lidelse, som de selv arrangerer.

Hva har en brukt skattepengene våre på? Hva er det vi er med og finansierer? Et nytt holocaust?

Hamas har både i ord og handling vist at for dem er målet utslettelse, på det mest bestialske vis, av både jødene og staten Israel. Ivar Fjeld har dokumentert hvordan fremstående politikere i Norge har valgt å støtte terrororganisasjoner fremfor Israels demokrati, der menneskeretter og vestlige verdier og sivilisasjon er førende for politikken.

Jeg anbefaler boken!

Anita Apelthun Sæle
Tidligere stortingsrepresentant,
nåværende politisk redaktør
i Norge IDAG

Demokratiet Israel - Hoggestabbe for sosialistar og islamistar

Ivar Fjeld har spurt om eg vil skrive nokre ord om Israel og venstresida i politikken. Det gjer eg gjerne for eit skrivande åndsmenneske som av ivrige grupper i kyrkje og politikk vil teia han i hel. Som tidlegare sosialist og ungdomleiar er han ein «overløpar» og vert tolka som «farleg» for venstresida, då han dokumenterer korleis samarbeidet mellom norske styresmakter (les:Arbeiderpartiet) og antidemokratiske krefter på palestinsk side har utvikla seg. I dag blir denne politiske venskapen med Fatah dyrka, trass i utbreidd terrorisme, antisjonisme og antisemittisme. – I artikkelen hevdar eg at totalitære ideologiar lengst til venstre og høgre (kommunisme, venstresosialisme, nazisme, islamisme, fascisme) har som felles ynskje å ville ta knekken på jødestaten. Då er det grunn til å spørja: Vil dagens norske regjering vera med på denne udåden? Skjønna dei heilt kva dei driv med, eller let dei seg presse av ekstremistar på venstresida for å halde på Makta?

Hallgrim Berg:
Stortingsmann for
Høgre (1985-1997)
Høgre sin kultur-og
mediepolitiske
talsmann.

Eige kapittel side 142-145

Side-inndeling:

Forord: Side 2-3

Viktige hendelser med kilde henvisning:
Side 5-10

Kapittel 1:

År 2006-2009.

Side: 11-57

Kapittel 2:

År 2010-2013

Side: 58-67

Kapittel 3:

År 2014-2022

Side: 68-75

Kapittel 4:

År 2023-2025

Side: 76-123

Tillegg:

Foto-utstilling om norsk sionisme 1949-71

Side: 125-146

Ivar Fjeld sin CV:

Side: 147-151

Etterord:

Viktig hendelser med datoer:

« **20 års norsk finans av terror mot jødestaten** » :

17. oktober 2005: Jonas Gahr Støre blir utnevnt til utenriksminister.

25.januar 2006. Hamas vinner valget i Gaza.

15. Februar 2006. Dokument 8, Stortinget. *«Stortinget ber regjeringen sette i gang et utvekslingsprogram mellom Muslimske land og Norge for frie organisasjoner (NGO-er), barne - og ungdomsorganisasjoner og politiske partier, etter modell av det arbeidet som for eksempel ble gjort i de øst-Europeiske landene etter murens fall, og på Balkan etter krigen».*

April 2006. Norsk UD inviterer Hamas til Oslo. Norge er det eneste landet i Europa (vesten) som gir Hamas visum.

10.april 2006. Oslo AUF (Eskild Pedersen) kritiserer regjeringen for å være villig til å kutte i lønninger til sykepleiere og lærere ansatt av PLO i "Palestina".

2. Juni 2006. Debatt i Stortinget av dokument 8 forslaget.

13. juni 2006 møter Hamas-politikeren Yehya al-Abadsa utenrikskomiteen i Stortinget.

19.mars 2007. Statssekretær i UD Raymond Johansen (AP) møter Hamas-ledelsen i Gaza.

19.juni 2009. AUF leier ut Utøya til en muslimsk organisasjon, som bruker lagshuset til bønn i retning Mekka.

1.juni 2010. Hadja Tajik (AP) går på talerstolen i Stortinget med «Palestina-skjerf» rundt halsen.

Juli 2010. AUF oppretter « Palestina » på Utøya. 2.

Desember 2010. Dokument nr. 15:425 (2010-2011)
Innlevert: 02.12.2010, av Øyvind Vaksdal (FrP).

Utenriksminister Jonas Gahr Støre: «Norge har som nevnt ikke politisk kontakt med Hamas, men vi har kontakt med alle palestinske fraksjoner på embetsnivå etter behov».

27. jan. 2011: Utenriksminister Jonas Gahr Støre (Ap) innrømmer overfor TV 2 å ha hatt direkte telefonsamtaler med Hamas-leder Khaled Meshaal.

21.juli 2011. Massemord på Utøya utført av ABB.

27. jan. 2011: Utenriksminister Jonas Gahr Støre (Ap) innrømmer overfor TV 2 å ha hatt direkte telefonsamtaler med Hamas-leder Khaled Meshaal.

8. juni 2013: Tidligere stortingsmann Hallgrim Berg gir ut boka "Demokrati eller Islamisme"

Alle media-Illustrasjonene i boka er laget for dette litterære verk, er basert på åpne kilder, har kildehenvisning og kan kryss-sjekkes for verifisering på internettet.

17. Desember 2013. NRK oppslag om at EU og Norge betaler lønn til 60.000 «palestinere» i Gaza som ikke er på jobb.

24.august 2014: Statsminister Erna Solberg siterer Koranen på Løvabakken og vert hylla avmMuslimer.

14.mars 2018. Sylvi Listhaug (Fr.P) publiserer en melding på FB om at Arbeiderpartiet mener terroristenes rettigheter er viktigere enn nasjonens trygghet.

20.mars 2018. Listhaug må gå av som justisminister.

15.mai 2023: Representantforslag fra stortingsrepresentantene Bjørnar Moxnes og Hege Bae Nyholt om anerkjennelse av Palestina som egen stat og norsk tilslutning til FNs apartheidkonvensjon
Representant-forslag Dokument 8:237 S (2022–2023)

20.september 2023. Giverlandgruppa for Palestina ledet av Norge (Anniken Huitfeldt) møtes i FN hovedkvarteret i New York.

7.oktober 2023. 1.200 Israelere blir utsatt for en massakre av Hamas, den største siden Holocaust.

7.oktober 2023. Kong Harald frarådet av UD om å kondolere Israel.

11. Oktober 2023. Ulstein i KrF kritiserer Støre for at Norge har gitt 14,5 milliarder i Palestinastøtte.

24. oktober 2023: Innstilling Representantforslag 237 S (2022–2023)

28. Oktober 2023. Operaen i Oslo blir prydet med stor vimpel av «Palestina» flagget.

23. November 2023: Arbeiderpartiets hovedkvarter på Youngstorget i Oslo blir prydet med «Palestina-flagget».

24.mai 2024. Israel hjemkaller sin ambassadør i Norge.

17.juli 2024. Utenriksminister Espen Bart Eide nektet innreise til Israel.

7-8. Oktober 2024. Bergen Kommune tar ned og konfiskerer en foto-utstilling laget av Israels-venner med dokumentasjon av norsk Arbeiderbevegelse sin støtte til Israel fra 1948 til 1971. Foto-utstillingen blir arrangert som en del av minne-making av massakren i Israel 7.oktober 2023.

19 Jan 2025: Utenriksminister Espen Barth Eide møter Syrias nye leder, Ahmed al-Sharaa, i presidentpalasset i Damaskus.

9.mars 2025. Det nye regimet bak maskere i Syria av alawitter og kristne.

17.mars 2025. Norsk UD bevilger 400 millioner NOK til det nye regimet i Syria.

Når gikk startskuddet for den norske legaliseringen av radikal Islam?

Du må ta et tilbakeblikk for å finne svaret. Stortings-debatten 2.juni 2006 førte til den avgjørende beslutningen. Bare partiene FrP og Høyre hadde motforestillinger. Nå ble det gitt grønt lys for finansiering av og opprettelse av plattformer for samarbeid mellom moske-baserte muslimske organisasjoner og norske barne- og ungdomsorganisasjoner. (NGO's). De politiske partiene skulle nå satse på å skaffe seg søsterorganisasjoner i den muslimske verden. Arbeiderpartiet hadde siden 1993 vært forpliktet til å samarbeide med al-Fatah (PLO) gjennom Oslo-avtalen. Nå fikk nyutnevnt Utenriksminister Jonas Gahr Støre et påskudd for å åpne opp for et samarbeid med den islamistiske og revolusjonerende bevegelsen Hamas, som hadde programfestet i sitt charter at de skal utslette staten Israel.

KAPITTEL 4:

Radikalisering av regjeringen og Stortinget

21. februar 2009 blir den såkalte «Hijab-saken» dekket av Nettavisen. Sentral i denne saken er Hadia Tajik som har vært politisk rådgiver ved Statsministerens kontor. Hun blir beskyldt for å gå bak ryggen på sin daværende sjef, justisminister Knut Storberget. (Se faksimile 36).

Tajik har tatt en beslutning som åpnet opp for bruk av det muslimske hodeplagget hijab i politiet og i domstolene. I henhold til Sharia lover er det påbudt med dette hodeplagget for muslimske kvinner som vil arbeide i offentlig forvaltning.

Tajik til en radikalisering av AUF i Stavanger og omliggende kommuner. Ikke minst i spørsmål knyttet til konflikten i Midtøsten.

Første desember 2006 blir AUF-eren tildelt jobben som politisk rådgiver i Arbeids- og inkluderings-departementet under statsråd Bjarne Håkon Hansen.

Hadia Tajik's rikspolitiske kometkarriere skal i løpet av to år bringe henne inn i kretsen rundt Jens Stoltenberg. Hun tar til som politisk rådgiver for statsministeren 22. februar 2008.

Kilde: Boka "Den rød-grønne terrorøya" 2013

17. oktober 2005: Jonas Gahr Støre blir utnevnt til utenriksminister.

Regjeringen.no

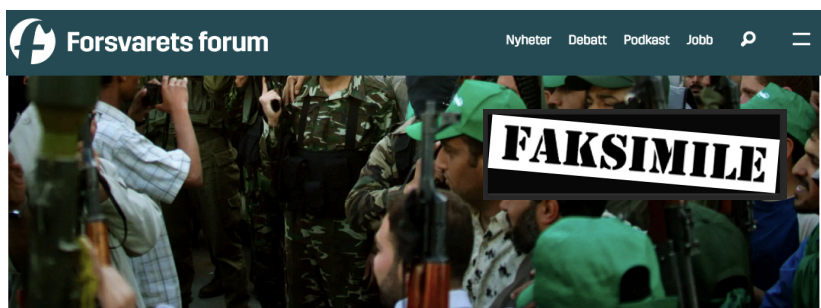
Jens Stoltenbergs andre regjering

17. oktober 2005–16. oktober 2013

Arbeiderpartiet (A), Senterpartiet (Sp) og Sosialistisk Venstreparti (SV)

Jens Stoltenbergs andre regjering ble utnevnt av kong Harald V i statsråd 17. oktober 2005, med virkning fra kl. 13.00 samme dag. Den overtok etter [Kjell Magne Bondeviks andre regjering](#), etter at valget 12. september 2005 hadde gitt flertall på Stortinget for skifte av regjering.

25.januar 2006: Hamas vinner valget i Gaza.

Tusenvis har tatt til gatene for å feire etter at Hamas vant en rekke lokale valg på Gaza og Vestbredden i 2005. Foto: Adel Hana, AP photo

I 2006 vant de valget, men fikk ikke makten. Nå får de prøve igjen.

Innen seks måneder skal palestinerne hold valg.

Den palestinske sentralvalgkomiteen har nå bekreftet at Hamas er vinneren av onsdagens parlamentsvalg. Terrororganisasjonen har oppnådd 74 av 132 seter i parlamentet, mot fattige 45 seter for Fatah-partiet.

Dermed kan Hamas forme ny regjering, noe som gir lite håp om en eventuell fredsavtale med Israel. Organisasjonen offentliggjorde på en pressekonferanse at de hadde fått 60,3 prosent av stemmene i valget, og at de nå skal i gang med å danne en palestinsk regjering. [Det offisielle resultatet viser at Hamas fikk 44,45 prosent av stemmene.

Hamas-leder Ismail Haniyeh sier man nå skal starte arbeidet med å «fullføre frigjøringen av andre deler av Palestina», uten å referere til hvilke territorier han henviste til, eller hvordan han har tenkt å gjøre det.

På spørsmål om fredsprosessen, svarte Hamas-talsmann Mahmoud Zaher at «det finnes ingen [freds]prosess. Vi vil ikke føre folket bak lyset og si at vi venter på og møter til en prosess som ikke eksisterer».

27. januar 2006.

Kilde:

Med Israel

for fred

Du er her: [Forsiden](#) - [Saker og publikasjoner](#) - [Finn saken](#) - Sak

Forslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Anne Margrethe Larsen om et utvekslings- og samarbeidsprogram mellom muslimske land og Norge

Dokument nr. 8:36 (2005-2006), Innst. S. nr. 157 (2005-2006) [Følg saken \(e-postvarsling\)](#)

Komiteens merknader:

prosjekter i Øst- og Sentral-Europa og fra Balkan. Noen av LNUs medlemsorganisasjoner har enkelte samarbeidsprosjekter med organisasjoner i den muslimske verden. Siden LNU når mange barne- og ungdomsorganisasjoner, har internasjonal fagkompetanse og erfaring med forvaltning av tilskuddsordninger, bør LNU spille en viktig rolle i et styrket barne- og ungdomssamarbeid med den muslimske verden. Komiteen ber derfor Regjeringen om å vurdere oppretting av en egen tilskuddsordning for prosjektsamarbeid mellom norske barne- og ungdomsorganisasjoner og barn og ungdom i den muslimske verden.

Komiteen peker på at de senere årene har internasjonalisering av norsk utdanning stått på den politiske dagsorden. Dette er særlig synlig i Kvalitetsreformen i høyere utdanning. Ved at norsk ungdom utdanner seg i utlandet, tilegner de seg kunnskap innen språk, kultur og samfunnsforhold. Komiteen ber om at Regjeringen vurderer tiltak som styrker muligheten for norsk ungdom å studere i muslimske land, og for ungdom fra den muslimske verden å studere i Norge. Komiteen ser også behovet for utveksling og samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, ved blant annet å bytte lærerkrefter.

Komiteen vil peke på kunst- og kulturområdets betydning for internasjonalt, fredsskapende arbeid. I Innst. S. nr. 155 (2003-2004), jf. St.meld. nr. 48 (2002-2003) Kulturpolitikk fram mot 2014, understreket Stortinget at Norge bør videreutvikle kulturperspektivet i forhold til forsoningsarbeid og konfliktforebyggende arbeid. Regjeringen ville vurdere hvordan kultursamarbeidet mellom Norge og muslimske land kan styrkes. Komiteen viser i den sammenheng til betydningen av møteplasser og arenaer her i Norge, der majoritets- og minoritetskulturen inngår i en jevnbyrdig kunstnerisk og kulturell dialog. Festivalen Mela har utviklet seg til å bli en viktig kunstnerisk og kulturell møteplass, med til nå vekt på pakistansk og norsk samarbeid.

15. Februar 2006. Dokument 8, Stortinget. *«Stortinget ber regjeringen sette i gang et utvekslingsprogram mellom Muslimske land og Norge for frie organisasjoner (NGO-er), barne- og ungdomsorganisasjoner og politiske partier, etter modell av det arbeidet som for eksempel ble gjort i de øst-Europeiske landene etter murens fall, og på Balkan etter krigen».*

Sammendrag

En viktig internasjonal utfordring er ifølge forslagsstillerne de utilstrekkelige kontaktene mellom den vestlige verden og muslimske land. Et økende konfliktnivå er en fare for fred og frihet. I en atmosfære av mistillit og harme vil ytterliggående krefter - også terrorister - få økt grobunn, mener forslagsstillerne. Kampen mot fundamentalisme og terror må føres med handlekraft og styrke, men også med en klar forankring i demokratiske og menneskerettslige verdier. Fred baseres på tillit og respekt og må i første rekke bygges gjennom mellommenneskelig samkvem og forståelse. Det er et problem at slikt samkvem i for liten grad eksisterer mellom de vestlige land og mange av de muslimske landene, slik forslagsstillerne ser det. Forslagsstillerne er opptatt av å styrke slikt samarbeid - mellom enkeltmennesker, frivillige organisasjoner, politiske partier, næringsliv mv. På den måten kan konflikter dempes og gjensidig forståelse og respekt utvikles, til erstatning for fordommer og generell skjerping av motsetninger og konfliktnivå. Utdanning er viktig i dette samarbeidet, og elev-, student- og forskerutveksling bør ha en sentral plass i dette arbeidet. Den siste tids begivenheter har etter forslagsstillernes oppfatning forsterket behovet for økt kontakt gjennom ulike programmer for organisasjoner og mellommenneskelig samkvem

EUs prosess på dette området (Barcelona-prosessen) er bare bygd på stat til stat-samarbeid. Endringer i folks holdninger og styrking av demokratiske og menneskerettslige verdier skjer best gjennom at gode relasjoner bygges mellom mennesker, skriver forslagsstillerne. Forslagsstillerne mener det er viktig at også norske partier får søsterpartier i denne delen av verden. Mange av de internasjonale partiorganisasjonene har søsterpartier i mange land, men få eller ingen fra den muslimske verden. Frie organisasjoner (NGO-er) og partier som ønsker å bygge slike relasjoner, må få ressurser til det. Det er også viktig at barne- og ungdomsorganisasjoner får bygge slike relasjoner med søsterorganisasjoner i muslimske land.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Olav Akselsen, Vidar Bjørnstad, Marit Nybakk, Hill-Marta Solberg og Anette Trettebergstuen, fra Fremskrittspartiet, Morten Høglund, Siv Jensen og Øyvind Vaksdal, fra Høyre, Siri A. Meling og Erna Solberg, fra Sosialistisk Venstreparti, Ågot Valle, fra Kristelig Folkeparti, Jon Lilletun, fra Senterpartiet, Alf Ivar Samuelsen, og fra Venstre, Anne Margrethe Larsen, viser til dokumentet fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Anne Margrethe Larsen om et utvekslingssamarbeid mellom muslimske land og Norge. Komiteen er enig med forslagsstillerne i at for lite samkvem mellom mange vestlige land og mange av de muslimske landene er en stor internasjonale utfordring. Komiteener videre enig i at samarbeidet mellom enkeltmennesker, frivillige organisasjoner, politiske partier og næringsliv må styrkes. Kunnskap er en forutsetning for dialog. Ved å bli kjent med hverandres kultur og levemåter kan konflikter dempes og gjensidig forståelse og respekt utvikles.

Komiteen viser til at det fra norsk side lenge har vært gitt støtte til mange og ulike initiativer som har styrket og utvidet kontaktflater med en rekke muslimske land. Disse har særlig vært innrettet mot interreligiøs dialog, menneskerettigheter og demokrati. Det har også vært gitt støtte til kunst- og kultursamarbeid og til prosjekter som frivillige organisasjoner og det sivile samfunn for øvrig har tatt initiativet til.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, påpeker at mange av disse prosjektene har skapt kontaktflater i den muslimske verden, og dette har bidratt positivt i den vanskelige situasjonen som oppstod i forbindelse med "karikaturesaken". Direkte dialog og kommunikasjon gjennom etablerte kanaler viste seg å være helt avgjørende for å formidle vårt budskap og oppklare misforståelser.

Komiteen peker på at Regjeringen er positiv til å vurdere ytterligere styrking av våre forbindelser med muslimske land. Komiteen mener at det er ekstra viktig å støtte opp om de initiativer som styrker "folk til folk"-samarbeid og dermed relasjonene som bygges mellom mennesker. I dette arbeidet er det viktig å ta i bruk den kompetansen som minoritetsbefolkningen som har bodd eller bor i Norge, har. Støtte til kvinneprosjekter som flere organisasjoner har etablert, er av stor betydning.

Komiteen viser til at likeverdig samarbeid mellom barn og unge på tvers av kulturelle og nasjonale grenser bidrar til læring, demokratiutbygging og utvikling av det sivile samfunn. Barn og unge bør derfor prioriteres i et utvidet samarbeid og utveksling mellom Norge og den muslimske verden. Komiteen viser til at Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner (LNU) har bred kompetanse og lang erfaring fra internasjonalt samarbeid. Særlig vil komiteen peke på erfaringer fra prosjekter i Øst- og Sentral-Europa og fra Balkan. Noen av LNUs medlemsorganisasjoner har enkelte samarbeidsprosjekter med organisasjoner i den muslimske verden. Siden LNU når mange barne- og ungdomsorganisasjoner, har internasjonal fagkompetanse og erfaring med forvaltning av tilskuddsordninger, bør LNU spille en viktig rolle i et styrket barne- og ungdomssamarbeid med den muslimske verden. *Komiteen ber derfor Regjeringen om å vurdere oppretting av en egen tilskuddsordning for prosjektsamarbeid mellom norske barne- og ungdomsorganisasjoner og barn og ungdom i den muslimske verden.*

Komiteen peker på at de senere årene har internasjonalisering av norsk utdanning stått på den politiske dagsorden. Dette er særlig synlig i Kvalitetsreformen i høyere utdanning. Ved at norsk ungdom utdanner seg i utlandet, tilegner de seg kunnskap innen språk, kultur og samfunnsforhold. Komiteen ber om at Regjeringen vurderer tiltak som styrker muligheten for norsk ungdom å studere i muslimske land, og for ungdom fra den muslimske verden å studere i Norge. Komiteen ser også behovet for utveksling og samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, ved blant annet å bytte lærerkrefter.

Komiteen vil peke på kunst- og kulturområdets betydning for internasjonalt, fredsskapende arbeid. I Innst. S. nr. 155 (2003-2004), jf. St.meld. nr. 48 (2002-2003) Kulturpolitikk fram mot 2014, understreket Stortinget at Norge bør videreutvikle kulturperspektivet i forhold til forsoningsarbeid og konfliktforebyggende arbeid. Regjeringen ville vurdere hvordan kultursamarbeidet mellom Norge og muslimske land kan styrkes. Komiteen viser i den sammenheng til betydningen av møteplasser og arenaer her i Norge, der majoritets- og minoritetskulturen inngår i en jevnbyrdig kunstnerisk og kulturell dialog. Festivalen Mela har utviklet seg til å bli en viktig kunstnerisk og kulturell møteplass, med til nå vekt på pakistansk og norsk samarbeid.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, mener at de kulturelle og kunstneriske møteplassene mellom den norske majoritetsbefolkningen og den muslimske befolkningen i Norge må styrkes.

Komiteen peker på at det under høringen som komiteenarrangerte som et ledd i behandlingen av Dokument nr. 8:36 (2005-2006), ble synliggjort at det foregår mye arbeid for å fremme dialog mellom Norge og den muslimske verden. Høringsinstansene etterlyste behovet for nettverk og erfaringsutveksling. Komiteen ber derfor Regjeringen vurdere tiltak som kan bidra til nettverksutbygging og erfaringsutveksling på dette området.

Komiteen vil videre peke på at politiske partier i den arabiske verden er underrepresentert innen den internasjonale partisamarbeidsstrukturen. Dette antas å gjelde for så vel sosialdemokratiske som sosialistiske, liberale og konservative partier. Komiteen mener at nettverket mellom norske og beslektede arabiske politiske partier bør bygges ut med sikte på å hjelpe dem til å fremme en demokratisk utvikling i regionen. Komiteen ber derfor Regjeringen om å vurdere tiltak som kan fremme en slik nettverksbygging og kontaktevirsomhet.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det er viktig med en god dialog mellom Norge og andre land, inkludert de muslimske landene. Dialog er ikke minst viktig for å oppklare eventuelle misforståelser og for å lære hverandre å forstå bedre. Disse medlemmer ser positivt på økt kontakt på ulike nivåer mellom Norge og de muslimske landene, men dette må forutsette at det ligger klare vurderinger også for hvem man ikke ønsker økt samarbeid med. I forbindelse med striden omkring de mye omtalte karikaturtegningene av Muhammed, mener disse medlemmer at det fra enkelte hold ble for mye fokus på dialog og for lite fokus på ytringsfrihetens plass i det norske samfunnet. Etter disse medlemmers oppfatning må en styrket dialog med myndigheter, personer og organisasjoner i de muslimske landene medføre at man fra norsk hold søker å påvirke og etterspørre endringer på samfunnsmessige forhold som ikke lar seg forene med de grunnleggende menneskerettigheter som er nedfelt blant annet i FNs menneskerettighetskonvensjon. Disse medlemmer er grunnleggende skeptiske til økt kontakt på myndighetsnivå med regimer som tar lett på de grunnleggende menneskerettighetene som ytringsfrihet, forsamlingsfrihet, likeverd mellom kjønnene og eiendomsrettigheter. Derfor bør økt samarbeid og dialog mellom Norge og de muslimske landene ikke minst være rettet mot dialog og samarbeid med opposisjonelle grupperinger, studenter, menneskerettighetsaktivister, ungdomsorganisasjoner og andre uavhengige aktører og organisasjoner i disse regimene. Disse medlemmer er enig i at kunnskap er en forutsetning for dialog, men kunnskapen må innhentes fra ulike nivåer og fronter.

Komiteens medlemmer fra Høyre er enige med forslagsstillerne i at samarbeidet mellom enkeltmennesker, frivillige organisasjoner, politiske partier og næringsliv mellom en rekke muslimske land og Norge er beskjedent. Disse medlemmer mener at hensikten bak forslaget - å forebygge fremtidig konflikt og terrorisme som kan ramme Norge - er prisverdig, og er enige i at personer fra norsk muslimske minoriteter kan og bør spille en viktig rolle i en slik innsats.

Disse medlemmer mener at en utbygging av kontaktflaten mellom Norge og den muslimske verden må ta hensyn til at sistnevnte kjennetegnes ved stor geografisk utstrekning og betydelige politiske, sosiale, økonomiske og kulturelle variasjoner: i noen muslimske land er det bl.a. betydelig politisk frihet, betydelig pressefrihet, åpen markedsøkonomi og åpne grenser; andre land kjennetegnes imidlertid ved omfattende politisk undertrykking, korrupsjon og lukkede planøkonomier. Behovet for en åpen dialog er størst med sistnevnte gruppe, men nettopp derfor krevende å gjennomføre.

Disse medlemmer mener derfor, dersom forslaget skal bidra til politiske og sosiale endringer i gitte muslimske land, at hensikten lettest kunne oppnås dersom utvekslingen begrenses til noen få land, og helst innenfor en multilateral ramme der Norge opptrer sammen med andre vestlige land. Disse medlemmer viser til et pågående arbeid i EU for å styrke dialogen med muslimske land som en av flere slike rammer. Disse medlemmer viser til at det fra norsk side lenge har vært gitt støtte til mange og ulike initiativer som har styrket og utvidet kontaktflater med en rekke muslimske land. Disse har særlig vært innrettet mot de politiske myndigheter, organisasjoner som arbeider med menneskerettigheter, demokrati og interreligiøs dialog. Det har også vært gitt støtte til kunst- og kultursamarbeid og til prosjekter som frivillige organisasjoner og det sivile samfunn for øvrig har tatt initiativet til. Disse medlemmer påpeker at denne satsingen har vært verdifull på begge sider og bidratt til økt gjensidig kunnskap. Den norske støtten kan også ha gitt en viss grad av beskyttelse til for eksempel menneskerettighetsorganisasjoner under autoritære regimer.

Samtidig er det tvilsomt om denne satsingen på organisasjoner og miljøer som er vennligsinnet mot Norge, kan demme opp for mer ytterliggående krefter i de samme landene, et spørsmål som ble aktualisert av angrepene på de norske ambassader i Damaskus og Teheran tidligere i år.

Disse medlemmer viser til at lokale og regionale media har stor gjennomslagskraft hva angår politisk og sosial påvirkning gjennom spredning av informasjon i mange muslimske land. Utenriksdepartementet forvalter økonomiske støtteordninger for dette formålet. Samtidig har flere norske institusjoner tatt initiativ til slik utveksling. *Alle former for utveksling av journalister bør prioriteres svært høyt i tiden fremover.*

Disse medlemmer peker på idrett som en politisk nøytral og samtidig universell og tillitsbyggende sektor som med fordel kan inkluderes i et utvekslingssamarbeid med muslimske og andre land. Samtidig merker disse medlemmer seg at utenrikstjenesten, Forsvaret og andre offentlige organer, samt medier, bedrifter og frivillige organisasjoner er i ferd med å øke sin politiske og kulturelle kompetanse på den muslimske verden. Dette er en god og nødvendig utvikling. Disse medlemmer påpeker at personer fra norsk-muslimske minoriteter kan gi svært verdifulle bidrag til kunnskap om og nettverksbygging i den muslimske verden, og at de derfor bør rekrutteres enda hyppigere til norske og internasjonale virksomheter med interesser og aktivitet i muslimske land. Disse medlemmer er enige i at et tettere samarbeid mellom politiske partier i Norge i muslimske land er ønskelig. Utenriksdepartementet har i flere år gjennomført menneskerettighetsdialoger med land hvis politiske system skiller seg betydelig fra vårt eget; denne modellen, der en rekke norske offentlige og private instanser er involvert, bør prøves ut i flere land, også i den muslimske verden. Samtidig påpeker disse medlemmer at informasjonsutveksling ikke automatisk leder til enighet, og at man derfor må ha realistiske forhåpninger til hvilke resultater det skisserte utvekslingssamarbeidet vil kunne føre til.

Disse medlemmer mener at media, utdanning, idrett, menneskerettigheter og demokrati, barn og unge, næringsliv, kunst og kultur samt likestilling er relevante sektorer ved et utvidet samarbeid.

Disse medlemmer viser til at norske studenter i mange år har utdannet seg i utlandet og tilegnet seg kunnskap innen språk, kultur og samfunnsforhold.

Vedlagt til innstillingen følger brev fra utenriksministeren som svar på henvendelse fra komiteen med anmodning om syn på saken.

Vedlegg: Brev fra Utenriksdepartementet v/utenriksministeren til utenrikskomiteen, datert 8. mars 2006

Den siste tids begivenheter har, som representantene påpeker, understreket behovet for dialog og kommunikasjon mellom Norge og muslimske land. Jeg har imidlertid lyst til å påpeke at betegnelsen "muslimske land" er i dagens globale og multikulturelle verdenssamfunn ikke en helt enkel eller presis term å anvende.

Regjeringen er opptatt av å ha en bred, internasjonal satsing på demokrati- og reformarbeid i den muslimske verden gjennom bidrag til økonomisk utvikling, godt styresett og økt gjensidig forståelse. Fra norsk side har vi derfor lenge støttet ulike initiativ gjennom tiltak som har styrket og utvidet våre kontaktflater med en rekke muslimske land. Disse har særlig vært innrettet mot interreligiøs dialog, menneskerettigheter og demokrati, og jeg kan benytte anledningen til å orientere om noen av disse tiltakene:

– Interreligiøs dialog er en del av Utenriksdepartementets arbeid for fred, forsoning og fremme av menneskerettighetene. Utenriksdepartementet støtter inter- og intrareligiøse prosesser i for eksempel Pakistan, Midtøsten, Iran og på Afrikas Horn.

- Utenriksdepartementet har nylig etablert et bredt sammensatt forum for å styrke kompetansen om religionens rolle i utenrikspolitikken. Her deltar forskere og representanter for ulike tros- og livssynsorganisasjoner, inklusive representanter fra Den norske kirke, Det mosaiske trossamfunn, Islamsk råd og Samarbeidsrådet for tros- og livssynsspørsmål.
- Utenriksdepartementet har gjennom flere år støttet Oslo-koalisjonen for tros- og livssynsfrihet gjennom prosjekter for å fremme toleranse i blant annet Kina, Indonesia, Kaukasus og Sentral Asia.
- Utenriksdepartementet har nylig tilrettelagt for et faglig samarbeid om menneskerettigheter mellom Norsk senter for menneskerettigheter og det egyptiske Council for Human Rights. Denne form for samarbeid mellom fagmiljø og sivilsamfunn ser vi på som meget positivt.
- Vi har etablert en menneskerettsdialog med Indonesia og vil satse på å videreføre denne og slik bygge en langsiktig relasjon som gir grunnlag for en konstruktiv og kritisk dialog.
- Vi arbeider også for å etablere et nærmere samarbeid med Iran for utveksling av erfaringer, informasjon og kunnskap om rettstatsprinsipper og menneskerettigheter.

Mange av disse prosjektene har skapt kontaktflater i den muslimske verden som har bidratt positivt i den vanskelige situasjonen som oppstod i forbindelse med "karikaturesaken". Direkte dialog og kommunikasjon gjennom åpne og etablerte kanaler viste seg helt avgjørende for å formidle vårt budskap og oppklare misforståelser.

Regjeringen er positiv til å vurdere behovet for en ytterligere styrking av våre forbindelser med muslimske land; for eksempel ser vi på hvordan kultursamarbeidet - også den delen som norske ambassader tilrettelegger og støtter - kan styrkes. Fremme av en utvikling i den muslimske verden som ikke bidrar til at avstanden til Vesten oppleves som økende, er en overordnet utenrikspolitisk utfordring.

Jeg er imidlertid ikke overbevist om offentlige besøks- og utvekslingsprogram er veien å gå i denne sammenheng. Utenriksdepartementet vil videreføre og intensivere det arbeid som gjøres fra vår side. I tillegg kommer at kontaktene mellom de sivile samfunn i Norge og den muslimske verden er i sterk vekst, blant annet som følge av migrasjon, handel, turisme og kultursamarbeid, som nevnt. Det kan være grunn til å se nærmere på måter å styrke disse kontaktflatene på, uten å gå veien om et særlig offentlig utvekslings- og samarbeidsprogram.

Til slutt vil jeg peke på at kontaktflatene mellom parlamentarikere i Norge og demokratiske, muslimske land er en meget viktig dimensjon i dialog- og kommunikasjonsarbeidet.

Jonas Gahr Støre, Utenriksminister.

2. Juni 2006: Debatt i Stortinget av dokument 8 forslaget.

Ågot Valle (SV) (ordfører for saken): I en tid da verden har blitt mindre, på den måten at handlinger eller uttalelser i ett land kan få og får konsekvenser i et annet, i en tid da jernteppet ikke eksisterer mer, har mange i den vestlige verden skapt islam og de innvandrer-muslimske folkegruppene i Europa som nye fiender. En del høyrepopulister nærer opp under folks frykt for det ukjente, det som er annerledes, og lager skiller mellom dem og oss. Ekstremister i muslimske land svarer med å stemple oss i vestlige land kollektivt. Konfliktnivået forsterkes på begge sider, til tross for at det store flertallet, både i Europa og i de muslimske land, ønsker å leve fredelig i samkvem med hverandre.

Dette er bakgrunnen for at forslaget fra Venstre, som vi behandler i dag, er viktig og kommer i rett tid. Jeg vil takke forslagsstillerne for et viktig initiativ, som det var unisont bifall til da komiteen hadde høring. Intensjonene i forslaget mener jeg er vel ivaretatt i innstillinga, som et stort flertall står bak. Det er bare Fremskrittspartiet og Høyre som har egne merknader, men jeg oppfatter det ikke slik at det er de store forskjellene, bortsett fra Fremskrittspartiets motstand mot å lage rammer for kulturelt mangfold her heime.

Fred baseres på tillit, respekt og kunnskap om hverandre. Mangel på kunnskap vil føre til frykt, som igjen gir grobunn for konflikter. Samarbeid og utveksling mellom enkeltmennesker, folk til folk-samarbeid, mellom organisasjoner, utdanningsinstitusjoner, journalister, kulturliv og næringsliv vil gi kunnskap, som er en forutsetning for dialog. Er det noe verden trenger i dag, så er det dialog.

Det som overrasket flere i komiteen på en positiv måte da vi hadde høring, var alt det samarbeidet som allerede eksisterer, og alle de initiativene som allerede er tatt. Under høringa etterlyste flere aktører tiltak som kan bidra til nettverksbygging og erfaringsutveksling. Komiteen ber Regjeringa bidra til det. Mye er satt i gang, men mye er fremdeles ugjort. Det er behov for å styrke eksisterende tiltak, men også for å skape nye. I det arbeidet må vi ta i bruk den kompetansen som andre og tredje generasjons minoritetsbefolkning har, på en mye mer systematisk måte.

Komiteen framhever at det nå er særlig viktig å styrke samarbeid og utvekslingstiltak mellom barn og unge her og i muslimske land. Komiteen viser til at likeverdig samarbeid mellom barn og unge på tvers av kulturelle og nasjonale grenser bidrar til læring, demokratiutbygging og utvikling av det sivile samfunn. Likeverd betyr en erkjenning av at læring skjer på begge sider.

Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner, LNU, har bred kompetanse og lang erfaring, og når mange. Derfor ber komiteen Regjeringa om å vurdere å opprette en egen tilskuddsordning i LNU-regi for prosjektsamarbeid mellom barn og ungdom i Norge og i muslimske land. På samme måte ber komiteen om at Regjeringa styrker muligheten for at norsk ungdom kan studere på universiteter i f.eks. Pakistan, på samme måte som de gjør det i Australia, og om at det er behov for utveksling og samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, f.eks. ved å bytte lærerkrefter.

I innstillinga til kulturmeldinga i forrige periode understreket Stortinget at Norge må utvikle kulturperspektivet i forhold til freds- og forsoningsarbeid. Verden trenger friere flyt av kunst- og kulturuttrykk. Jeg vil peke på tre gode eksempler. Alle er de støttet av Utenriksdepartementet.

Det ene er Forfatterhuset i Kabul – et samarbeidsprosjekt mellom afghanske og norske forfattere, et bidrag til oppbygging av det sivile samfunnet og ytringsfriheten i Afghanistan.

Det andre er kunstnersenteret i Ramallah – et samarbeid mellom Kunsthøgskolen i Oslo og palestinske kunstnere. Det var jo nettopp disse som tok til motmæle ved opptøyene i Palestina etter karikaturtegningene.

Det tredje eksemplet er Mela-festivalen her heime – en betydningsfull møteplass på tvers av kulturer og generasjoner, der majoritets- og minoritetskulturene møtes på likeverdig basis, en festival som fremmer dialog og samarbeid mellom kunstnere fra sør og norske kunstnere. Det er nå et ansvar for Regjeringa å se til at Mela og andre festivaler som inkluderer minoritets- og majoritetsbefolkninga, kan få utvikle seg videre.

Igjen vil jeg framheve støtte til kvinneprosjekter. Oslo-koalisjonen har det i flere land. Det gjorde inntrykk da de beskrev forholdene i jentenes koran-skole i Palestina, som de hadde krevd å få innpass i. Det er vel ikke tvil om at en styrking av kvinners rettigheter og stilling vil styrke det sivile samfunnet og bedre dialogen. Jeg viser til det enstemmige forslaget til vedtak fra komiteen. *(slutt Ågot Valle)*

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Morten Høglund (FrP) Kun til en liten detalj. – Vi er jo veldig enige i denne innstillingen. Det ble fra saksordførers side sagt, så vidt jeg fikk med meg, at den eneste mangel på enighet var Fremskrittspartiets motstand mot å lage rammer for kulturelt mangfold her hjemme. Jeg vil gjerne få presisere det som står i innstillingen fra en enstemmig komite:

«Komiteen viser i denne sammenheng til betydningen av møteplasser og arenaer her i Norge» – for et kulturelt mangfold.

Den presiseringen som kommer etterpå om at man må styrke dette, mener vi går utover det innstillingen er ment å håndtere, at det kan takles i andre sammenhenger, f.eks. i den relevante komite, og at det ikke har noe her å gjøre. Jeg vil bare be saksordføreren være enig med meg i at den merknaden vi ikke er med på, ikke gir et grunnlag for å si det som saksordføreren her sa om at vi er motstandere av slike arenaer.

Ågot Valle (SV) Jeg er veldig glad for den presiseringen som Morten Høglund gav her, og at han er enig i at det er viktig å ta vare på de møteplassene som eksisterer. Men nå er det slik at det er en helhet i politikken. Jeg har registrert at Fremskrittspartiet i andre sammenhenger konsekvent har stemt imot tiltak som kunne fremme og bedre det kulturelle mangfoldet. Mela er et slikt eksempel, som jeg viste til. Jeg mener at vi trenger flere slike tiltak, som også er støttet av Utenriksdepartementet, og som er et ansvar for utenrikskomiteen.

Vidar Bjørnstad (A) Jeg kan tilslutte meg saksordførerens framlegg av komiteens innstilling. Etter min oppfatning er enigheten om sakens hovedinnhold større enn det innstillingens form kan tyde på. Med mer tid ville vi sikkert kunne sammenfattet nyanser i de ulike merknadene ytterligere – apropos behovet for kontakt. Men til sakens innhold. Vi trenger mer internasjonal dialog i denne sammenheng, spesielt knyttet til kontakten mellom Norge og muslimske land. Verden står foran alvorlige utfordringer, og mange av dem krever internasjonale løsninger. Det kan være utfordringer knyttet til miljø, fattigdom eller, det vi behandler i dag, som kanskje er selve hovedgrunnlaget, oppgaven med å sikre fred og sameksistens.

Ordet «globalisering» blir ofte brukt som et samlebegrep på krefter som gjør verden mindre. Riktignok er kloden som før, men handlinger ett sted får virkninger for mennesker andre steder i verden, og det på svært kort tid. Vi så det klart i etterdønningene etter publiseringene av de såkalte karikaturtegningene.

Mennesker har til alle tider vært på reise, underveis, og på den måten utvekslet kulturelle ideer og impulser. Noen har reist frivillig, mens andre må reise og forlate sitt hjemsted, sitt hjemland, mot sin vilje. Når vi er på farten, er det ikke sikkert vi alltid har likt det vi har sett, men det har i alle fall gjort oss bevisste på at det finnes andre skikker og andre kulturer. Gjennom slik kontakt og interaksjon har vi utviklet oss, fått forståelse for andres synspunkter og skapt forståelse for våre egne synspunkter, likheter og forskjeller.

Jeg vil også gi honnør til intensjonen i det forslaget vi debatterer i dag, som er å skape større forståelse mellom land, kulturer og religioner, for å unngå konflikter og hindre ytterliggående krefter. Ingen land er imidlertid knapt lenger bare det ene eller det andre, så man skal være forsiktig med å bruke sekkebegreper, men landene har ofte minoriteter av ulike typer, også religiøse.

Vår oppgave må være å skape møteplasser mellom mennesker for å legge til rette for dialogen mellom mennesker av ulike nasjonal, kulturell og religiøs bakgrunn. I denne dialogen skal vi ha forankring i våre demokratiske og menneskerettslige verdier. Men kontakten skal omfatte også dem som ikke er våre menings- og trofeller. Ja, særlig derfor, at vi har ulike meninger og ulike tro. Men jeg er enig i det som står i merknaden fra Fremskrittspartiet om at vi selvsagt skal etterspørre i vår kontakt med myndigheter og organisasjoner i land som har ulike oppfatninger og ulike trosretninger, også endringer i samfunnsspørsmål som ivaretar grunnleggende menneskerettigheter.

Det er viktig med kontakt på ulike nivåer, på myndighetsnivå, men særlig understreket her i denne innstillingen, arenaer for mellommenneskelig kontakt innen barne- og ungdomsarbeid, utdanning, kunst og kultur, politiske partier – og jeg tar med fra Høyres mindretallsmerknad – idrett og media.

Et viktig forhold omtalt i innstillingen er at vi må lære å utnytte den kompetansen som vi har i våre egne minoritetsgrupper. Jeg vil samtidig legge vekt på at den interkulturelle og interreligiøse dialogen også må styrkes nasjonalt her i Norge.

Jeg vil understreke at det internasjonale kontaktarbeidet ikke er av ny dato, men at det må forsterkes. Som brevet fra Utenriksdepartementet viser, har Norge lenge støttet ulike initiativ gjennom tiltak som har styrket og utvidet våre kontaktflater med en rekke muslimske land. Dette går sammen med innsats for demokrati- og reformarbeid i den muslimske verden gjennom bidrag til økonomisk utvikling, godt styresett og økt gjensidig forståelse. Alt henger sammen med alt.

Regjeringen kan med bakgrunn i den foreliggende innstillingen forsterke grunnlaget for de mellommenneskelige kontaktflatene mellom Norge og de muslimske land. (*Slutt Vidar Bjørnstad (AP)*)

Morten Høglund (FrP) Jeg kan også i all hovedsak slutte meg til de to foregående innlegg, og jeg vil også gi honnør til forslagsstillerne fra Venstre for et, slik vi ser det, konstruktivt bidrag om et følsomt og vanskelig tema. Høringene som vi hadde, gav også et godt bidrag til å finne en form på saken som jeg mener har vært heldig, og slik vi oppfatter det, understreker dette ikke minst folk til folk-samarbeidet. Her tror vi det er et stort uutnyttet potensial, og innstillingen viser også til eksempler på hvordan vi kan få grep på det. Fra vår side er det viktig å understreke at det er gjennom ulike typer organisasjoner, gjennom studentutveksling, mye som kan gjøres for å bedre forståelsen, bedre dialogen og kontakten mellom Vesten og den islamske verden.

Vi har i våre merknader valgt å problematisere dette med myndighetskontakt og hvordan vi vil forholde oss til det. Samtidig vil jeg understreke at selv i de land hvor vi mener det er vanskelig og kanskje endog ikke tilrådelig å ha myndighetskontakt, *ser vi behov for å ha kontakt på andre nivå, med opposisjonelle grupper, med kvinneorganisasjoner, med studentgrupper og enkeltstudenter. Så kontakt skal vi ha, men noen steder vil vi kanskje stille enkelte krav til hvordan vi forholder oss til en myndighetskontakt.*

Avslutningsvis vil jeg igjen si at hvis vi kan få dette inn i former som er beskrevet, tror jeg vi er et stykke på vei til i hvert fall å bedre den dialog som er helt nødvendig (*Slutt Morten Høglund (Fr.P)*)

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Gunn Berit Gjerde (V) Framstegspartiet har ein merknad om, og Høglund tek det opp igjen no i innlegget sitt, at dei er skeptiske til ein del styresmakter, spesielt dei som ikkje tek det så nøye med grunnleggjande menneskerettar, og til samarbeid med dei. Dei hevdar derfor at ein må samarbeide eller skape ein dialog med slike land, då hovudsakeleg med opposisjonelle grupper. Men skal ein kunne påverke slike styresmakter som det er snakk om her, må ein på ein eller annan måte finne ei kommunikasjonsform, og ein total isolasjon får ofte den motsette effekten av det ein ønskjer. Regimet forskansar seg og strammar grepet på eige folk endå meir. Ser ikkje Framstegspartiet denne faren dersom ein ikkje skal samhandle med desse styresmaktene på ein eller annan måte?

Venstre ønskjer ikkje å vere med på å gje legitimitet til slike regime, men vil vere med og opne kanalar for å påverke også i desse landa.

Morten Høglund (FrP) Jo absolutt, og det som det blir referert til her, er dilemmaer, reelle dilemmaer, som det er vanskelig å gi noe fasitsvar på. Samtidig vil vi mene at det vil gå grenser, det må gå grenser. Jeg understreket i mitt innlegg behovet for å ha kontakt og dialog med disse samfunnene på ulike plan, men kontakt med myndighetene i enkelte tilfeller mener vi er svært vanskelig. Vi har i dag fra norsk side valgt å avstå fra den type kontakt i forhold til f.eks. Burma, noe det er allmenn og bred enighet om. Men jeg vil mene at her må man ta land for land. Politikken vil kunne variere også over tid, og hva som er god og fornuftig politikk for å få disse landene til å endre seg og bli konstruktive partnere og overholde menneskerettigheter osv., er det ikke gitt å ha den endelige løsning på til enhver tid.

Finn Martin Vallersnes (H) Jeg vil også understreke at det er stor enighet om fellesmerknaden som det er redegjort for her, og vil også slutte meg til dem som sier at det er et viktig tema som, fortjenestefullt, er tatt opp av forslagsstillerne.

Utviklingen, eller manglende utvikling, i enkelte muslimske land bekymrer mange av oss, og i håndteringen av dette er det viktig å være klar på egne verdier og prinsipper samtidig som vi stimulerer og samarbeider med moderate krefter i disse landene for å styrke dem. Da er samarbeidet med enkeltmennesker, frivillige organisasjoner, politiske partier og næringsliv vesentlig. Som flertallet går inn på, er folk til folk-samarbeidet viktig, og da er særlig barn og unge vesentlige deltakere.

Når Høyre til tross for denne betydelige enigheten har en såpass lang særmerknad her, er det fordi vi har ønsket å vektlegge en del forhold i tillegg som belyser noe av problemstillingen i den brede kontaktflaten en må ha med disse landene. For det første vil jeg peke på at den muslimske verden er stor, og den er mangfoldig. Den kjennetegnes ved betydelig spredning når det gjelder politiske, sosiale, økonomiske og kulturelle tilstander. I noen muslimske land er det betydelig politisk frihet, pressefrihet, en viss grad av markedsøkonomi og åpne grenser, mens andre er preget av politisk undertrykking, korrupsjon og lukkede planøkonomier.

Etter vår mening er behovet for en åpen dialog størst med sistnevnte gruppe, nemlig de som er kommet kortest – men desto mer krevende å gjennomføre. Her tror jeg kanskje vi skiller oss litt fra synspunktet til Fremskrittspartiet. Det er klart det er regimer hvor en ikke ønsker å gå inn i kontakt i det hele tatt, men vi skyver kanskje grensen noe lenger enn det Høglund har gitt uttrykk for.

Så er det det at skal vi få effekt av vår innsats, vil det være vesentlig å gjøre dette i et samspill med andre land, helst innenfor en multilateral ramme. I den sammenheng vil jeg bare kort peke på at det pågår arbeid f.eks. i EU som en kan slutte seg til.

Samtidig er vi opptatt av at satsing på organisasjoner og miljøer som er vennligsinnet mot Norge, som en skulle kunne ønske, demmet opp for mer ytterliggående krefter i de samme landene – det er kanskje litt blåøyd å tro sånn uten videre. Det ble vel aktualisert og vist i forbindelse med angrepene på ambassadene både i Damaskus og Teheran tidligere.

En må i dette arbeidet være oppmerksom på at potensialet for NGO-er og politiske partier i mange muslimske land er svært begrenset. Vi mener at en skal være ganske klar på hva en går inn i hvis en vil samarbeide med muslimske miljøer som er grunnleggende uenig med oss i en rekke saker. Men på den annen side mener vi at det er feil bare å snakke med dem som er enig med oss fra før. Og når vi går inn i disse vanskelige dialogene, må vi gjøre det på en måte som i det minste skaper en gjensidig respekt, selv om det er stor uenighet. Vi har i merknaden vår pekt på en del områder som vi synes er vesentlige. Noen har vært nevnt av andre talere før meg. Det gjelder media, utveksling av journalister, det gjelder innen idrett, og det gjelder også å forsterke en del av den kunnskapsoppbyggingen som allerede pågår innen utenrikstjenesten, forsvaret og andre offentlige organer samt bedrifter og frivillige organisasjoner. Der er det et potensial allerede som kan bygges videre ut, og som vi kan trekke på i disse sammenhengene også.

Vi er kjent med at Utenriksdepartementet i flere år har gjennomført menneskerettsdialoger med land hvor det politiske systemet skiller seg betydelig fra vårt eget. Vi har klart å gjennomføre det. Det bør kanskje prøves ut i flere land, også i den muslimske verden.

Jeg er grunnleggende tilhenger av dialog. Vi vet fra meningsmålinger utført av UNDP at et markert flertall i de arabiske landene ønsker seg en demokratisk styreformsutvikling. Jeg tror det er helt avgjørende å gå videre med dialog, først og fremst for å styrke de moderate kreftene i disse landene. (slutt **Finn Martin Vallersnes (H)**)

Alf Ivar Samuelsen (Sp) Jeg er glad for at vi gjennom komiteens behandling av dette Dokument nr. 8-forslaget kan si at det er en stor grad av enighet om det som ble konklusjonen, og jeg vil gi ros til saksordføreren for å ha ført i pennen et godt stykke arbeid. Men dette Dokument nr. 8-forslaget må forhåpentligvis kunne ses som et avsluttende kapittel i karikaturesaken og den turbulens som fulgte i kjølvannet av den.

La oss bare med en gang innrømme at i det kulturelle og religiøse mangfoldet vi har i denne verden, finnes det en del sensitive symboler som vi bør være oppmerksom på, og som vi skal ha stor respekt for.

Representanten Morten Høglund antydte at det er en del lokale ting i denne saken som kanskje ikke hører hjemme i utenrikskomiteen. Det kan så være, men selv er jeg som medlem av utenrikskomiteen også et lokalsamfunnsmenneske, og jeg føler et medansvar for det som skjer i mitt lokalsamfunn. Nå har debatten hittil naturlig nok hatt en vinkling mot de store muslimske samfunnene ute, og jeg skal komme tilbake til det på slutten av mitt innlegg, men jeg vil fokusere litt på det som har skjedd hos oss selv.

I den hektiske perioden som vi var inne i, med en medieopphetet situasjon, var det røster som hevdet at vi måtte være sterke i kravet om større respekt for en grunnleggende rettighet som ytringsfriheten. Egentlig er det ikke vanskelig å være enig i utsagnet, men samtidig bør vi stoppe opp og minne oss selv på at den prosessen som har endt opp i ytringsfrihetens status, har vært langvarig i vårt samfunn. Og – du store tid – til tider har den vært kontroversiell. Så vi har gått en lang vei dit vi har kommet i dag.

La oss nå være så tolerante at vi sier at mange av våre nye landsmenn som kommer fra diktaturer, fra stater som har sterke føderalistiske trekk, og fra unge demokratier i utvikling, ikke har den ballasten med seg. Det vil være å gå vel langt å forlange at disse menneskene, etter kortere eller lengre tids opphold i vårt land, skal ha den samme innsikt, den samme respekt og forståelse for ytringsfrihetens fundamentale innslag og posisjon i vårt samfunn.

Det har – for å si det igjen – tatt oss generasjoner å bygge opp. Det betyr ikke at man skal være ukritisk til en del av de ytringsformene som ble tatt i bruk i billedstriden. Men viktigere enn det er – som mange har vært inne på – at vi har en konstruktiv dialog med våre landsmenn her og gjennom det kan skape en atmosfære som gir grobunn for forståelse og respekt for de verdier som vårt samfunn er bygd på.

Så til forslaget, som kanskje kan oppfattes å få en litt ufortjent skjebne ved at det blir lagt ved protokollen. Men som andre har sagt, er det veldig viktig at dette ble tatt opp. Forslagsstillerne har gjennom den prosessen vi har gått igjennom, lagt fram for oss en god oversikt over de allerede solid etablerte dialogfora vi har nettopp mot muslimske land. Og det er viktig at vi styrker dem. Jeg tror vi kan si at det at Norge etter en helhetlig vurdering kom relativt bra ut av denne situasjonen – da velger jeg å se med milde øyne på det som dessverre skjedde i Damaskus og Teheran – er nettopp på grunn av det etablerte systemet. Hvis vi i tillegg, igjen som en frukt av dialog, kan bringe erfaringer ned til våre lokalsamfunn og sette i gang en positiv prosess der, har vi lært noe meget viktig. Slutt **Alf Ivar Samuelsen (Sp)**

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trine Skei Grande (V) Jeg har bare lyst til å gi representanten Vallersnes muligheten til å utdype hva han egentlig mente. Jeg har selv jobbet med ungdomsprosjekt der de mest ekstreme og de minst ekstreme både på israelsk og palestinsk side, i ungdomspartiene, f.eks., satte seg ned sammen og jobbet for felles plattformer når det gjelder menneskerettigheter. Det gjorde vi da vi var 15 år yngre enn vi er nå. Det var stort sett bare ungdomspartier rundt bordet.

Representanten sa at dette var et veldig vanskelig minefelt. Det kan det nok være, men ikke så vanskelig at jeg ikke tror at unge mennesker kan klare å bevege seg inn i det. Så jeg vil egentlig bare spørre representanten om han kan utdype hva han mener er det farlige ved å opprette dialogen.

Finn Martin Vallersnes (H) Jeg har ikke sagt at det er farlig med dialog. Men jeg har sagt at det er krevende, særlig hvis man gjør det jeg tror er nødvendig, nemlig etter hvert å tilnærme seg også dem som er uenig med oss. Det er alltid lett å snakke med dem som er mest enig med oss. Hvis vi virkelig ønsker å påvirke utviklingen i disse landene, må vi vel også inn i en dialog med dem som er mer uenig med oss. Det er mer krevende, ikke minst fordi vi, hvis vi skal få det til, i dialogen må vise at vi tross alt har respekt for dem, og at respekten er gjensidig, selv om vi er uenige.

Så jeg tror ikke det er noen uenighet mellom representanten Skei Grande og meg om dette. Men jo mer man kommer i inngrep med de kreftene vi helst vil motvirke, jo mer utfordrende blir oppgaven.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Jon Lilletun (KrF) Det er ikkje svært mange månader sidan vi både dag og natt hadde brente norske flagg og angripne ambassadar på netthinnene. Det illustrerer på ein måte dei utfordringane vi står overfor.

Det viste seg at Noreg hadde ein beredskap. Noreg hadde hatt ein Oslo-koalisjon som gjorde at ein faktisk ganske raskt var i stand til å få til ein dialog med dei forskjellige aktørane her i Oslo og i Noreg, og dei kunne gå inn og gjere ein jobb internasjonalt og i forhold til Noreg. Det har vore ein del skuldingar om at dei var for naive og for ettergjevande. Men etter mitt syn gjorde dei det beste dei kunne i ein svært vanskeleg situasjon. Eg trur grunnen til at vi kom betre frå dette enn t.d. Danmark, var at vi hadde bygd opp og hatt denne beredskapen over minst ti år.

Eg trur at å byggje den typen beredskap i breie grupper, og starte med barn og ungdom, slik Anne Margrethe Larsen og Trine Skei Grande peikar på i forslaget, er ein svært god idé. Det er ingen annan veg til større forståing – ikkje einigheit, men større forståing – enn at ein blir kjend med kvarandre sine reelle standpunkt, og at ein i tillegg lærer å respektere at ein har forskjellige standpunkt.

Eg er einig i mykje av det som står i særmerknaden frå Høgre, men eg synest i grunnen det meste var godt sagt i fleirtalsmerknaden og med saksordførarens penn, og eg står difor heilt og fullt bak det.

Eg trur det er viktig at Utanriksdepartementet og andre norske offentlege organ no følgjer opp det som ligg i dette framlegget, og at det som er fleirtalsinnstillinga her, på ein god måte blir sett ut i livet. Høytinga viste at vi har svært mange som allereie har kompetanse, og då må vi bruke den kompetansen. Vi skal erkjenne at naivitet kan vere eit problem, og vi skal nok i større grad tole seie høgt ein del ting som vi kanskje ikkje har vore flinke nok til å seie. Når det gjeld t.d. karikaturar, har vestlege media no samla inn dokumentasjon på kva typar karikaturar som vert brukte i muslimske miljø i høve til først og fremst jødar, men òg kristne, og det er klart at dei ikkje står noko tilbake for dei karikaturane som vart framstilte i norske og danske media.

Vårt svar må vere at vi ikkje vil at nokon skal tråkke på nokon sine heilage symbol, anten symbola er islamske, kristne eller jødiske. Det må ikkje bli slik at vi seier at sidan dei gjer det òg, kan det ikkje vere så farleg om vi gjer det. Det er ein dårleg veg å gå vidare på.

Eg vil avslutte med å takke dei to forslagsstillarane for at dei kom opp med forslaget, og eg ser fram til at den norske forvaltinga, i samarbeid med dei partane som er nemnde her, kan føre dette vidare. Eg er heilt einig med representanten Vallersnes i at det ikkje finst nokon annan veg enn dialog for at verda skal gå framover. *Slutt Jon Lilletun (Kr.F)*

Anne Margrethe Larsen (V): Venstres forslag om et utvekslings- og samarbeidsprogram mellom muslimske land og Norge bygger på en grunnfestet tro på dialog. Dialog kan bidra til å rydde opp i fordommer og misforståelser eller rett og slett ren uvitenhet. Gjennom dialog kan vi bygge gode relasjoner mellom mennesker, endre deres holdninger og styrke demokratiske og menneskerettslige verdier. Dialog er en utrolig kraft!

Noen har hevdet at dialog skal stå i motsetning til tydelighet og klare verdier, men vi trenger dialog framfor konfrontasjon. Det er Venstre enig i. Dialog forutsetter at man vet hvor man står og hvilke verdier man vil fremme. Det er slett ikke uttrykk for svakhet eller ettergivenhet, tvert imot. Uten vilje til å snakke sammen menneske til menneske, kan en konfrontasjonslinje bli selvforsterkende og i verste fall øke omfanget av fordommer, vold og terrorisme.

Dette forslaget ble svært aktuelt etter at de berømte karikaturtegningene ble offentliggjort i enkelte aviser tidligere i år. Som vi alle husker, ble det svært sterke reaksjoner flere steder i den muslimske verden. Men ideen til forslaget ble fremmet før karikaturtegningene kom i fokus. Dette vil jeg gjerne understreke, fordi forslaget ikke bunner i en enkelt sak eller begivenhet, men i et generelt problem som vi står overfor. Den vestlige og den muslimske verden trenger å jobbe med å styrke samarbeidet mellom enkeltmennesker, frivillige organisasjoner, politiske partier og næringsliv.

Utdanning er et viktig element i dette samarbeidet, noe som gjør at det bør omfatte elev-, student- og forskerutveksling. Videre er det av stor betydning at norske partier får flere søsterpartier i den muslimske verden. Mange av de internasjonale partiorganisasjonene har søsterpartier i mange land, men få eller ingen fra denne delen av verden. Frivillige og ideelle organisasjoner som ønsker å bygge relasjoner til den muslimske verden, bør dessuten få ressurser til det. I forslag til revidert budsjett har Venstre derfor foreslått midler til samarbeidsprogram. Barne- og ungdomsorganisasjoner må også få hjelp til å knytte nærmere bånd med muslimske søsterorganisasjoner. Enkelte kommentarer til forslaget går på at det bør avgrenses til noen få land, og at det bør rettes inn mot opposisjonelle grupper. Venstres intensjon var ikke å tre slike begrensinger ned over forslaget. Det avgjørende bør være at man ser et sterkt engasjement hos seriøse norske aktører. Videre bør man se et betydelig potensial for et fruktbart samarbeid med egnede partnere i den muslimske verden.

I et brev til utenrikskomiteen av 8. mars 2006 skrev utenriksministeren at Regjeringen er positiv til å vurdere behovet for en ytterligere styrking av våre forbindelser med muslimske land. Det framholdes som en overordnet utenrikspolitisk utfordring å fremme en utvikling i den muslimske verden som ikke bidrar til at avstanden til Vesten oppleves som økende. Utenriksministeren er imidlertid ikke overbevist om at offentlige besøks- og utvekslingsprogram er veien å gå. Han peker på eksisterende kontaktflater som kan styrkes uten å gå veien om et særlig offentlig utvekslingsprogram.

Til det vil jeg si at Venstres forslag er tenkt som et supplement til det eksisterende – og en katalysator for ny kontaktvirksomhet. Støtten er først og fremst tenkt rettet inn mot dem som har gode ideer, men som mangler ressurser til å sette dem ut i livet. Venstre ønsker at disse aktørene skal delta i denne dialogen med den muslimske verden, gjerne i folk til folk-samarbeid. På denne måten kan vi bidra til en større bredde og dybde i dialogen.

Utenriksminister Jonas Gahr Støre: Jeg skal være kort. Jeg synes det har vært en god og interessant debatt.

Jeg vil berømme forslaget og intensjonen bak det. Jeg har som representanten Larsen nå viste til, i et brev uttalt meg om forslaget. Vi skal studere komiteens innstilling nøye og ta med oss inntrykkene fra debatten. Jeg synes det er veldig positivt at alle partier – jeg synes nyansene her ikke er det vesentlige – gir uttrykk for og vektlegger betydningen av disse kontaktene. Vi vil følge dette opp.

Jeg vil særlig trekke fram det representanten Lilletun snakket om, nemlig beredskapen. Dette er litt som en forsikringspolise, tror jeg. Det er viktig mens vi har det, av mange forskjellige grunner. Men det er særlig viktig å ha hatt det når det kommer behov. Vi merket vel, som representanten Lilletun sa, under de mest opphetede delene av karikaturstriden at vi hadde gode kontakter å trekke på. Vi var ikke rådløse om hvor vi skulle henvende oss. Det å få et bredere nettverk tror jeg er viktig.

Jeg vil bare til slutt, fordi det er framme i vår aktuelle debatt nå også, nevne at jeg er litt skeptisk til begrepene «muslimske land» og «den muslimske verden», for jeg er ikke helt sikker på hva som menes med det. Jeg tror tendensen til å dele verden inn i muslimer og kristne lett bringer oss over til «de» og «vi» og i retning av den teorien som ligger der ute om at det er en «clash of civilizations». Det finnes altså mange mennesker med muslimsk tro som ikke lever i muslimske land eller den muslimske verden, og det finnes mange mennesker med kristen tro som lever i det man da ville definere som et muslimsk land. Iran, som vi skal snakke om senere i dag, er ett eksempel, og vi har Tyrkia som et annet. Det er temaene, å kunne ha dialog om ytringsfrihet, organisasjonsfrihet, menneskerettigheter og rettsstat i et bredt spekter med mange ulike land, jeg mener vi skal forfølge, og definisjonen «den muslimske verden» kan lett bringe oss på villspor.

Trine Skei Grande (V) Det har vært en fin debatt, og jeg vil også gjerne takke saksordfører for veldig fin jobbing. Det dette i bunn og grunn handler om, kan symboliseres ved følgende to historier:

Toppen Bech har sending fra Baroniet i Rosendal, og går inn i 1700-tallsbiblioteket – dannelsens høyborg på den tiden – og kikker på bøkene, de bøkene alle hadde lest på den tiden. Den første boken hun plukker ut av hylla, er Koranen. Det dannede mennesket av 1700-tallet hadde lest Koranen.

Historie 2: En venn av meg som er professor i sosiologi på universitetet i Kairo, tar taxi fra Kairo til Alexandria. Han setter seg inn i drosjen, og på vei ut av Kairo er det trafikkaos. Da sier taxisjåføren hans, som egentlig er en godt utdannet, egyptisk, voksen ung mann: Uff – det er slik trafikkaos. Hvis alle hadde vært gode muslimer, hadde det ikke vært trafikkaos. Så sier sosiologiprofessoren: Har du vært i Europa noen gang? Nei, han hadde aldri vært i Europa. Tror du alle i Europa er gode muslimer? Nei, alle i Europa er hedninger. Tror du at det bare er trafikkaos i Europa da? – Det ble helt stille – og det var helt stille helt til bilen kom til Alexandria. Da han gikk ut av bilen, sa han til sosiologiprofessoren: Du har bare forvirret meg med denne turen, du!

Det sosiologiprofessoren oppsummerte dette som, var at i hans oppvekst var de fleste unge menn i Egypt på ferie til Paris og på ferie til London. De hadde venner i England, de hadde venner som hadde studert i Frankrike, de hadde alle en oppfatning av hva dette var.

Hver måned reiser det 14 000 nordmenn på ferie til Egypt. Hvor mange av dem har snakket med en egypter på ordentlig når de kommer hjem? Det er ikke mange. Det dette egentlig er snakk om, er at samme hvor gode kommunikasjonslinjer vår utenriksminister har med statsledere i andre land, er det faktisk folk til folk-samarbeid som er det som bygger ned konflikter. Det er faktisk forståelsen av hverandres liv som er det som bygger ned konflikter.

Det er det å ha noen venner i Paris, noen venner i Kairo og noen venner man har møtt i London – det er det det er snakk om. Det får man bare til med folk til folk-samarbeid, studentutveksling, kommunikasjon mellom ungdomspartier, kommunikasjon mellom partier, ungdomsorganisasjoner som setter seg ned og snakker om hva ytringsfrihet og menneskerettigheter er, ungdomsorganisasjoner som syns det er spennende å reise til Egypt og besøke et universitet der, eller som faktisk syns det er spennende å jobbe med kvinneorganisasjoner i Marokko. Det er det dette forslaget egentlig bunner i.

Forslaget ble laget lenge før striden om karikaturtegningene, og bunner egentlig i en historie om en egyptisk sosiologiprofessor på taxitur til Alexandria. Det er det som egentlig er bakgrunnen for at vi fremmet forslaget. (slutt)

Flertallets innstilling, alle unntatt Høyre og FrP:

Komiteen ber derfor Regjeringen om å vurdere oppretting av en egen tilskuddsordning for prosjektsamarbeid mellom norske barne- og ungdomsorganisasjoner og barn og ungdom i den muslimske verden. Komiteen ber om at Regjeringen vurderer tiltak som styrker muligheten for norsk ungdom å studere i muslimske land, og for ungdom fra den muslimske verden å studere i Norge. Komiteen ser også behovet for utveksling og samarbeid mellom utdannings- institusjoner, ved blant annet å bytte lærerkrefter.

Ågot Valle (SV), saksordfører.
(26. mai 1945 -)

Foto: Sosialistisk Venstreparti (SV)

AUF-leder Pedersen underviste i Gaza

“Utteksling av lærekrefter med muslimske land”. Det var en annen uttalt målsetning for venstresiden i debatten i Stortinget 2.juni 2006. AUF tok umiddelbart til å bruke den nye statlige finansieringsordningen. AUF-leder Eskil Pedersen var en av mange som drev med undervisning på reiser til “Palestina”, inkludert Hamas-kontrollerte Gaza. “

Palestinere” ble invitert til å drive med “undervisning” i Norge. Blant annet på Utøya. Opplæring i Arabisk nasjonalisme stod på programmet. En ideologi som er Koran-basert..

Kurser palestinsk ungdom på Gaza

SKIEN/ GAZA: Mandag var Eskil Pedersen fra Skien på plass i Gaza.

I en uke har nestlederen i AUF vært i Israel for å besøke AUFs søsterorganisasjon.

Og det er første gang på over to år at en delegasjon fra AUF får lov til å reise inn i Gaza.

- Det har ikke vært lett å få det til. Men vi klarte det. Og vi har fått gjort det vi kom for å gjøre, sier han.

KURSER UNGDOM

AUFs søsterorganisasjon i de palestinske områdene er Fateh Youth, ungdomsorganisasjonen til Fatah som var Yasser Arafats parti. - Det viktigste er at vi kjører kurs i blant annet organisasjonsbygging, likestilling og andre temaer som er naturlige for oss. Men det er like viktig å diskutere den politiske situasjonen. De palestinske ungdommene er også opptatt av å bygge opp organisasjonen slik at den står bedre rustet til neste valg, sier Eskil Pedersen.

- Dette er kurs som vi kjører både i Gaza og på Vestbredden i den palestinske ungdomsorganisasjonen, sier han.

10.april 2006: - Støre må sørge for lønn i "Palestina"

18.april 2006: Støre inviterer Hamas til Norge

Hamas invitert til Norge

I går ble minst åtte mennesker drept i en selvmordsaksjon i den israelskebyen Tel Aviv. Det palestinske regjeringspartiet Hamas kaller aksjonens selvforsvar. Likevel er den militante palestinske bevegelsen invitert til Norge neste måned. Utenriksdepartementet sier ja til å møte Hamas.

Publisert: 18 april 2006

I Utenriksdepartementet (UD) er man positiv til å snakke med Hamas-medlemmene når de kommer i mai opplyser informasjonsrådgiver Rune Bjåstad til Avisenes Nyhetsbyrå (ANB).

Dersom UD får spørsmål om å møte Hamas her i Norge vil vi vurdere dette positivt. Hamas spiller en viktig rolle i utviklingen i Midtøsten sier han. Norge snakker allerede med representanter for Hamas i de palestinske selvstyreområdene bemerker Bjåstad.

Utviklingsminister Erik Solheim hadde i går «ikke spesielt lyst til å kommentere Hamas-besøket nå» ifølge hans politiske rådgiver.

De to Hamas-medlemmene som kommer til Oslo er talsmenn for Hamas-blokken i den palestinske nasjonalforsamlingen Salah Mohammed El-Bardawil og Mohammed el-Rantisi. Rantisi er bror av tidligere Hamas-leder Sheikh Adbel Aziz al-Rantisi som ble likvidert i et israelsk raketangrep 17. april 2004.

Leder av Palestinakomiteen i Oslo Ingrid Hindahl Natvig mener møtet får ekstra betydning fordi norske myndigheter sier de vil kutte all direkte støtte til Hamas-regjeringen så lenge den har utslettelse av Israel på agendaen. Hamas er demokratisk valgt. Det er galt av Vesten å snu ryggen til den nye regjeringen når vestlige land som USA selv presset gjennom valget.

(Dagsavisen, 18.april 2006)

Hamas i Stortinget: 13. juni 2006 møtte Hamas-parlamentarikeren Yehya al-Abadsa deler av utenrikskomiteen i Stortinget. Norge var eneste europeisk land som ga ham visum. (NTB)

Sommeren 2006 kjørte to norske studenter rundt i Oslo med en Hamas-leder i baksetet. Var det norske dialogforsøket med Hamas naivt eller en tapt mulighet?

STORTINGET

Da Hamas kom
på besøk...

Utenrikskomiteen

Leder	Akselsen, Olav	A	19.10.2005-30.09.2009
Første nestleder	Solberg, Erna	H	19.10.2005-30.09.2009
Andre nestleder	Nybakk, Marit	A	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Bjørnstad, Vidar	A	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Haga, Åslaug	Sp	22.09.2008-30.09.2009
Medlem	Høglund, Morten	FrP	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Høybråten, Dagfinn	KrF	11.09.2006-30.09.2009
Medlem	Jensen, Siv	FrP	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Larsen, Anne Margrethe	V	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Lilletun, Jon	KrF	19.10.2005-21.08.2006
Medlem	Samuelsen, Alf Ivar	Sp	19.10.2005-22.09.2008
Medlem	Solberg, Hill-Marta	A	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Trettebergstuen, Anette	A	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Vaksdal, Øyvind	FrP	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Valle, Ågot	SV	19.10.2005-30.09.2009
Medlem	Vallersnes, Finn Martin	H	19.10.2005-30.09.2009

Det er verd å merke seg at Erna Solberg var nestleder.

Hamas inn på Stortinget?

Når Hamas-utsendinger kommer til Norge den 15. mai er det mye som tyder på at Stortingets utenrikskomité vil ta imot dem selv om regjeringen takker nei.

Publisert: 25.04.2006 kl 12:34

Leder av Stortingets utenrikskomité er Aps Olav Akselsen, mener det er naturlig å svare positivt på en henvendelse fra arrangørene av besøket om et møte.

- Vi snakker om folk som er lovlig valgt til å styre landet sitt, sier Akselsen til Vårt Land.

Det er Palestina komiteen som er vertskap for Hamas utsendingene, og ifølge lederen av Palestinakomiteen i Oslo, Ingrid Hindahl Natvig, håper de på å få til et møte med utenrikskomiteen.

FrP ønsker uansett ikke å møte utsendingene fra Hamas:

- For FrP er det helt uaktuelt å møte representantene. Det er ikke klokt å la Hamas-representanter få møte stortingspolitikere nå, sier FrPs utenrikspolitiske talsmann, Morten Høglund.

DEBATT

Hamas og vi

MORGENBLADET

Publisert: 07 juli 2006

Edvard Dæhlin, Statsviter

Palestina-komiteene har invitert terrororganisasjonen Hamas til Norge. Årets mest usmakelige måltid må være Kåre Willochs private lunsj med Hamas-ministeren. Men "there is no such thing as a free lunch". Må norske borgere betale med sin sikkerhet? Utenrikskomiteens leder Olav Akselsen virket resignert etter sitt møte med den ene Hamas-representanten som fikk visum.

Norge er forpliktet etter internasjonale konvensjoner om terrorisme. I dag gir straffelovens paragraf 147a hovedvilkårene for å bli straffet for terror. Det kreves forsett, altså at terroren utføres med hensikt. Terrorismen omfatter a) forstyrrelse av alvorlige samfunnsfunksjoner, b) det å skape alvorlig frykt i en befolkning og c) urettmessig å tvinge offentlige myndigheter bl.a. til å gjøre, tåle eller unnlate noe av vesentlig betydning for landet. Ettersom terroren følger mønstre som tidligere var ukjent, må vi legge sterk vekt på forsettet, altså hensikten bak. Vi må være føre var.

Sakset fra debatten i Stortinget 2.juni 2006, en drøy uke før utenrikskomiteen har møte med Hamas i Stortinget.

“Komiteen ber derfor Regjeringen om å vurdere oppretting av en egen tilskuddsordning for prosjektsamarbeid mellom norske barne- og ungdomsorganisasjoner og barn og ungdom i den muslimske verden”.

“På samme måte ber komiteen om at Regjeringa styrker muligheten for at norsk ungdom kan studere på universiteter i f.eks. Pakistan, på samme måte som de gjør det i Australia, og om at det er behov for utveksling og samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, f.eks. ved å bytte lærerkrefter”.

Saksordfører, Ågot Valle (SV)

“Toppén Bech har sending fra Baroniet i Rosendal, og går inn i 1700-tallsbiblioteket – dannelsens høyborg på den tiden – og kikker på bøkene, de bøkene alle hadde lest på den tiden. Den første boken hun plukker ut av hylla, er Koranen. Det dannede mennesket av 1700-tallet hadde lest Koranen”.

Trine Skei Grande (V)

“Det finnes altså mange mennesker med muslimsk tro som ikke lever i muslimske land eller den muslimske verden, og det finnes mange mennesker med kristen tro som lever i det man da ville definere som et muslimsk land. Iran, som vi skal snakke om senere i dag, er ett eksempel, og vi har Tyrkia som et annet”.

Trine Skei Grande (V)

23. 08. 2019

Kristne i Tyrkia lever under et konstant press. Over 99 prosent av befolkningen er muslimer, og ifølge tyrkisk tankegang er det å være tyrker ensbetydende med å være muslim. Kristendom ses på som en vestlig religion, noe som ikke har med det tyrkiske å gjøre. For den jevne tyrker er det utenkelig at man kan være en god tyrker og kristen samtidig.

Utenriksdepartementet støtter inter- og intrareligiøse prosesser i for eksempel Pakistan, Midtøsten, Iran og på Afrikas Horn. Vi arbeider også for å etablere et nærmere samarbeid med Iran for utveksling av erfaringer, informasjon og kunnskap om rettsstatsprinsipper og menneskerettigheter.

Jonas Gahr Støre, Utenriksminister (AP)

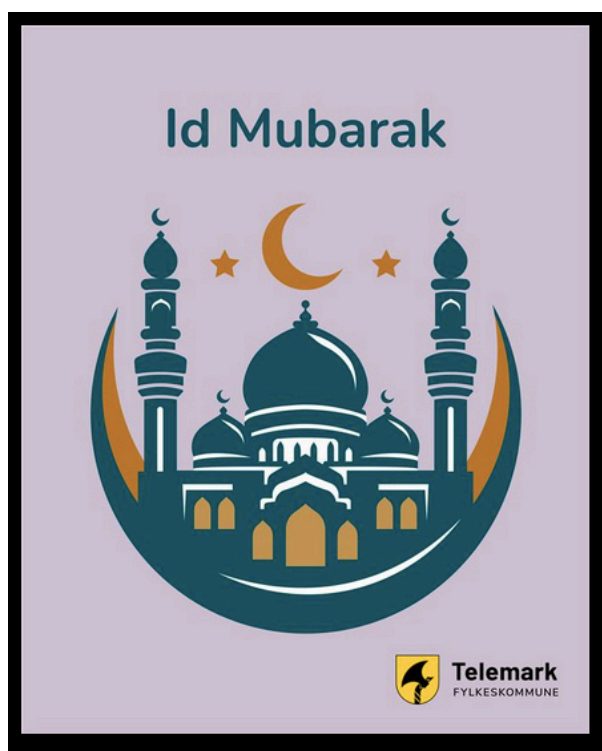
Det er viktig med kontakt på ulike nivåer, på myndighetsnivå, men særlig understreket her i denne innstillingen, arenaer for mellommenneskelig kontakt innen barne- og ungdomsarbeid, utdanning, kunst og kultur, politiske partier – og jeg tar med fra Høyres mindretallsmerknad – idrett og media.

Vidar Bjørnstad (AP)

Videre er det av stor betydning at norske partier får flere søsterpartier i den muslimske verden. Mange av de internasjonale partiorganisasjonene har søsterpartier i mange land, men få eller ingen fra denne delen av verden.

Anne Margrethe Larsen (V)

Oslo KrFU

30 March at 16:04 · 🌐

...

Id mubarak fra alle oss i Oslo KrFU 🧡

KrFU

KrF Kristelig Folkeparti

5.januar 2005: Fatah Youth (PLO) med Nazi-hilsen til Mahmoud Abbas

Oslo-avtalen i 1993 ser ikke ut til å ha hatt en modererende effekt på PLO's ungdomsorganisasjon.

• **2005: 05.01:**

Foto: Ammar Awad REUTERS.

6

Members of the Fatah youth movement chant slogans during a rally for Palestinian presidential candidate Mahmoud Abbas at a hotel in the Jerusalem suburb of Beit Hanina, January 5, 2005.

Kilde: Den rød-grønne terrorøya, 2013

“Palestina”, Arbeiderpartiets fanesak lider under en retorikk som ikke er i tråd med relattetene. Ord som “demokrati” og “menneskerettigheter” er ukjente for PLO. Tiltross for at bilder som disse blir brukt av PLO i markedsføringen av PLO, ønsker AUF å etablere Fatah Youh som sin søsterorganisasjon. Og invitere “Palestina”- ungdommene til sommerleirene på Utøya. Som i 2006. ⁵⁶

Samarbeidsavtalen mellom AUF og Fatah Youth

17. oktober 2001 blir Israels turistminister Rehavam Zeevi myrdet.

Drapsmennene er medlemmer av Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP).

Det var første gangen at arabiske terrorister hadde klart å henrette en israelsk statsråd.

Mer enn 1.000 israelske statsborgere blir utsatt for selvmordsbombere og arabiske drapsmenn under den andre Intifada.

Denne hendelsen er et godt utgangspunkt for den som vil forklare når

Ungdom samlet 28. Juli 2009 inn penger til PFLP. Denne innsamlingen fant sted på Utøya.

20. oktober 2002 blir Gry Larsen valgt til ny leder av AUF etter ei kampvotering med den sittende lederen Eva Kristin Hansen. Siden år 2000 hadde Larsen vært nestleder i AUF under Hansen.

(Se faksimile 2-3-4).

AUF valgte i oktober 2002 en ny leder som den 24. januar 2003 ble ansett som en sikkerhetsrisiko i Israel. Gry Larsen lander på Ben Gurion flyplassen i Tel Aviv.

Kilde: Den rød-grønne terrorøya, 2013

• 2006 15.07:

UTØYA: Jens Stoltenberg mottar t-skjorte av al Fatah's ungdomsleder.

På skjorta står det :

"We don't need no occupation"

Kilde:VG

MØTTE JENS Stoltenberg i teltet i ungdomspart miljø- og ute

Lover nødhjelpsloft på 100 millioner på Gaza

Publisert 15.07.06 - 11
Av Ingunn Andersen

faksimile

Statsminister Jens Stoltenberg og den rød-grønne regjeringen lover

Foto: Askill Halseth

Fatah Youth blir en del av Utøya-miljøet

15. juli 2006 møter statsminister Jens Stoltenberg lederen av Fatah Youth på Utøya. Hassan Faraj kommer til duk og dekket bord. Han gir Stoltenberg en t-skjorte med et tydelig politisk budskap. «Tear down the wall». På fremsiden av skjorta står det: «We dont need no occupation».

Adresseavisen dekker overleveringen av disse gavene. Leder i Oslo AUF Eskil Pedersen uttaler til avisen:

«Ett ord beskriver Norge og verdens politikk. Det er feighet, og historien vil dømme oss for denne feigheten».

Litt under fire år senere dukker Hassan Faraj opp på Palestinsk-TV.

Han står i en gruppe mennesker som blir introduserte til arabiske seerne som politikere som søker martyrdøden i kampen mot Israel.

Programmet som blir sendt 1. januar 2010 blir observert av israelske MEMRI.

Denne organisasjonen arbeider med å sikre dokumentasjon av menneskerettsbrudd blant Arabere som kjemper mot Israel.

Kilde: Den rød-grønne terrorøya, 2013

Statsminister Jens Stoltenberg og den røde-grønne terrorøya

Foto: Askill Halse

13

• **2006:**
17.07:

Jens tar i mot t-skjorte fra PLOs ungdomsleder Hassan Faraj på Utøya. Bak: AUF-lederne Gry Larsen og Martin Henriksen.

Kilde: Adresseavisen.no

Kommunen **INNTAK** **SPORT** **KULTUR** **GRUNNSKOLEN** **BARNE- OG UNGDOMSSKOLEN** **TEKST**

Stoltenberg tok imot t-skjorten fra PLOs ungdomsleder Hassan Faraj på Utøya. Faraj er leder for Fatah Youth og har tidligere vært i fengsel i Israel. Han er nå i Norge på et besøk. Stoltenberg er statsminister i Norge.

Stoltenberg tok imot t-skjorten fra PLOs ungdomsleder Hassan Faraj på Utøya. Faraj er leder for Fatah Youth og har tidligere vært i fengsel i Israel. Han er nå i Norge på et besøk. Stoltenberg er statsminister i Norge.

- Feig politikk

Stoltenberg tok imot t-skjorten fra PLOs ungdomsleder Hassan Faraj på Utøya. Faraj er leder for Fatah Youth og har tidligere vært i fengsel i Israel. Han er nå i Norge på et besøk. Stoltenberg er statsminister i Norge.

19.mars 2007: Statssekretær i UD Raymond Johansen (AP) møter Hamas-ledelsen i Gaza.

Gjenopptok samarbeidet

NRK

Statssekretær Raymond Johansen har i dag hatt møter i Gaza by, bl.a. med statsminister Ismail Haniyeh og utenriksminister Ziad Abu Amr. Dermed har den norske regjeringen gjenopptatt samarbeidet med sin Hamas-dominerte palestinske motpart.

- Vi håper at land i Europa og i resten av verden vil støtte samlingsregjeringe, sa Johansen på en felles pressekonferanse etter møtet med Amr.

Norge opphevet formelt den ett år lange boikotten av den palestinske regjeringen i dag.

FOTO: SUHAIB SALEM / REUTERS

Publisert 19. mars 2007 kl. 12:10

- Allah elsker Raymond

7. Januar 2009: SV vil sende norske soldater til Gazastripen

Sosialistisk Venstreparti krever at Norge må bidra med soldater til en fredsbevarende styrke til Gazastripen.

Partiet vil hente de norske soldatene i Afghanistan og plassere dem på Gazastripen i stedet.

– Jeg mener det er riktig å flytte norske styrker fra Afghanistan til Gaza dersom det viser seg at det er samme type personell det er behov for, sier SVs representant i utenrikskomiteen, Ågot Valle, til Aftenposten.

SV-utspillet kommer etter at regjeringen har tatt til orde for å få på plass en internasjonal styrke på Gazastripen som kan overvåke en framtidig våpenhvile.

Opposisjonspartiene Frp, KrF og Høyre åpner alle for å sende norske soldater til Gaza. Entusiasmen innad i regjeringen er mindre. Senterparti-politiker Åslaug Haga mener Norge bør prioritere å opprettholde engasjementet i Afghanistan, og øke bidraget i Kongo fremfor Gaza. (Kilde: Ntb Publisert, 7. januar 2009)

19.juni 2009: AUF leier ut Utøya til en muslimsk organisasjon, som bruker lagshuset til bønn i retning Mekka.

Kilde: *Boka: Den rød-grønne terrorøya* 2013

Fant Allah på Utøya

NRK

Morten Abrahamsen gjemte seg på do på Utøya da terroristen jaktet sine ofre. Da skuddene falt, fant hamargutten styrke i å be til Gud.

Publisert 5. juni 2014 kl. 09:05

4.august 2009:

Rød Ungdom gir penger til terrorlistet organisasjon

Rød Ungdom samlet på sin sommerleir inn penger til den palestinske motstandsgruppen PFLP, en organisasjon som står oppført på terrorlistene til både USA og EU.

Kilde: NTB

Publisert 4. aug. 2009 kl

KAPITTEL 6:

Innsamling av penger til arabiske terrorister

28. juli 2009 starter Rød Ungdoms sommerleir på Utøya. Det er bare 16 dager siden AUF har avsluttet sin sommerleir, med statsministeren som hovedtaler.

Rød Ungdom legger den 31. juli 2009 ut denne meldingen på sine hjemmesider på nettet.

Kilde: Den rød-grønne terrorøya

Foto: PFLP, logo

«– Rød Ungdoms sommerleir har lang tradisjon for å samle inn penger til politiske bevegelser organisasjonen driver solidaritetsarbeid for. Tidligere har pengene blant annet gått til Kurdistans Arbeiderparti og maoistpartiet i Nepal. Innsamlingsmidlene fra årets leir, som startet på Utøya tirsdag, går til den palestinske frigjøringsbevegelsen PFLP».

“Rød Ungdoms sommerleir har lang tradisjon for å samle inn penger til politiske bevegelser organisasjonen driver solidaritetsarbeid for. Tidligere har pengene blant annet gått til Kurdistan Arbeiderparti og maoistpartiet i Nepal. Innsamlingsmidlene fra årets leir, som startet på Utøya tirsdag, går til den palestinske frigjøringsbevegelsen PFLP.”

Samler inn penger til PFLP

21. juli 2009, 15:38 / Kampen 2009000005
Rød Ungdoms sommerleir har lang tradisjon for å samle inn penger til politiske bevegelser organisasjonen driver solidaritetsarbeid for. Tidligere har pengene blant annet gått til Kurdistan Arbeiderparti og maoistpartiet i Nepal. Innsamlingsmidlene fra årets leir, som startet på Utøya tirsdag, går til den palestinske frigjøringsbevegelsen PFLP.

Kilde: Rød Ungdom

faksimile

Reaksjonene i media lar ikke vente på seg. 4. august 2009 publiserer NRK en sak på Rød Ungdoms innsamling av penger til «terrorlistet» organisasjon. NRK bruker en kort nyhetssak sendt ut av NTB.

Denne nyhetssaken får ikke med seg at innsamlingen av penger til PFLP har funnet sted på Utøya. Også VG lager sak på den samme NTB-meldingen. Også VG ser ut til å mangle ressurser til å sjekke saken utover NTB-meldingen. Dermed mister også VG poenget om at pengene er samlet inn på Utøya.

Rød Ungdom forsvarer innsamlingen av penger til PFLP med at disse pengene skal brukes til humanitært hjelpearbeid. Leder Mari Eifring i

Rød Ungdom forsvarer dette tiltaket med at PFLP ikke kan betraktes som terrorister, siden de kjemper mot «okkupasjonsmakten Israel», og at «situasjonen i Midtøsten minner om en krig».

En opplagt mulig toppsak om norsk pengestøtte til arabiske terrorister glipper for norske medier. Utøya kunne ha blitt avslørt allerede i 2009 som et senter for innsamling av penger til politiske grupperinger som bruker vold. PFLP sin ideologi har mye til felles med ideologien til Europeiske terrororganisasjoner som for eksempel Bader Meinhoff i Tyskland. Også Røde Khmer i Kampuchea deler samme ideologi som PFLP.

(Se faksimile 60-61)

1.juni 2010: Hadja Tajik (AP) går på talerstolen i Stortinget med «Palestina-skjerf» rundt halsen.

Hadia Tajik slakter egen regjering

• 2010:

01.06

Kilde:
Flickr

Storingsrepresentanter fra SV og Ap bar palestinasjerf i protest mot Israels bording av "hjelpeskip" på vei til Gaza - og i "sympati med det palestinske folk".

Juli 2010: AUF oppretter «Palestina» på Utøya.

• 2010:

16.07

Rogalands-leiren til AUF var gjort om til Israel og Palestina, hvor en mur midt i leiren skulle symbolisere den Israel har satt opp på vestbredden og rundt Gaza.

79

faksimile

Foto:
Privat
blogg

UTØYA:

• 2010:

16.07

UTØYA:

"Vis avsky mot Israels handlinger"

For å komme inn til «Palestina» måtte partisekretær Johansen framvise et ID-kort og forsere vakter ved grensesperringen.

Kilde: Rogalands Avis

77

Foto: Tore Sinding Bekkedal

AUF: – Riv muren, Raymond

Partisekretær Raymond Johansen i Arbeiderpartiet valgte ut AUF-Rogaland som én av to for å være på Utøya. Han ble møtt av grensevakter og klarte ikke å komme inn. (Sag og Offisiell)

© 2010 Rogalands Avis

faksimile

Kilde: Den rød-grønne terrorøya, 2013

Opprettelsen av «Palestina» på Utøya

Det har i løpet av det siste året versert rykter ute i folkehopen om ulike aktiviteter som AUF-ere skal ha bedrevet på Utøya i forkant av terrorangrepet den 22. juli.

Et av ryktene går på at Sosialistiske ungdommer skal ha øvd på aksjonsformer mot fiktive israelske soldater inne på Utøya.

Denne boken er utelukkende basert på åpne elektroniske kilder. Det finnes ingen åpne elektroniske kilder som kan underbygge påstander om at det ble drevet politisk klappjakt på Jøder på sommerleirene på Utøya.

Men: 17. juli 2010 etablerer Rogaland AUF et «Palestina» inne på Utøya. Det er første gang et slikt område har blitt definert på norsk jord, og fått klare grenser.

Å bygge «Palestina» på Utøya passet som hånd i hanske for besøkende fra Fatah Youth.

Dette var et område som gav nye og «spennende» treningsmuligheter.

AUF og Fatah Youth hadde på dette tidspunktet arrangert seminar sammen i mer enn fem år. Både i Norge og i Ramallah.

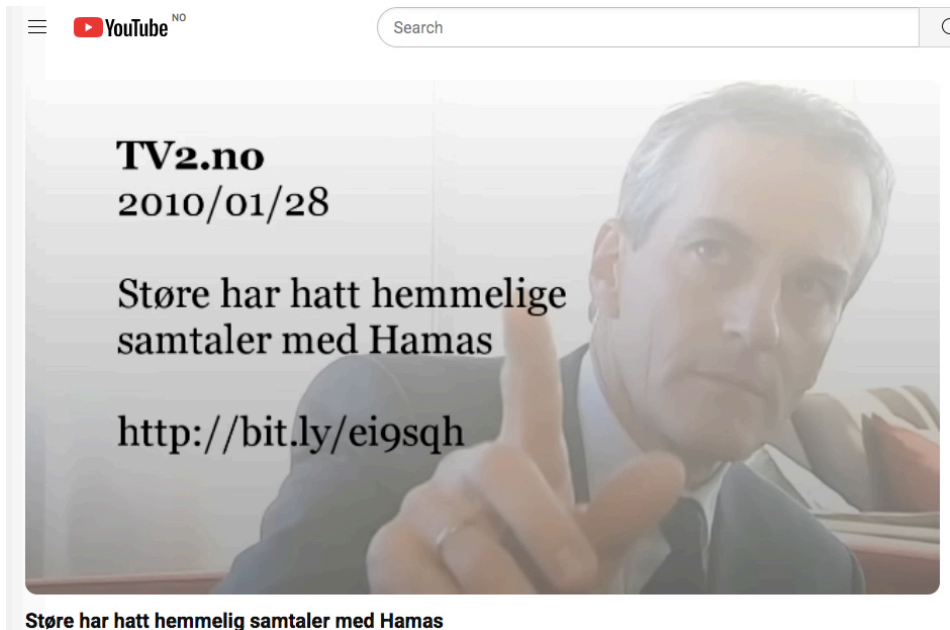
At «Palestina» oppstår som et definert og avgrenset areal inne på Utøya er oppsiktsvekkende.

Det å sette ut vakter som gjennomfører grensekontroll inne på Utøya går ut over det som bør kunne kalles et ideologisk politisk verksted. Her blir den rådende AUF-ideologien satt ut i praksis.

Kilde: Den rød-grønne terrorøya, 2013

Desember 2010: Dokument nr. 15:425 (2010-2011) Innlevert: 02.12.2010, av Øyvind Vaksdal (FrP). Utenriksminister Jonas Gahr Støre: « *Norge har som nevnt ikke politisk kontakt med Hamas, men vi har kontakt med alle palestinske fraksjoner på embetsnivå etter behov*».

27. januar. 2011: Utenriksminister Jonas Gahr Støre (Ap) innrømmer overfor TV 2 å ha hatt direkte telefon-samtaler med Hamas-leder Khaled Meshaal.

The image is a screenshot of a YouTube video player. At the top, there is a YouTube logo with a 'NO' flag and a search bar. The video content shows a man in a suit, identified as Jonas Gahr Støre, pointing his index finger upwards. Overlaid on the video is text from 'TV2.no' dated '2010/01/28'. The text reads: 'Støre har hatt hemmelige samtaler med Hamas' and includes a URL 'http://bit.ly/ei9sqh'. At the bottom of the screenshot, a caption reads 'Støre har hatt hemmelig samtaler med Hamas'.

☰ YouTube^{NO} Search C

TV2.no
2010/01/28

Støre har hatt hemmelige samtaler med Hamas

<http://bit.ly/ei9sqh>

Støre har hatt hemmelig samtaler med Hamas

Jonas Gahr Støre (AP) Lyver om Hamas samtaler!

Støre har hatt hemmelig samtaler med Hamas

Utenriksminister Jonas Gahr Støre
Postboks 8114 Dep
0032 Oslo

Fremskrittspartiets
Storingsgruppe

Vår dato: 31. januar 2011
Vår ref.: SJ/pad

Deres dato:
Deres ref.:

Utenriksministerens kontakt med Hamas

På TV2-nyhetene 27. januar fremkommer det at utenriksministeren har hatt samtaler med Hamas-leder Khaled Meshaal, til tross for at dette først ble benektet fra utenriksministerens side i intervjuet. Først etter at utenriksministeren ble konfrontert med Hamas' versjon av den politiske kontakten med Norge, ga han uttrykk for at slik kontakt hadde funnet sted.

I svar på skriftlig spørsmål fra Stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal skriver utenriksministeren følgende 8. desember 2010:

"For det andre har Norge aldri anerkjent Hamas eller opprettet forbindelser med bevegelsen på politisk nivå [...] Norge hadde ikke kontakt på politisk nivå med representanter for Hamas-regjeringen [...]"

"Norge har som nevnt ikke politisk kontakt med Hamas, men vi har kontakt med alle palestinske fraksjoner på embetsnivå etter behov".

Det er betydelige uklarheter i saken:

1. Hvorfor benektet utenriksministeren først at han hadde hatt samtaler med Hamas-leder Meshaal, når samtaler på politisk nivå hadde funnet sted?
2. Hvorfor sier utenriksministeren gjentatte ganger i svar til representanten Vaksdal at Norge aldri har opprettet politisk kontakt med Hamas, når dette viser seg ikke å stemme?
3. Hva var uklart i spørsmålet fra TV2 om utenriksministeren hadde hatt samtaler med Hamas-leder Khaled Meshaal, og som gjorde at det fra utenriksministerens side ble spurt om reporteren kunne gjøre opptaket på nytt?

Jeg vil med dette be utenriksministeren om å komme til Stortinget og redegjøre for kontakten med Hamas.

Med tilkjenning

Siv Jensen
Stortingsrepresentant

22.juli 2011: Massebord på Utøya utført av Anders Behring Breivik.

22.7.

Terroren
SOM RAMMET NORGE

Artikler

Om rettssaken

Kart

Dødsopfre

Rettsaktørene

Tidslinjer

Dette er Breivik-dommen

Et dokument på mer enn 100 sider det tok over syv timer å lese opp. Dommen mot Anders Behring Breivik er en grundig dokumentasjon over 22. juli-terroren, og en advarsel om at terroristen selv etter 21 år i fengsel vil være en svært farlig mann.

Anders Behring Breivik i håndjern under domsavsigelsen i Oslo tingrett. Breivik ble dømt til 21 års forvaring, med en minstetid på 10 år.

FOTO: STOYAN NENOV / REUTERS

I boka mi om Utøya i 2013 understreket jeg at Anders Behring Breivik ble korrekt dømt for massebord. Og at AUF-ungdommen var uskyldige ofre av massakren de ble utsatt for på Utøya. Likevel ble jeg hengt ut offentlig som en «*mulig skjult tilhenger av ABB*». Ikke minst av avisa Dagen i Bergen, som kom på boklanseringen men hengte meg ut som «*ustabil*». Jeg ba i 2013 Arbeiderpartiet om å slutte å støtte arabisk terrorisme mot jødestaten, og komme seg inn igjen på trygg demokratisk grunn. Jeg understreket at den som støtter bruk av politisk vold kan når som helst kan bli utsatt for vold.

30.januar 2013:

- Ber Ap ta ideologisk oppgjør med palestinsk terror

Han er journalist, forfatter og evangelist. Nå er han aktuell med en ny bok som han har kalt «Den rød-grønne terrorøya». Ivar Fjeld ønsker å dra igang en ideologisk debatt når han nå kommer med en bok som handler om Utøya.

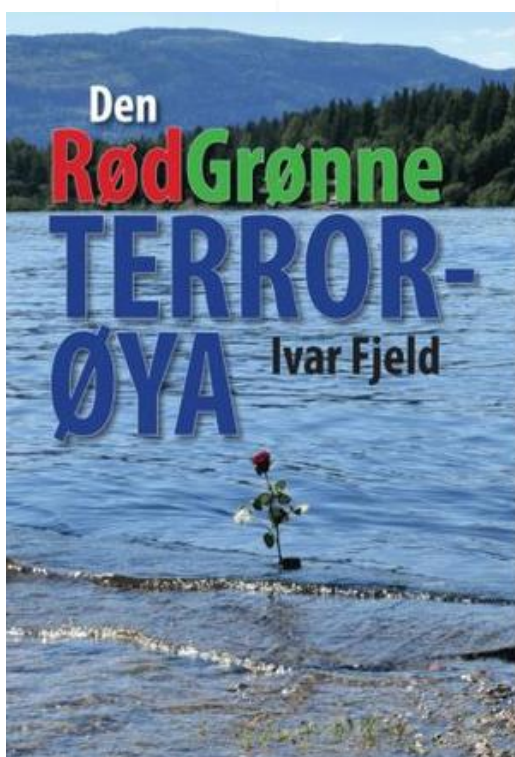
Publisert: 30.01.2013 kl 13:45

- Utøya er jo blitt et symbol på en stor nasjonal tragedie og en sorg i det norske folk. Jeg har selv bakgrunn fra arbeiderbevegelsen og har vært ledere for AUF på Sotra, og har vært på Utøya to ganger som ungdom, sier Fjeld.

Norge IDAG er medutgiver av denne boken, som er kommet ut på Kolofon Forlag. Boken har forord av de to tidligere stortingsrepresentantene, Ingvald Godal (H) og Anita Apeltun

Sæle (KrF).

8. Juni 2013:

“Demokrati eller Islamisme”: Hallgrim Berg leverer eit kraftfullt vitnemål for demokratiet, menneskerettane og vår vesterlandske kultur – inklusive kristendomen og mirakelet Israel.

NATURSTRIDIG: Han definerer koblingen mellom Arbeiderpartiets ungdomsparti (AUF) og Fatah Youth, et samarbeid mellom et sosialistisk parti og islamister, som «naturstridig». Foto: Martin Gellein

Tidligere stortingsrepresentant og forfatter Hallgrim Berg: – Vestens sivilisasjon er under angrep

Hallgrim Berg har bak seg en lang karriere som politiker i kommunestyre, fylkesting og storting. Han er en tydelig venn av Israel, og advarer tilsvarende tydelig mot islam.

Martin Gellein
Assisterende redaktør

Radikal islam kom hausten 2012 til overflata også i Noreg. Norske interesser blir utfordra av aggressive islamistar. Ute i verda aukar talet på dødbringande islamistiske terroraksjonar kvar einaste veke. Menneskerettar og minoritetar er lite verdt i land der islam har fått fotfeste og fleirtal. Islam er «nær» kristendomen, men likevel uendeleg fjern. Kva då med Gud og Allah – kan dei vera den same?

17. Desember 2013:

Betaler lønn til 60.000 palestinere som ikke er på jobb

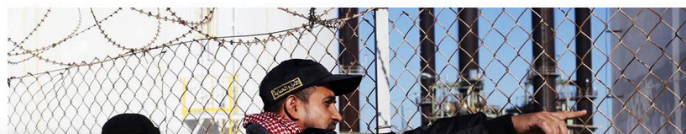
Norge og EU har i flere år har vært med på å lønne rundt 60 000 offentlige ansatte palestinere som ikke har vært på jobb.

Publisert 17. des. 2013 kl. 12:28

Sidsel Wold
Journalist

Norge og EU har i flere år har vært med på å lønne rundt 60 000 offentlige ansatte palestinere som ikke har vært på jobb.

To Hamas-lønnede politimenn på Gaza-stripen holder vakt utenfor kraftstasjonen som leverer strøm til innbyggerne. De Hamas-lojale ansatte får ikke penger fra Norge og EU. *Foto: Ibraheem Abu Mustafa / Reuters.* «Giverlandsgruppen for Palestina», som ledes av Norge, har gitt milliarder av kroner i budsjettstøtte til de palestinske selvstyremyndighetene de siste årene. Pengene går til å lønne offentlig ansatte på Vestbredden og i Gaza.

Nettavisen **Nyheter.**

Direktesport Pluss Na Live Nyhetsbrev Sj

Norge lønner palestinere som ikke jobber

FAKSIMILE

Foto: SAID KHATIB

17.12.13 13:11

17.12.13 21:31

Thomas Paust
Tips meg

Heidi Schei Lilleås
Tips meg

27.August 2014:

Erna Solberg siterte Koranen på Løvebakken og ble hyllet av muslimer

(Vårt Land): De siste ukenes bråk rundt Profetens Ummah-leder Ubaydullah Hussain har gjort religion synligere i offentligheten enn på lenge. Det ble spesielt tydelig under mandagens demonstrasjon mot ekstremisme, der koranvers ble resitert fra talerstolen og statsminister Erna Solberg siterte fra hadith, en av islams hellige bøker. Også Ap-leder Jonas Gahr Støre snakket om religion, ved å vise til sin egen kristne tro.

Faten Mahdi Al-Hussaini og statsminister Erna Solberg på Løvebakken.

11. September 2018: "Hvorfor betaler vi bonus til Palestinske terrorister?"

Dokument nr. 15:2242 (2017-2018)

Innlevert: 11.09.2018:

Skriftlig spørsmål fra Steinar Reiten (KrF) til utenriksministeren.

Begrunnelse:

Det vises til muntlig spørsmål fra KrFs stortingsrepresentant Hans Olav Syversen til utenriksminister Børge Brende 27. april 2016, skriftlig spørsmål fra KrFs møtende vararepresentant Astrid Aarhus Byrknes til utenriksminister Børge Brende datert 27. april 2016, skriftlig spørsmål fra KrFs stortingsrepresentant Hans Fredrik Grøvan til utenriksminister Børge Brende datert 10. mai 2017 og skriftlig spørsmål fra Høyres stortingsrepresentant Ingjerd Schou til utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide datert 14. august 2018.

Alle de nevnte spørsmålene til to utenriksministre tar, direkte eller indirekte, opp problematikken rundt praksisen til de palestinske selvstyremyndighetene (PA) med å utbetale økonomisk støtte til fanger i israelske fengsler som er dømt for terrorhandlinger, løslatte terrordømte og deres familier.

I følge tall fra organisasjonen Med Israel for fred (MIFF) utgjør lønn til fengslede terrorister og deres familier 7,5 prosent av PAs totale budsjett for 2018. Beløpet som brukes på belønning av terror (terrordømte i fengsel, løslatte terrorister og deres familier) tilsvarer i følge MIFF 44 prosent av den totale summen som PA håper å få i utenlandsk bistand i 2018.

I sine svar til spørsmålsstillerne forsikrer både utenriksminister Brende og utenriksminister Eriksen Søreide om at denne problemstillingen er tatt opp med toppledelsen i PA, og at norske myndigheter har gitt klart uttrykk for at praksisen med lønn til dømte terrorister og deres familier er uakseptabel og må opphøre.

Ledelsen i PA har i sine tilsvare forsikret om at norske bistandsmidler ikke går til å finansiere avlønning av terrorister og deres familier. Utenriksminister Brende skriver også i sitt svar til representanten Grøvan, datert 18. mai 2017, følgende - sitat:

"Støtteordningen rettet mot de palestinske fangene i israelske fengsel var gjenstand for diskusjoner da President Abbas nylig besøkte Washington, noe som har skapt en ny dynamikk. Palestinske myndigheter har nå sagt seg villig til å se på ordningen på nytt."

Forsikringer fra ledelsen i PA om at norske bistandsmidler ikke går til å lønne terrorister og deres familier, blir lite relevant ut fra det faktum at den norske bistanden inngår som en del av totalfinansieringen av PAs årlige budsjetter. Det er dessverre også tydelig at uttalelsene til President Abbas i 2017 ikke er blitt fulgt opp av praktisk handling. Ut fra dette synes det nå som om norske myndigheter, gjennom sin lederrolle i AHLC, må ta initiativ til å innføre en gradvis nedtrapping av overføringene til PA inntil praksisen med lønn til terrordømte og deres familier opphører. Dette må etter undertegnede mening skje på det nært forestående ministermøtet i AHLC.

Besvart: 19.09.2018 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide.

Fra norsk side har det ved gjentatte anledninger blitt formidlet tydelig til de palestinske selvstyremyndighetene at støtteordningen til fanger og deres familier er uakseptabel. De palestinske selvstyremyndighetene har forsikret at norske bistandsmidler ikke brukes til dette formålet. Dette ble igjen bekreftet i mitt møte med den palestinske finansministeren Shukri Bishara 5. august i år. Flere andre store givere, som Norge har tett dialog med i dette spørsmålet, har mottatt liknende forsikringer. Vi vil fortsette å være en del av det internasjonale arbeidet for å få slutt på den nåværende ordningen.

Som leder av Giverlandsgruppen for Palestina (AHLIC) har Norge et nært samarbeid med Verdensbanken, som har en sekretariatsfunksjon i gruppen. I 2007 etablerte Verdensbanken et giverfond for budsjettstøtte til de palestinske selvstyremyndighetene (PA). Denne mekanismen, som Norge støtter, har spilt en vesentlig rolle i den palestinske institusjonsbyggingen. Ved å kanalisere budsjettstøtten gjennom Verdensbanken har giverne styrket oversikt og kontroll over pengebruken. I tillegg til Verdensbankens fondsmekanisme finnes det andre former for budsjettstøtte. EU har for eksempel etablert en egen ordning med PA, og flere arabiske land gir direkte budsjettstøtte til PA. Som følge av at det ikke finnes en felles internasjonal budsjettstøttemekanisme, og fordi giverstrukturen er sammensatt, er det ikke grunnlag for å etablere en felles internasjonal posisjon vedrørende støtteordningen for palestinske fanger.

Det er de regulære overføringene fra Israel som i dag utgjør den desidert største inntektskilden for PA. Internasjonale giverbidrag, inkludert budsjettstøtte, utgjør en stadig mindre andel av de samlede inntekter for palestinske myndigheter. Selv om den samlede budsjettstøtten fortsatt ivaretar viktige stabilitetshensyn er den betydelig redusert siden 2013.

Norge innkaller til AHLIC-ministtermøte i New York 27. september. Målet med møtet er å bidra til å styrke den skjøre palestinske økonomien, og bedre den humanitære situasjonen i Gaza.

14.mars 2018: Sylvi Listhaug (FrP) publiserer en melding på FB om at Arbeiderpartiet mener terroristenes rettigheter er viktigere enn nasjonens trygghet.

INNLEGGET SOM SKJERPET FRONTENE: Skjermdump av innlegget Sylvi Listhaug la ut på sin Facebook-side 9. mars. Listhaug slettet innlegget 14. mars.

20.mars 2018.

Sylvi Listhaug (Frp) går av som justisminister

Sylvi Listhaug sier hun ikke kan tillate at hennes avgang åpner for at Frp mister makt, og trekker seg som justisminister. – Norsk politikk har blitt en barnehage, sier hun.

Anders Brekke
Journalist

+ 5 til

Publisert 20. mars 2018 kl.
08:03
Oppdatert 20. mars 2018 kl.
13:50

Høyre-politikere ber Listhaug beklage utspill

Meny

Dagsavisen

Kjøp abonnement

Logg inn

INNENRIKS

– Et klart angrep mot Arbeiderpartiet

Arbeiderpartiets Tonje Brenna reagerer kraftig på siste utspill fra justisminister Sylvi Listhaug (Frp)

VG

VG Live

VGTV

VG+

Sport

TV-guide

Tips oss

Logg inn

Q

Venstre-topper til frontalangrep på Listhaug

Sylvi Listhaug

i går kl. 08:35 · 🌐

Vi vil inndra pass og statsborgerskap til fremmedkrigere og terrorister raskt og effektivt! Det vil Arbeiderpartiet stemme ned. I kampen mot terror kan vi ikke sitte og toe hendene våre!

TERRORISTER: Justisminister Sylvi Listhaugs utspill om terrorister og Arbeiderpartiet i mars. Foto: Skjermdump/Facebook

KrF-leder Hareide: – Problemet med Listhaug som justisminister stikker dypere enn denne saken

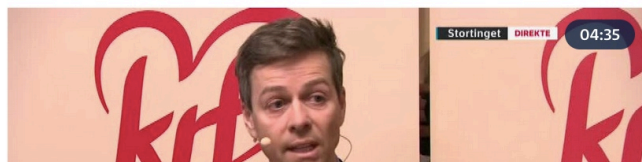
STORTINGET (NRK): KrFs landsstyre tar nå stilling til spørsmålet om mistillit til Sylvi Listhaug, spørsmålet som kan felle regjeringen. – Det er rom for tilgivelse, men tilgivelse er ikke det samme som tillit, sier KrF-leder Knut Arild Hareide om Listhaugs omstridte utspill.

[Vilde Helljesen](#)
Journalist

[Hans Cosson-Eide](#)
Journalist

Publisert 19. mars 2018 kl. 11:11
Oppdatert 19. mars 2018 kl.

20.august 2019:

- Vi følte oss små og det var flaut å bli behandlet på den måten

Fawzi Warsame og Hoda Imad (AUF) Foto: Privat

SAGENE/PALESTINA: Nylig var Fawzi Warsame fra Sagene og sentralstyremedlem i AUF Hodan Imad på besøk i Palestina for å gjennomføre et **LNU-prosjekt**. Fawzi og Hoda Imad opplevde ubehagelige hendelser da de besøkte Palestina.

- Personlig var jeg så heldig å få reise med AUF til både Israel og Palestina for å få møte representanter fra ambassaden, men også vår søsterorganisasjon Fatah Youth.» skriver Fawzi Warsame innlegget på Facebook.

Hodan Imad er i dag gift med AUF leder *Gaute Børstad Skjervø*.

15.mai 2023: Representantforslag fra stortingsrepresentantene Bjørnar Moxnes og Hege Bae Nyholt om anerkjennelse av Palestina som egen stat og norsk tilslutning til FNs apartheidkonvensjon

Representantforslag

Dokument 8:237 S (2022–2023)

Til Stortinget

Bakgrunn

Forslaget går ut på at Norge, 75 år etter fordrivelsen av den palestinske befolkningen i 1948, kjent som Nakba (katastrofen), anerkjenner Palestina som egen stat.

I tillegg foreslås det å forby varer og tjenester fra selskaper og virksomheter på okkupert jord som er produsert i strid med folkeretten, og som bidrar til folkerettsbrudd, og at Norge tilslutter seg Den internasjonale konvensjonen om undertrykkelse og straff av apartheidforbrytelsen (heretter FNs apartheidkonvensjon). Hensikten med forslaget er at Norge skal bidra til å styrke Palestinas posisjon overfor okkupasjonsmakten Israel, og å gi norske myndigheter flere verktøy og forpliktelser til å få slutt på folkerettsbrudd som rammer den palestinske befolkningen og befolkningen i andre land som er under folkerettsstridig okkupasjon eller er offer for apartheidforbrytelsen slik den defineres i FNs apartheidkonvensjon.

Palestinske flyktninger som ble fordrevet fra sine hjem, har i henhold til Geneve-konvensjonen, menneskerettserklæringen av 1948, internasjonal konvensjon om sivile og politiske rettigheter av 1966 og FNs generalforsamlings resolusjon 194 (III) av 1948 rett til å vende hjem. Anerkjennelse av Palestina som egen stat og håndhevelse av folkeretten overfor Israel vil være et viktig bidrag til at de palestinske flyktningene som ble fordrevet, og deres etterkommere, endelig kan vende hjem.

Anerkjennelse av Palestina som egen stat

Det palestinske nasjonalrådet erklærte ensidig Palestinas uavhengighet 15. november 1988 i Alger. I dag har 138 av FNs 193 medlemsland anerkjent den palestinske staten innenfor grensene før seksdagerskrigen i 1967, og med Øst-Jerusalem som hovedstad. Som første europeiske land stemte Island for dette i 2011, mens Sverige fulgte etter i 2014. I tillegg til de 138 landene som har anerkjent den palestinske staten, er det en rekke land, deriblant Storbritannia, Spania, Frankrike og Irland, som har stemt frem folkerettslig uforpliktende vedtak i parlamentene om å anerkjenne Palestina som stat. Dette vitner om økende press og utålmodighet i flere EU-land etter at forhandlingene mellom Israel og palestinerne har brutt sammen og de israelske bosettingene i økende grad hindrer en palestinsk statsdannelse.

Palestina er ikke tatt opp som medlemsstat i FN som følge av at vetomaktene i Sikkerhetsrådet kan nekte opptak av nye medlemmer, jf. FN-pakten artikkel 4. Palestina har likevel kunnet inngå traktater. Et eksempel er Palestinas tilslutning til Roma-vedtektene for Den internasjonale straffedomstol (ICC), hvor Palestina er akseptert som medlemsstat. Det har fått den konsekvens at ICCs påtaleenhet har innledet etterforskning av krigsforbrytelser på palestinsk territorium. Etterforskningen er pågående.

Selv om Norge som leder av giverlandsgruppen for Palestina (AHLG) arbeider aktivt for å sikre et institusjonelt grunnlag for en palestinsk stat med full suverenitet og økonomisk bærekraft, har Norge ikke anerkjent Palestina som stat, men anerkjenner staten Israel innenfor det territoriet landet kontrollerte frem til seksdagerskrigen i 1967.

Ved utenriks- og forsvarskomiteens behandling av Representantforslag om anerkjennelse av Palestina som egen stat (Dokument 8:19 S (2014–2015)) i 2015 fastslo imidlertid komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, blant dem nåværende statsminister Jonas Gahr Støre og nåværende utenriksminister Anniken Huitfeldt, samt komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Venstre i Innst. 273 S (2014–2015) at

«hvis det ikke har skjedd en reell framgang i fredsprosessen mot en tostatsløsning, og byggingen av de folkerettsstridige bosettingene fortsetter, bør Norge anerkjenne Palestina som egen stat».

Forslagsstillerne konstaterer at en slik reell fremgang ikke har skjedd, og at ovennevnte forutsetning for norsk anerkjennelse av Palestina som stat dermed er til stede.

I 30 år har Norge og det internasjonale samfunnet arbeidet for en fredsprosess med Oslo-avtalene fra 1993 og 1995 som grunnlag. Det uttalte målet med Oslo-avtalen var å finne en løsning gjennom en forhandlingsprosess som skulle munne ut i en senere fredsavtale, basert på en tostatsløsning med en palestinsk stat og en israelsk stat som skulle leve side om side i fred og sikkerhet innenfor gjensidig anerkjente grenser. Det var det samme prinsippet som FNs uoppfylte delingsplan fra 1947 bygget på. *Samtidig var det en ubalanse i avtalen, sannsynligvis på grunn av ubalanse i maktforholdet mellom partene, blant annet ved at Den palestinske frigjøringsorganisasjonen (PLO) på vegne av det palestinske folket måtte anerkjenne staten Israel, mens Israel ikke trengte å anerkjenne Palestina* – kun PLO som palestinernes rettmessige representant. Det palestinske folkets rett til selvbestemmelse ble heller ikke uttrykkelig anerkjent. I 2023, 30 år etter at Oslo-avtalen trådte i kraft, er rammene som avtalen la opp til, aldri blitt etterlevd, og sluttforhandlingene er ikke gjennomført. Norge har lagt mye prestisje og penger i Oslo-avtalen, men avtalen har ikke resultert i en fungerende palestinsk statsdannelse og en fredsløsning.

Tvert imot har utviklingen gått i feil retning ved at okkupasjonen av palestinsk land har befestet seg ytterligere, tusenvis av palestinere har fått revet sine hjem, og palestinske samfunn og landsbyer ødelegges og utsettes for tvangs- fordrivelse. I 2002 startet israelske myndigheter bygging av muren som Den internasjonale domstolen i en rådgiven- de uttalelse fra 2004 erklærte for å være ulovlig og krevde øyeblikkelig revet. Med blokaden av Gazastripen som ble etablert i 2007, kontroller Israel kyst-, land- og luftterritorium som hindrer bevegelsesfriheten til over to millioner palestinere. Ifølge Military Court Watch er det i dag over 160 palestinske barn i israelske fengsler i strid med FNs barnekonvensjon.

Et viktig hinder for en varig fred er de israelske bosettingene som norske regjeringer har fastslått er i strid med folkeretten. Da Oslo-avtalen ble signert, var det om lag 400 000 israelske bosettere på Vestbredden og 215 000 i Øst-Jerusalem. I dag er det 500 000 bosettere på Vestbredden og rundt 235 000 i Øst-Jerusalem. FNs sikkerhetsråd har i en rekke resolusjoner slått fast at etableringen av israelske bosettinger på palestinsk territorium okkupert av Israel siden 1967, inkludert Øst-Jerusalem, er folkerettsstridig. Senest i desember 2016 i resolusjon 2334 uttalte Sikkerhetsrådet at bosettingene er et åpenbart brudd på folkeretten, og krevde at Israel umiddelbart og fullstendig stanser all bosettingsvirksomhet. Mens Israel går i en retning fra okkupasjon til anneksjon av palestinsk land, blir det stadig mindre land igjen til å etablere en bærekraftig palestinsk stat. Norge er ikke tjent med passivt å forholde seg til Israels økende bosettingsaktivitet. Det er viktig å erkjenne at både ulovlig okkupasjon og anneksjon etter folkeretten er aggresjonshandlinger som både vil være handlinger i strid med maktforbudet i FN-pakten og etter omstendighetene vil kunne utgjøre straffbare handlinger.

Forslagsstillerne mener utviklingen viser at betingelsene for norsk anerkjennelse av Palestina har endret seg, og at en bredest mulig anerkjennelse av Palestina som stat er en forutsetning for en meningsfull forhandlingsprosess basert på folkerettslige grunnprinsipper. Signaleffekten av en norsk anerkjennelse bør i dette bil- det ikke undervurderes.

I november 2012 fikk palestinerne et historisk gjennombrudd i FN da Palestina ble anerkjent og gitt observatørrettigheter som en «ikke- medlemsstat» med Vestbredden inkludert Øst-Jerusalem og Gazastripen som sitt territorium. FNs generalforsamling godkjente dette med et overveldende flertall, inkludert Norges stemme.

I dag er det først og fremst vetoretten som hindrer at flertallet av FNs medlemsstater får sin vilje ved at Palestina tas opp som fullverdig medlemsland i FN. Anerkjennelse av Palestina nå vil dessuten være en naturlig videreføring av den lange linjen i norsk politikk. Norske myndigheter har allerede tatt en rekke skritt på veien til full anerkjennelse, siden Norge stemte for at Palestina skulle få observatørstatus i FN. Palestinas representasjon i Norge er blitt oppgradert til en ambassade, og norske myndigheter bruker navnet Palestina for å beskrive det palestinske området. Anerkjennelse av Palestina kan bidra til å redusere ubalansen i partenes styrkeforhold ved forhandlingsbordet og kan dermed styrke forhandlingsprosessen. Dette vil kunne bidra til en reell fredsprosess. Manglende anerkjennelse kan derimot sende et negativt budskap: Det forsterker synet på at Norge støtter og opprettholder rettigheter kun for Israel.

Norge bærer et stort ansvar for palestinerne situasjon, også som en del av en prosess i retning av en selvstendig stat. Retten til selvbestemmelse slår fast et folks rett til å bestemme sin politiske status og sin økonomiske, sosiale og kulturelle utvikling og til å være uavhengig og fri for fremmed dominans eller innblanding. FN har anerkjent det palestinske folkets rett til selvbestemmelse i en rekke resolusjoner, inkludert resolusjon 2672 (XXV) av 1970, resolusjon 3236 (XXIX) av 1974, resolusjon 66/146 av 2012, resolusjon 67/158 av 2013 og resolusjon 77/247 av 2022. 75 år etter at FN stemte frem delingsplanen for Palestina, har palestinerne fortsatt ikke fått innfridd sine rettigheter etter internasjonal lov.

Forslagsstillerne anser at de folkerettslige kriteriene for å anerkjenne Palestina som stat er oppfylt. Palestina har en fast befolkning og gjør krav på grensene som gjaldt før 1967, i tråd med en rekke FN-resolusjoner. De har i flere år opptrådd på det diplomatiske planet gjennom PLO og inngått folkerettslige avtaler. Det finnes et folk, og det finnes en form for provisorisk regjering, men palestinerne hindres i å utvikle et fullverdig demokratisk selvstyre nettopp på grunn av Israels okkupasjon. Derfor må okkupasjonen først opphøre, og deretter må palestinerne gis anledning til å velge sine representanter i frie valg. Først da vil det kunne innledes forhandlinger, med støtte i FN, som har reelle muligheter til å lede frem til en rettferdig og varig fredsløsning i tråd med folkeretten.

Forslagsstillerne understreker at den nåværende utenrikspolitikken, der Norge anerkjenner Israel som stat, men ikke anerkjenner Palestina som egen stat, ikke er holdbar, og at tiden er inne for å anerkjenne Palestina som egen stat nå.

FNs apartheidkonvensjon

Amnesty International, Human Rights Watch og FNs spesialrapportør for menneskerettighetssituasjonen i de okkuperte palestinske områdene har fastslått at Israels undertrykkelse av palestinere kan karakteriseres som apartheid. Norsk ratifikasjon av FNs apartheidkonvensjon vil styrke Norges forpliktelse og mulighet til å arbeide mot apartheid og rasesegregering uansett hvor i verden det begås.

Forbud mot varer som bidrar til folkerettsbrudd

I FNs sikkerhetsråds resolusjon 2334 fastslås det at Israels bosettinger på okkupert land er folkerettsstridige. Den internasjonale domstolen i Haag (ICJ) og FNs sikkerhetsråd har fastslått at tredjestater har en forpliktelse til å unnlate å støtte opp under de folkerettsstridige bosettingene. Norges praksis med å merke varer fra folkerettsstridige bosettinger viser at det er mulig å identifisere handel med varer og tjenester som bidrar til folkerettsbrudd. Merking av slike varer er imidlertid ikke en tilstrekkelig oppfølging av Sikkerhetsrådets vedtak dersom ansvar for at handel med slike varer og tjenester i Norge opphører, veltes over på forbrukerne.

Den logiske følgen av identifisering av varer fra selskaper og virksomheter på okkupert jord produsert i strid med folkeretten og som bidrar til folkerettsbrudd, er å forby slike varer i Norge.

Det er i Norges interesse å bidra til respekt for folkeretten. Som en småstat er Norge ikke tjent med å bidra til en utvikling der makt erstatter rett ved at stormakter og regionale stormakter kan okkupere og annektere land i strid med folkeretten uten at det slås ned på med forholdsmessige reaksjoner fra det internasjonale samfunn.

Forslag:

På denne bakgrunn fremmes følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen forberede anerkjennelsen av Palestina som egen stat.

Stortinget ber regjeringen fremme en sak for Stortinget om norsk tilslutning til FNs apartheidkonvensjon (Den internasjonale konvensjonen om undertrykkelse og straff av apartheidforbrytelsen).

Stortinget ber regjeringen sikre et norsk forbud mot varer og tjenester fra selskaper og virksomheter på okkupert jord produsert i strid med folkeretten.

FNs apartheidkonvensjon har til hensikt å hindre at verdens befolkning blir utsatt for apartheid og rasese- gregering. Konvensjonen kategoriserer apartheid som en forbrytelse mot menneskeheten og innebærer at representanter for stater som begår denne forbrytelsen, kan straffeforfølges for dette.

Artikkel 2 i konvensjonen definerer forbrytelsen apartheid og sier innledningsvis at apartheid inkluderer lignende former for rasesegregering og -diskriminering som ble praktisert i det sørlige Afrika. I samme artikkel nevnes handlinger som faller inn under begrepet apart- heid, hvis handlingene blir begått med det formål å etablere eller opprettholde en rasebasert gruppes dominans over andre rasebaserte grupper og systematisk undertrykke dem. Dette inkluderer blant annet mord, tortur, inhuman behandling på rasistisk grunnlag, tilfeldige arrestasjoner, ulovlig fengsling, forfølgelse, tvangsarbeid og brudd på grunnleggende rettigheter.

Bjørnar Moxnes
Hege Bae Nyholt

15.mai 2023

Stortinget - Møte tirsdag den 14. november 2023: (Dokument 8:237 S (2022–2023))

Christian Tybring-Gjedde (FrP) _Krig er forferdelig. Krig er grusomt. Krig rammer sivile – barn, kvinner og menn. Alle liv er like verdifulle. Israels krig mot Hamas er intet unntak, men den er heller ikke unik. Sosiale medier gjør at kriger kommer nærmere. Informasjon reiser raskt, og en lokal krig kan fort bli regional og også engasjere globalt fordi verden er blitt mindre og lojaliteter er usikre. Det gjør verden til et farligere sted. Hamas styrer Gaza. Innbyggerne har valgt Hamas ved valg. Hamas har derfor ansvar for styre og stell. Det har de forsømt. Hamas er korrupt, og sivilbefolkningen lider. Hamas har brukt kraft, energi og penger til å bygge tunneler og kjøpe våpen for ett formål: å drepe så mange jøder som mulig.

Den samme ambisjonen hadde Adolf Hitler. Han drepte seks millioner, og de fem som var igjen, fikk sin egen stat, et sted hvor de trodde de kunne være trygge. Som Hitler har Hamas et ønske om å spre sin ideologi. Hitler ønsket å spre fascismen; Hamas ønsker å spre islamismen.

Det er ingen tvil om at Hamas 7. oktober ville ha drept langt flere enn 1 400 sivile israelere – gjerne alle. Det var det de rakk, så hva betyr da forholdsmessighet. Terrorangrepet førte til at Israel erklærte krig. Målet med krigen er å knuse Hamas' militære kapabiliteter, slik at terrorgruppen ikke kan gå til nye angrep – et helt selvsagt mål.

Nei, det er ikke mulig for Israel å inngå våpenhvile nå. Det er ikke fordi landet er barbarisk. Det skyldes at Israel må forsikre seg om at Hamas' militære kapabiliteter ødelegges. Stanser Israel krigføringen nå, eller trekker seg tilbake, har landet oppnådd svært lite, og Hamas vil fort kunne komme enda sterkere tilbake.

Marie Sneve Martinussen (R): President, ambassadør, Palestina-venner – beklager at dere måtte høre det som nettopp ble sagt fra talerstolen. Ord er viktige, spesielt når de sies fra Stortingets talerstol.

Erlend Wiborg (FrP) _Det å be om våpenhvile i dag er som å be om våpenhvile dagen etter D-dagen.

Tobias Drevland Lund (R) Vel, jeg anerkjenner Palestina nå, her i dag. Det at det norske Stortinget sier klart og tydelig fra at vi vil anerkjenne Palestina, er å sende et tydelig signal til Israel. Det å belønne Israel med straffefrihet og forskjellsbehandling er det motsatte.

Kamzy Gunaratnam (A) Frustrasjon over det som skjer i Palestina og Israel, er legitime følelser. Når det er jordskjelv i Tyrkia, kjenner vi etterdønningene i Søndre Nordstrand. Når det er flom i Pakistan, mister folk i Groruddalen pusten.

Christian Tybring-Gjedde (FrP): «*From the river to the sea*», står det på plakater der ute. Her inne er man entusiastisk til to stater. Der ute er de entusiastiske til én stat, Palestina. Det er det det betyr, og det tror jeg alle her vet. Det betyr én stat.

Til Stortinget

Oslo, i utanriks- og forsvarskomiteen, den 24. oktober 2023

Tilråding frå komiteen

Tilrådinga frå komiteen blir fremja av medlemmene frå Arbeidarpartiet, Høgre, Senterpartiet, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti. Komiteen har elles ingen merknader, viser til representantforslaget og til det som står ovanfor, og rår Stortinget til å gjere følgjande vedtak:

Dokument 8:237 S (2022–2023) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Bjørnar Moxnes og Hege Bae Nyholt om anerkjennelse av Palestina som egen stat og norsk tilslutning til FNs apartheidkonvensjon – **vert ikkje vedteke.**

21.september 2023: Giverlandgruppa for Palestina (AHCL) ledet av Norge (Anniken Huitfeldt) møtes i FN hovedkvarteret i New York.

Utenriksminister Huitfeldt : Foto UD/FN.

– 30 år etter den første Oslo-avtalen er målet om en selvstendig palestinsk stat lenger unna enn på mange år. På møtet i giverlandsgruppen for Palestina diskuterte vi hvordan vi best kan fortsette støtten til palestinsk statsbygging og hva vi kan gjøre for å snu den negative utviklingen mot en tostatsløsning. Jeg uttrykte en klar forventning om at israelske og palestinske myndigheter og givne gjør sitt for å snu den negative utviklingen, sier utenriksminister Anniken Huitfeldt.

Under møtet understreket utenriksministeren også at de palestinske institusjonene må styrkes. Israel må fjerne restriksjoner og stanse handlinger som undergraver palestinske selvstyremyndigheter. Partene må respektere inngåtte avtaler. Hun oppfordret videre giverne til å øke støtten til palestinerne og palestinske myndigheters reformarbeid. Palestinske og israelske myndigheter må legge til rette for valg i Gaza og på Vestbredden, inkludert i Øst-Jerusalem. Situasjonen i Palestina blir stadig mer utfordrende. Sikkerhetssituasjonen er forverret. Okkupasjonen fortsetter. Den palestinske økonomien har små muligheter til å vokse.

– En tostatsløsning forblir den beste måten å oppnå fred og sikkerhet på for både palestinere og israelere, men tiden er i ferd med å renne ut for en slik løsning. Israelerne og palestinerne må ta konkrete skritt som legger til rette for en fredelig løsning. Økonomisk støtte er nødvendig, men langt fra tilstrekkelig. De politiske kontaktene mellom Israel og Palestina må lede til nye forhandlinger om en fredsavtale, sier Huitfeldt.

På møtet i New York deltok statsminister Mohammad Shtayyeh og finansminister Shukri Bishara fra palestinsk side, Amir Weissbrod fra israelsk UD, EUs utenrikssjef Josep Borrell, Egypts utenriksminister Sameh Shoukry, Jordans utenriksminister Ayman Safadi, Sveriges utenriksminister Tobias Billström, FNs spesialkoordinator for Midtøsten, Tor Wennesland og representanter fra øvrige medlemsland i AHLC, Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet, IMF.

Giverlandsgruppen for Palestina ble etablert i 1993 etter den første Oslo-avtalen. Gruppen har som mål å legge et institusjonelt og økonomisk grunnlag for palestinsk selvbestemmelse og en palestinsk stat innenfor en fremforhandlet tostatsløsning.

7 oktober 2023:

Angrepet på musikkfestivalen i Re'im var det mest dødelige enkeltangrepet under terrororganisasjonen Hamas angrep på Israel. Den omtales også som **Re'im-massakren**, og minst 260 deltakere på friluftsmusikkfestival nær kibbutzen i Eshkol regionale kommune ble myrdet. Mange av festival-deltagerne ble kidnappet av Islamistene og tatt med som gisler til Gaza. Massemordet på jøder er det største siden Holocaust. 1.200 ble myrdet denne dagen i over 20 kibbutzer og landsbyer i sør-Israel.

Foto: Det Israelske forsvaret (IDF)

Ikke siden Holocaust i Tyskland og Polen har vi sett slikt jødehat. Myrdet på Tribe Nova Musikkfestival fordi de var jøder.

Torsdag 21. desember 2023 kl. 19:36

Kongen om kondolanse til Israel: – Ikke jeg som bestemmer

Utenriksdepartementet frarådet kong Harald å kondolere Israel etter at Hamas gikk til angrep 7. oktober. Kongen sier det ikke er han som bestemmer.

I et intervju med NRK sier kong Harald på spørsmål om han ønsket å kondolere, at det var én mulighet.

– Men det er ikke jeg som bestemmer, det er

Utenriksdepartementet som bestemmer utenrikspolitikken her, sier kong Harald til NRKs program «Året med kongefamilien».

Det var i november det ble kjent at UD hadde frarådet kongen å kondolere Israel. Ifølge korrespondanse mellom UD og hoffsjefen skjedde det to dager etter Hamas-angrepet 7. oktober, skrev Dagbladet.

– Det er jo sånn her i landet at utenrikspolitikken er det regjeringen som bestemmer. Og da er det helt naturlig at vi samrår oss med UD før vi tar en slik beslutning, sier kongen.

Han understreker at det i noen tilfeller er statsministeren som kondolerer, og i andre tilfeller er det kongen som kondolerer til et statsoverhode.

– Dette var en beslutning tatt i tråd med etablert praksis, sier kommunikasjonssjef Tuva Bogsnes i UD til NRK.

Videre skriver UD at tilrådingen er i tråd med «hovedregelen om at kondolanser i tilfeller hvor tap av liv og materielle ødeleggelser er forårsaket av menneskelige handlinger med et politisk motiv, går fra regjeringen».

Det er likevel ikke uvanlig at kongen kondolerer ved terrorangrep rundt om i verden. I 2016 og 2019 kondolerte han i forbindelse med terrorangrep i henholdsvis Tyrkia og New Zealand.

Brevet fra UD kom to dager etter at Hamas drepte over 1400 mennesker i Israel, samt tok over 200 gisler, ifølge det israelske militæret.

Kongen har så langt ikke uttalt seg om konflikten.

Frp-leder Sylvi Listhaug mener det er en selvfølge at kongen skal få kondolere ved forferdelige hendelser.

– Dette føyer seg inn i rekken av eksempler der regjeringen bommer grovt i håndteringen av konflikten. La meg minne om at det tok ett døgn før regjeringen erkjente at Hamas hadde begått et terrorangrep, og nesten fem døgn før statsministeren omsider kalte Hamas for sitt rette navn, en terrororganisasjon, sier Listhaug.

(©NTB) 9.november 2023.

Hamas-invasjon av Israel var mislykket og ble en boomerang

Hvorfor ble kong Harald nektet av Utenriksdepartementet (UD) å kondolere Israel 7.oktober 2023?

Hvorfor tok det fem dager før statsminister Jonas Gahr Støre ville kalle masse mordet i Israel for et terrorangrep?

Hva ventet UD på?

Da Hamas ødela grensegjerde i Gaza mot Israel like før soloppgang, ble den internasjonale presse med terroristene inn i jødestaten. AP, AFP, al-Jazeera, og flere arabiske medier. Det var alle tydeligvis blitt brifet på «*krigsplanen*». Invasjonen av Israel skulle føre til at islamistene skulle ta over kontrollen av Sør-Israel, og «*nøytraliserte*» jødestaten sine militær-baser sentralt i landet. Internasjonale media skulle sikres bilder og film av den nøye planlagte invasjonen.

Jeg fulgte nøye med i media den 7.oktober 2023 og dagene etter. Ikke minst lyttet jeg til NRK, som tydeligvis var godt informert om hva som foregikk inne i Gaza. Sidsel Vold kom med en rapport ennå ettermiddag da det haglet raketter ned over byen Ashkelon like nord for grensen mot Gaza. Vold forklarte at Hamas om kort tid ville ta over Ashkelon, og at Israelerne burde forberede seg.

Noe gikk galt. Det Israelske forsvaret (IDF) fikk tak i Hamas sine krigsplaner da IDF gikk inn i Gaza. Planen til Hamas var å rykke inn i det sentrale Israel, og erklære Sør-Israel for frigjort. Men de demonisere og barbariske Hamas-terroristene falt for fristelsen til å gjennomføre en massakre da de fløy over og oppdaget tusenvis av jødiske ungdommer på Tribe Nova festivalen. Dermed sportet hele invasjonen av i det størst antisemittiske blodbadet siden Holocaust.

 DEN ISRAELSK-PALESTINSKE KONFLIKTEN

10. oktober 2023 kl. 14:15

Hamas advarer innbyggere i byen Ashkelon om å forlate sted

En talsperson for Hamas ber innbyggere i byen Ashkelon i Israel om å forlate byen innen klokka 18 norsk tid, melder Reuters.

– Som et svar på fiendens forbrytelse med å fordrive vårt folk og tvinge dem til å flykte fra hjemmene sine i flere områder på Gazastripen, gir vi innbyggerne i den okkuperte byen Ashkelon en frist til å forlate byen før klokken fem i kveld, og de som advarte er unnskyldt, skriver talsmannen fra Hamas på Telegram.

10.oktober 2023, kl. 14.15.

Hamas advarer innbyggere i byen Ashkelon om å forlate sted

En talsperson for Hamas ber innbyggere i byen Ashkelon i Israel om å forlate byen innen klokka 18 norsk tid, melder Reuters.

– Som et svar på fiendens forbrytelse med å fordrive vårt folk og tvinge dem til å flykte fra hjemmene sine i flere områder på Gazastripen, gir vi innbyggerne i den okkuperte byen Ashkelon en frist til å forlate byen før klokken fem i kveld, og de som advarte er unnskyldt, skriver talsmannen fra Hamas på Telegram.

Det tok tid for NRK å skaffe seg oversikt over situasjonen. Hamas meldte hele 7.oktober om stor framgang til presse-korpset. I de neste 72 timene var det fremdeles håp i norsk statsforvaltning om at nok Hamas-terrorister fremdeles var kampklare inne i Israel, til å få krigsplanen tilbake på sporet. Norsk UD nektet kongen å kondolere Israel, fordi Utenriksdepartementet hadde tenkt å sende ut en helt annen melding innen kort tid. Norge skulle beklage angrepet på Israel, men understreke at begge parter nå måtte erklære våpenhvile og sette seg til forhandlingsbordet. Støre trodde han var godt informert gjennom UD sine mange kontakter i Hamas.

Men det viste seg at både NRK og den norske statsministeren i flere døgn drev med tankespinn, basert på Hamas-sympatisører i Oslo sin ukritiske bruk av jihadist-kilder i Gaza. Først da det var null sjanse for at Hamas sin krigsplan kunne lykkes, krøp Støre til korset. Som en kameleon skiftet også UD farge.

11. Oktober 2023: Dag-Inge Ulstein
(KrF) kritiserer Støre

Norge har gitt 14,5 milliarder i Palestina-støtte

Kristelig Folkeparti refser Støre-regjeringens håndtering av terroren fra Hamas. Nå vil partiet fryse milliardstøtten til de palestinske selvstyremyndighetene.

Politikk

Publisert 11. okt. 2023 | Oppdatert 11. okt. 2023

Ivar Fjeld

11 October 2023 · 2

...

Eg tenkte eg skulle dele ut ein twist, om nokon veit rett svar. Kor mange rakettar får du for 14,5 milliardar? Eg kjem til å sende rekninga for twistpakken til tidlegare bistandsminister Dag-Inge Ulstein (Kr.F). Som eg vonar ikkje veit svaret.

Kjell-Magne Rystad

Spaltist

Norge kan ikke fortsette å gi milliardbeløp til Palestina

11. Oktober 2023: Kommentaren gir uttrykk for skribentens meninger.

Den norske venstresiden og Arbeiderpartiet har i lang tid vært svært palestinenvennlige. Motviljen mot å kritisere de palestinske selvstyremyndighetene og Hamas, har vært betydelig. Kritikken mot Israel har derimot sittet betydelig løsere. Norsk venstreside har heller ikke villet ha noe samarbeid med Israel. Boikott har vært mer populært, slik det rødgrønne Oslo-byrådet innførte for varrer fra Vestbredden tidligere i år.

Da Solberg-regjeringen i 2019 ville styrke båndene til Israel, kom det betydelig kritikk. Nå når Hamas-krigere har drept mer enn tusen forsvarsløse israelere og tatt et stort antall gisler, deriblant mange unge festivaldeltakere, er denne ukritiske palestinenvennligheten i ferd med å bli et stort problem for regjeringen. Detaljene som kommer frem blir stadig mer grusomme. I «Politisk kvarter» på NRK i dag 11. oktober var dette tydelig,

Vil ikke stanse støtten

Mange europeiske land, deriblant Sverige og Danmark, stopper nå støtten til Palestina.

Dette er utenriksminister Anniken Huitfeldt helt uvillig til. I «Politisk kvarter» tviholdt hun på at Norges bistand til Palestina må fortsette. Hun viser til at stopp i støtten «vil få svært store konsekvenser». Utenriksministeren vil heller ikke kreve at selvstyremyndighetene på Vestbredden, med den aldrende Mahmoud Abbas i spissen, tar avstand fra Hamas sine grusomme handlinger.

Nei, her skal pengestrømmen få fortsette som før, mener den norske regjeringen. Når det gjelder spørsmålet om Hamas som terrororganisasjon, tviholder hun på at Norge følger FN og ikke fører noen egen liste over hva som er terrororganisasjoner. Så lenge ikke noen organisasjon er stemplet med terror av FN, så er visst alt greit ser hun ut til å mene.

Et utvalgt folk

Jødene blir av og til kalt for Guds utvalgte folk.

I norsk bistandspolitikk er det derimot et annet folk, palestinerne, som er det utvalgte folket.

Ingen andre land er i nærheten av å motta like mye norsk bistand per innbygger som det Palestina gjør.

Ifølge Norads tall har Norge overført hele 14,5 milliarder kroner i bistand til Palestina siden 1993.

Selv om Palestina har bare 4,5 millioner innbyggere, var den norske bistanden i 2022 på 667 millioner kroner.

28. Oktober 2023: Operaen i Oslo
blir prydet med stor vimpel av
«Palestina» flagget.

Foto: Palestinakomiteen i Norge

LOs og Kirkens demonstrasjon endte i antisemittiske kamprop for Israels ødeleggelse

Conrad Myrland
30. oktober 2023 16:44

Antisemittiske kamprop for Israels ødeleggelse ved Operaen i Oslo 28. oktober 2023.

Med Israel

for fred

“Etter at markeringen var avsluttet på Stortinget, beveget en gruppe av demonstrantene seg ned til Operaen. Der hengte de opp et palestinsk flagg, og satte i gang med antisemittiske kamprop for Israels ødeleggelse”.

3. november 2023:

3. november 2023 kl. 08:57

Nidarosdomen markerer krigen i Gaza

Klokka 12 vil kirkeklokkene i Nidarosdomen ringe for barna i Gaza. Den Norske Kirke skriver at klokkene «roper til Gud om sorgen og fortvilelsen» over det som skjer i Midtøsten nå. Også Oslo Domkirke vil ha den samme markeringa i dag.

Kirkeklokkene ringte for barna i Gaza

Klokka 12 vil kirkeklokkene i Nidarosdomen ringe for barna i Gaza. Den Norske Kirke skriver at klokkene «roper til Gud om sorgen og fortvilelsen» over det som skjer i Midtøsten nå. Også Oslo Domkirke vil ha den samme markeringa i dag. (NRK)

Klokkene i Nidarosdomen og i Oslo domkirke vil ringe fredag 3.11. Et barn dør hvert 10. minutt i Gaza. Barn som skulle gå til skolen, leke, le og lære. Barn som er det aller kjæreste for noen.

DEN NORSKE KIRKE
Bergen kirkelige fellesråd

23. November 2023: Arbeiderpartiets hovedkvarter på Youngstorget i Oslo blir prydet med «Palestina-flagget».

27.november 2023:

Palestinsk biskop i Nidarosdomen: – Det som skjer i Gaza knuser hjertet mitt

Biskop Munib Younan begynte besøket i Trondheim ved bispekontoret i Erkebispegården, hvor han møtte biskop i Nidaros, Herborg Finnset og hennes stab. Han fortalte om tilværelsen i Palestina og i Israel i den pågående konflikten mellom Israel og Hamas.

- Hvordan kan vi feire jul? Eller ha et juletre når våre naboer i Gaza blir drept? Jeg føler skyld når jeg spiser når jeg vet at barn i Gaza ikke har mat, sa han.

DEN NORSKE KIRKE

Nidaros bispedømme -
Nidarosen bæspatjelte

7.oktober 2021:

Fatah kritiserer Hamas for å bruke barn som levende skjold

av Martin Gelvin — 7. oktober 2021 | Mot Israel

Fatah Commission of Information and Culture, 29. august 2021.

Fatah og De palestinske myndighetene (PA) har ofte rettet hard kritikk mot Hamas, fordi terrorgruppen lagrer eksplosiver og raketter blant sivile palestinere på Gazastripen. Hamas gjør dette vel vitende om at Israel strekker seg langt for å unngå å ramme sivile.

Under Hamas' massive rakettangrep mot sivile israelere i mai, fordømte Israel Hamas for å bruke sivile som levende skjold. Da over 4.500 raketter ble skutt ut fra Gazastripen støttet Fatah og PA Hamas, og oppfordret palestinere og arabiske israelere til massive opptøyer.

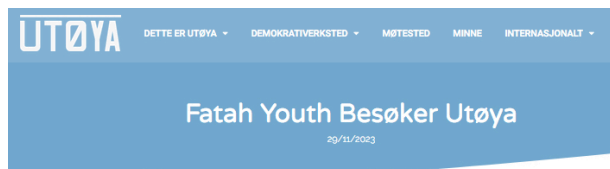
Hamas ofrer sine barn som et blodoffer

PLO (al-Fatah) nektet å gå inn i en samlingsregjering med Hamas i Gaza, slik Norge ønsket i 2006. Det var fordi Hamas ikke godtar noen internasjonale konvensjoner, som regulerer hva som er tillat i krig. Som for eksempel å la Røde Kors besøke gisler og krigsfanger. At PLO heller ikke ville dele pengesekken fra Norge, er godt dokumentert i denne boken.

Den Islamske terror-gruppen Hamas er overbevist om at deres «gud» «allah», har glede i at de ofrer sine barn for å lettere kunne bekjempe jødestaten. Dette er blodoffer, og den mest satanistiske form for religiøsitet. Barna i Gaza blir plassert ved utskytingsramper for raketter som skal ramme sivile mål i Israel. Jødestaten må svare på slike angrep, og arabernes barn blir uheldigvis drept når rakett-rampen blir ødelagt av det Israelske forsvaret.

Når «kristne» aksepterer slike barnemord som en legitim frigjøringskamp, blir vi medskyldige i den groveste ondskap mot barn. Vi forsvaret barbariet.

29. november 2023: Fatah (PLO) Youth tilbake på Utøya

I dag, 29.november, er FNs internasjonale solidaritetsdag med det palestinske folket.

Kilde: AUF, utoya.no

I dag, 29.november, er [FNs internasjonale solidaritetsdag](#) med det palestinske folket. Utøya har i mange tiår vært et sted for internasjonal solidaritet. Solidaritet med frigjøringsbevegelser som har kjempet mot diktaturer, okkupantmakter, og fascisme har vært et sentralt fokus på Utøya, helt siden [leirdeltagere dro rett fra Utøya til fronten i Spania](#) for å kjempe mot Franco i den spanske borgerkrigen på 30-tallet.

Samtidig er Utøya en arena for de vanskelige samtalene om krig og konflikt, og for dialog og fred. Vi er et sted som understreker viktigheten av å stå opp for demokratiske verdier og menneskerettslige prinsipper. Vi tar avstand fra alle brudd på folkeretten, fordømmer drap på alle sivile og står i solidaritet med det palestinske folket.

Fatah er AUFs søsterparti i Palestina og samarbeider med AUF. De tre ungdomspolitikkerne fra Vestbredden krysset mange israelske veisperringer og hadde en kronglete vei til Norge. Vi er takknemlige for besøket til Utøya og at de snakket med andre besøkende på Utøya – bl.a [Agenda-akademiet](#) – om situasjonen i Palestina, sett med deres øyne.

1. Desember 2023: Antisemittismen står sterkt blant muslimer i Norge

Fordommene mot jøder blant muslimer i Norge er mer utbredt enn før, og det kan forklares med «nærhet til Israel–Palestina-konflikten», heter det i en rapport som Proba samfunnsanalyse har utført for Kommunaldepartementet.

I Proba-rapporten, som tirsdag er omtalt i Vårt Land fremheves det spesielt hvordan slike fordommer i henhold til undersøkelser fra HL-senteret er blitt mer utbredt blant muslimer i Norge fra 2017 til 2020.

Tilslutningen til utsagnet «Israel behandler palestinerne like ille som jødene ble behandlet under 2. verdenskrig» har i dette tidsrommet økt fra 51 prosent til hele 63 prosent.

Samme tendens gjør seg gjeldende for antijødiske stereotyper:

– «Jøder har alltid skapt problemer der de bor» fra 15,6 prosent til 17,0 prosent.

– «Jøder i dag utnytter minnet om Holocaust til sin egen fordel» fra 29,8 prosent til 36,1 prosent.

– «Verdens jøder arbeider i det skjulte for å fremme egne interesser fra 28,4 prosent til 30,0 prosent

– «Jøder har altfor stor innflytelse over internasjonal økonomi» fra 42,3 prosent til 43,3 prosent.

Ifølge undersøkelsen mente 17prosent av de spurte muslimene i 2022 at «trakassering og vold mot jøder kan forsvares når en tenker på hvordan Israel behandler palestinerne», mens den tilsvarende andelen var hele 20,4 prosent i 2017.

Det «må fortsatt sies å være høyt med tanke på at påstanden dreier seg om å forsvare vold», skriver Proba ifølge Vårt Land.

Christian Skaug 01.12.2023 10:51

Et palestinsk flagg vises på Arbeiderpartiets hus på Youngstorget, da mange tusen Palestinavänner demonstrerte mot Israel 4. november 2023. Foto: Heiko Junge / NTB.

Nødrops fra Det mosaiske tros- samfunn i Oslo

Antisemittismen er tiltagende. Den kommer blant annet til syne på den politiske venstresiden og i det muslimske samfunnet her i landet. Nå oppfordrer norske jøder politikerne til å følge opp sine lovnader om å bekjempe jødehatet.

Martin Gellein
Assisterende redaktør

8.januar 2024: Moské fikk millioner fra Qatar og Kuwait til kjøp av eiendommer

Nettavisen Norsk debatt.

Direktesport Pluss Na Live Nyh

Rabita

Moské får offentlig millionstøtte, men skjuler private donorer

08.01.24

OFFENTLIG STØTTE: Statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) og lederen for Rabita, Imen Haasnaoui.

Den muslimske menigheten Rabita har samlet opp eiendommer verdt godt over 100 millioner kroner uten å opplyse detaljene om hvordan pengene kommer fra Qatar og Kuwait. Nettavisen har i en serie artikler [ipåvist](#) hvordan over 20 millioner kroner i offentlig støtte fra stat og kommune, er sauset inn i en gavestrøm fra strengt muslimske land som Qatar og Kuwait, og bidratt til å bygge opp store eiendomsverdier i den muslimske moskéen Rabita.

Nettavisen har søkt innsyn i Valutaregisseret og Kartverket for å kartlegge pengestrømmene inn til Rabita, og hvor millionene har tatt veien. Innsynet viser millionstrømmer inn og ut av Norge, men også en betydelig eiendomsmasse i Horten, Oslo og på Kongsvinger.

Totalt dreier det seg om eiendommer innkjøpt for over 64 millioner kroner over en tyveårs-periode. Med normal verdistigning er det etter alt å dømme verdier for godt over 100 millioner kroner eid av ulike selskaper og stiftelser tilknyttet Rabita.

27.februar 2024:

Skrek «Ingen sionister i våre gater»: –
Jeg blir skremt

Stand With Israel On Elpeleg
27 February 2024

I logoen til Palestina-
komiteen finnes det ingen
jødestat. Den er utslettet,
og erstattet av totalitære
Islam. Inne i “*Palestina*”
kan bare muslimer bo.
“*From the river to the sea*”

10.april 2024: Butikken til Enok Groven på Nøstet i Bergen

<http://StoppNRK.no>

Stopp antisemittisme på NRK-Stop antisemitism on Norwegian TV

Public group · 7.0K members

22.mai 2024:

Norge anerkjenner Palestina

Pressemelding | Dato: 22.05.2024

[Read in English](#)

Regjeringen.no

– Regjeringen har besluttet at Norge vil anerkjenne staten Palestina. Midt i en krig, med titusenvs av døde og skadde, må vi holde liv i det eneste som kan gi et trygt hjem for både israelere og palestiner: To stater som kan leve i fred med hverandre, sier statsminister Jonas Gahr Støre.

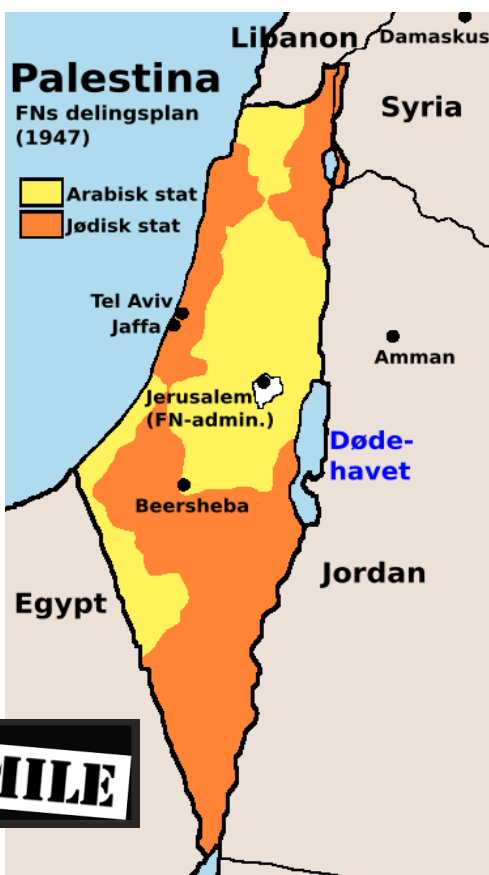
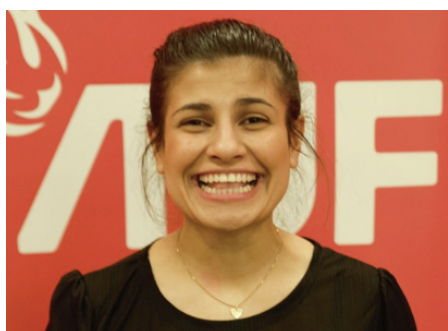
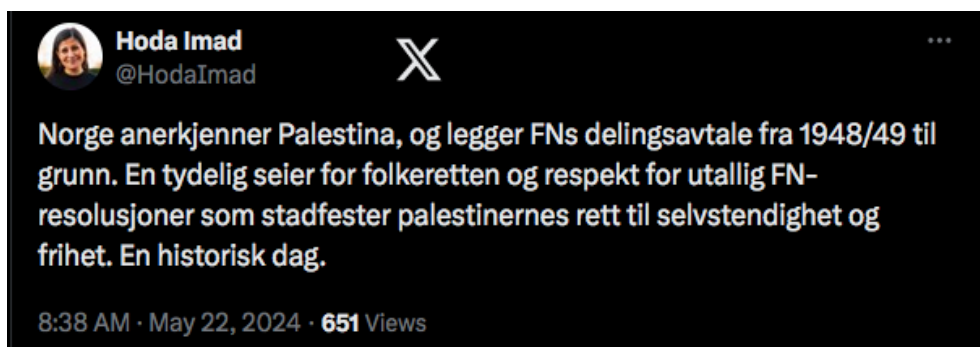
➤ [النرويج تعلن الاعتراف بالدولة الفلسطينية](#) (Pressemeldingen på arabisk i PDF-format)

Den territorielle avgrensingen mellom staten Palestina og staten Israel bør basere seg på grensene fra før 4. juni 1967 med Jerusalem som delt hovedstad, med åpning for avtaler om landbytte.

Utenriksminister Espen Barth Eide og statsminister Jonas Gahr Støre under pressekonferansen da de kunngjorde at Norge anerkjenner Palestina. Foto: Mathias Rongved/UD

22.mai 2024:

Kurdisk fødte Hoda Imad er gift med AUF leder *Gaute Børstad Skjervø*. Hun var ved valget i 2023 Arbeiderpartiet i Akershus sin kandidat som fylkesrådsleder.

22.mai 2024:

Fra ghetto i Warszawa til ny ghetto i Israel

Hva er problemet med AUFs nye posisjon, at «*Palestina*» må opprettes i tråd med FN sin delingsplan av 1947-48? Hvorfor er et umulig å dele Israel etter grensene som eksisterte fra 1948 til 1967 slik staten Norge ønsker?

En halv million jøder ble sendt fra ghettoen i Warszawa til Auschwitz i årene 1943-45. Da jødene ble presentert FNs delingsplan av 1947, var det som om FN ønsket å opprette en ny ghetto i Midtøsten for jøder. Landet ville bli så lite og smalt at nasjonen ikke var mulig å forsvare. Mindre enn 8 kilometer bredt like nord for den jødiske byen Tel Aviv, opprettet i 1909. Bare to små vei-korridorer skulle gjøre det mulig for jødene å reise fra nord til sør. Dessuten ville jødene ikke kunne ha Jerusalem som sin hovedstad. Den skulle FN ha kontroll over, og det globale samfunnet styre den nye verdensordningen fra Jerusalem.

Problemet for jødene ved å rykke tilbake til 1967-grensene, slik Støre og Bart Eide vil, er å innrømme at Israel omsider har tapt seksdagerskrigen. 58 år etter at sionistene vant, og sikret at Israel fikk herredømme over Jerusalem. I 1967 fikk Israel nok strategisk dybde til å vinne nye kriger som araberne alltid har truet med å starte for å bli kvitt jødestaten. Jødene fikk også kontroll med sitt bibelske hjerte, distriktene på Israel sine fjell ved navn Judea og Samaria. Som Islam og vesten kaller «*den okkuperte Vestbredden*». Norge er blitt en del av en grumsete anti-jødiske bevegelse som vil ha bort jødestaten.

24.mai 2024: Israel hjemkaller sin ambassadør i Norge.

RETURNERER: Avi Nir-Feldklein vender tilbake til Israel. Her sammen med Sylvi Listhaug i forbindelse med en støttemarkering for Israel. Foto: Martin Berg Isaksen / TV 2

TV 2 har vært i kontakt med den israelske ambassaden, som henviser til uttalelsen fra Katz. Ambassadør Avi Nir-Feldklein, bekrefter overfor avisa Dagen at han forlater Norge. Tidspunktet er foreløpig ikke bestemt.

– Terrorisme lønner seg

Israels utenriksdepartement hadde allerede tirsdag advart Irland om konsekvensene av å anerkjenne Palestina, og mente dette ville bidra til mer terrorisme i regionen.

Onsdag er utenriksminister Katz enda tydeligere:

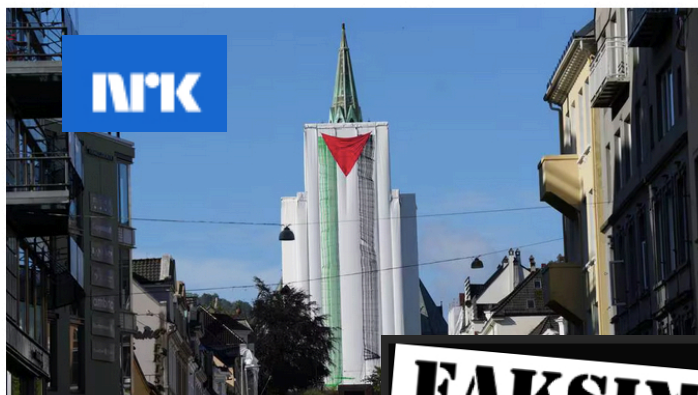
– Dagens avgjørelse sender et budskap til palestinerne og resten av verden: Terrorisme lønner seg, sier utenriksministeren, med henvisning til Hamas sitt terrorangrep 7. oktober.

Katz sier videre at anerkjennelsen er en «urett» mot ofrene etter terrorangrepet, og varsler at man ikke nødvendigvis vil ta til takke med å tilbakekalle ambassadøren:

24.juni 2024:

Slik så Bergens største kirke ut mandag morgen. Nå anmeldes Palestina-flagget til politiet

Et stort Palestina-flagg er malt på presenningen på kirken.

[Oda Marie Rønning](#)
Journalist

Publisert 24. juni 2024 kl. 10:35
Oppdatert 24. juni 2024 kl. 15:15

FAKSIMILE

Foto: Palestinakomiteen i Norge

3.juli 2024:

DET HØYST UOFFISIELLE FLAGGET, der et trekantet norsk flagg er innlemmet i det palestinske flagget, henger blant annet på en balkong sør i Oslo. Innfelt, et bilde av flagget som selges i en norsk nettbutikk. Foto: Tjipser / skjerm bilde - Verdinytt-colalge

Selger «Norsk-Palestina» flagg

Les hvordan norske myndigheter reagerer. I sosiale medier er reaksjonene mange og sterke på dette flagget.

Svend Ole Kvilesjø

Publisert: 03.07.2024 kl 13:05 Sist oppdatert: 09.09.2024 kl 09:52

Palestina, Det norske flagg | Det norske flagget skal ikke blandes ...

Lily Bandehy, spaltist

Nettavisen Norsk debatt.

17.juli 2024: Utenriksminister Espen Barth Eide nektet innreise til Israel.

MenyDagsavisenKjøp abonnementLogg inn

INNENRIKS

Barth Eide ville reise til Israel – fikk nei fra Israel

Utenriksminister Espen Barth Eide (Ap) ba om å få besøke Israel i etterkant av terrorangrepet i oktober. Israel ga ham avslag fordi de mener Norge har en fiendtlig innstilling mot Israel.

FAKSIMILE

Utenriksminister Espen Barth Eide (Ap) fikk avslag fra israelsk UD da han ønsket å besøke Israel etter terrorangrepet. (Foto: Lise Åserud/NTB)

Annons

Netanyahus pressesjef: – Norge, vi har nok jødehatere lokalt i Gaza

David Mencer, som er pressesjef for Israels statsminister Benjamin Netanyahu, bekrefter overfor [TV 2](#) at et møte med Barth Eide er uønsket.

– Jeg har registrert at Norges utenriksminister vil besøke Israel, og til det må jeg bare si at han ikke er velkommen, sier Mencer.

17.januar 2025:

Dagbladet

SISTE NY

Nå roper SV «folkemord»

SV har ikke villet omtale Israels krigføring på Gaza som et folkemord før i dag.

F-ORDET: Kirsti Bergstø (SV) holder apell under Palestinakomiteens arrangement for Gaza utenfor Stortinget. Nå mener SV det er grunn til å omtale Israels krigføring mot palestinerne som folkemord. Foto: Heiko Junge / NTB

Mens en våpenhvile mellom Israel og Hamas etter alt å dømme er på trappene, mener SV det er grunnlag for å anklage Israel for folkemord i krigføringen mot Gaza, som har pågått siden Hamas terrorangrep 7. oktober 2023.

- «Folkemord» er ikke et stempel folkevalgte kan bruke når det skulle passe. SVs posisjon de siste årene vært at folkerettsjurister må vurdere om ekstreme forbrytelser er å regne som folkemord eller ei. Men det vi har vært vitne til i Gaza det siste drøye året er etter vårt syn et folkemord, sier Bergstø.

19 Januar 2025: Utenriksminister Espen Barth Eide møter Syrias nye leder, Ahmed al-Sharaa, i presidentpalasset i Damaskus.

Norway in Geneva
Permanent Missions to the UN and WTO/EFTA

Norwegian Minister of Foreign Affairs Espen Barth Eide and the leader of the transitional government in Syria, Al-Sharaa. Credit: Tuva Bogsnes / Norwegian Ministry of Foreign Affairs.

Norway's Minister of Foreign Affairs Eide Visits Syria

Dette er det første offisielle besøket en høytstående representant for regjeringen har hatt til Syria på mange år. Barth Eide møter akkurat nå Syrias nye leder, Ahmed al-Sharaa, i presidentpalasset i Damaskus. De skal snakke om utfordringene det krigsherjede landet står overfor.

– Syria kan være ved et veiskille. Overgangsregjeringen har så langt kommet med positive signaler, men vi må være forberedt på at utviklingen kan gå begge veier, sier Barth Eide til NRK.

– I denne avgjørende fasen er det viktig at det internasjonale samfunn bidrar til at utviklingen går i positiv retning. Dette er bakgrunnen for at jeg besøker Syria.

23 Februar 2025: "Palestina-aktivisme", Hamas og krav om stenging av marinebasen Haakonsvern ved Bergen.

WORLD BEYOND WAR.org
a global movement to end all wars
#CLOSE ALL BASES

DEMONSTRASJON

INTERNASJONALT OPPROP!

**MOT KRIG, OKKUPASJON
OG KLIMAKRISE**

FRITT PALESTINA!

De tusenvis av militærbaser, både utenlandske og innenlandske, rundt om i verden er en kritisk del av krigsmaskinen som må demonteres.

Å stenge baser er et nødvendig skritt for å skifte det globale sikkerhetsparadigmet mot en demilitarisert tilnærming som sentrerer felles sikkerhet.

SØNDAG
23.FEB kl. 13:00
HAAKONSVERN

INGEN ER TRYGGE FØR ALLE ER TRYGGE

@StoppNRK

9.mars 2025: Det nye regimet i Syria bak maskere av alavitter og kristne.

Foto: Mahmoud Hassano / Reuters / NTB

Flere hundre sivile skal være drept i Syria – Tyskland reagerer med sjokk

Den midlertidige presidenten maner til fred, samtidig som det kommer meldinger om at styrker tilknyttet regjeringen dreper sivile.

**Alawitter og kristne blir nå massakrert i Syria:
10.000 skal være drept allerede**

Bildene er grusomme og ligner på det som skjedde 7. oktober mot jøder. Og islamsk jihad har også her regionen, ifølge TBN, som viser at de døde blir kjørt bort med bulldosere.

Anita A. Sæle

Politisk redaktør

Publisert: 10.03.2025 kl 17:25

17.mars 2025: Norsk UD bevilger 400 millioner NOK til det nye regimet i Syria.

The screenshot shows the NRK news website interface. At the top is a dark blue navigation bar with the NRK logo on the left and menu items: Nyheter, Sport, Kultur, Humor, Distrikt, and Mer. On the right of the bar are icons for a user profile (Ivar) and a search function. Below the navigation bar, the main content area has a white background. A blue dot icon is followed by the word 'SYRIA'. Below this is a timestamp '17. mars 2025 kl. 15:11'. The headline reads: 'Norge bidrar med 400 millioner kroner til gjenoppbygging og humanitær hjelp til Syria'. The text continues: 'Norge skal bidra med 400 millioner kroner for å hjelpe i Syria med gjenoppbygging etter 14 års borgerkrig.' followed by 'Det kunngjør Utenriksdepartementet på en giverkonferanse mandag.' Then a paragraph: '– Syria står ved et veiskille. Det er viktig å gi de syriske overgangsmyndighetene muligheten til å lykkes. Dette er avgjørende for den hardt prøvede syriske befolkningen og for stabiliteten i hele Midtøsten, sier utenriksminister Espen Barth Eide (Ap).' followed by 'Han forteller videre at i denne kritiske fasen må det internasjonale samfunnet bidra både økonomisk og med kapasitetsbygging.' and finally 'Hans statssekretær Andreas Motzfeldt Kravik deltar på giverkonferansen i Brussel for Norge, skriver NTB.'

17. mars 2025: Norge bidrar med 400 millioner kroner til gjenoppbygging og humanitær hjelp til Syria

Norge skal bidra med 400 millioner kroner for å hjelpe i Syria med gjenoppbygging etter 14 års borgerkrig. Det kunngjør Utenriksdepartementet på en giverkonferanse mandag. – Syria står ved et veiskille. Det er viktig å gi de syriske overgangsmyndighetene muligheten til å lykkes. Dette er avgjørende for den hardt prøvede syriske befolkningen og for stabiliteten i hele Midtøsten, sier utenriksminister Espen Barth Eide (Ap). Han forteller videre at i denne kritiske fasen må det internasjonale samfunnet bidra både økonomisk og med kapasitetsbygging. Hans statssekretær Andreas Motzfeldt Kravik deltar på giverkonferansen i Brussel for Norge, skriver NTB.

15.april 2025: 100 prester og en biskop vil boykotte Israel

Svein Valle ble vigslet til biskop i Sør-Hålogaland
bispedømme i 2023 på en gudstjeneste i Bodø domkirke...

Biskop ber Den norske kirke boikotte Israel

Over 100 prester har signert et opprop der de ber Den norske kirke om å boikotte Israel for å unngå støtte til «okkupasjon» og «apartheid». Også de tidligere biskopene Atle Sommerfelt, Solveig Fiske og Kari Veiteberg har signert oppropet.

18.april 2025:

Mener koranlesing på langfredag, bidrar til politisering av kirken

Under et arrangement i Kampen kirke i Oslo på langfredag, ble det lest fra Koranen. Det skaper reaksjoner.

[Ingvild Edvardsen](#)
Journalist

[Mohammed Alayoubi](#)
Journalist

Publisert i går kl. 22:45

KAMPEN KIRKE PÅ LANGFREDAG: Lederen for Unge Høyre, Ola Svenneby, mener et slikt arrangement med koranlesing på langfredag, bidrar til politisering av kirken.

På langfredag ble det holdt en samling i solidaritet med palestinerne i Kampen kirke i Oslo. Under det livssyns åpne arrangementet ble det fremført en klagebønn fra Koranen. Men lederen for Unge Høyre, Ola Svenneby, beskriver det som misforstått toleranse å inkludere Koranen i kirken, og mener at det kan bidra til ekskludering.

– Intensjonen tror jeg er veldig god, som handler om inkludering, men jeg tror akkurat i påsken får det motsatt effekt. Jeg tror det kan virke fremmedgjørende på ganske mange som bruker kirken som sitt livssynshus.

Hamze Issa ble spurt om å lese den muslimske bønnen i Kampen kirke.

FOTO: JØRN TVETER

24.april 2025:

Norway formally opens diplomatic ties with the State of Palestine

Foto: UD

Photo: Norway's Ministry of Foreign Affairs

Nye ambassadører fra Palestina, Algerie og Chile

Nyheit | Dato: 24.04.2025

[Read in English](#)

FAKSIMILE

Tre ambassadører overleverte akkrediteringsbrev sine til Hans
Majestet Kong Harald V 24. april 2025.

Staten Palestina sin ambassadør H. E. fr. Marie Antoinette Sedin, republikken Algerie
sin ambassadør H. E. fr. Feriel Ryma Yousfi Ighil, republikken Chile sin ambassadør H.
E. herr Hellmut Lagos Koller Foto: Line Olea Kristiansen/UD

15 mai 2025: LO støtter islamister i Bergen

Norsk Folkehjelp Bergen, Palestinakomiteen i Bergen og LO i Bergen og omland, inviterer til markering av Nakba på Verftet i Bergen (USF) 15. mai. Nakba, eller al-Nakba (katastrofen på norsk), er en viktig minnedag i den palestinske kalenderen.

Muslimer over hele verden klager over opprettingen av Israel i 1948, og islamistene mener at jødestaten skal oppløses. Hva er de egentlig ønsker å ytre? Ønsker de å beklage at Holocaust slo feil? Var det en katastrofe at Hitler tapte den andre verdenskrigen? Var det et feilgrep at jødene som overlevde folkemordet i Tyskland og katolske Polen, fikk reise hjem til Jerusalem? Kan et slikt arrangement minne vel mye om arabisk nynazisme?

Fagforbundet heiste det palestinske flagget 15. mai for å markere 75 årsdagen for Al-Nakba (Foto: Fagforbundet)

Union av kultur-eliten, kommunister og islamister vil utslette staten Israel

15. MAI 2025

NAKBA-markering

Palestinakomiteen i Bergen, Norsk Folkehjelp Bergen, LO i Bergen og Omland, Rødt Møhlenpris, Sosialistisk Ungdom Bergen, Internasjonal Kvinneliga for Fred og Frihet, Cornerteateret, Bergen Kaffebrenneri – samt flere frivillige og enkeltpersoner.

Cornerteateret

Kulturhjertet på Møhlenpris

15.mai 2025:

Sykepleier Ingrid Neverdahl får kritikk etter å ha gitt med sko i israelske farger. Foto: Øystein Helmikstøl/Privat/Sammenstilling: Sykepleien

Statsforvalteren reagerte på sykepleierens sko:

Hadde sko med israelske flagg

Da Statsforvalteren mottok klage på skoene til sykepleieren, Ingrid Neverdahl i Strand kommune, sendte han brev til kommunen. Det han reagerte på, var at skoene bar det israelske flagget.

Trine Overå Hansen
Sjefredaktør

Publisert: 15.05.2025 kl 00:45

Statsforvalter i Rogaland Bent Høie (H) likte ikke at en sykepleier i offentlig sektor gikk med en jødestjerne på skoene. Jøde-hatet i Norge kjenner ingen grenser. Mister vi aviser som Norge IDAG og document.no, blir den vesle minoritet av våkne nordmenn også blinde som flaggermus.

Tillegg:

7-8. Oktober 2024: Bergen Kommune tar ned og konfiskerer en foto-utstilling laget av Israelsvenner

Foto-utstilling på Vitalitetsenteret:

Krever erstatning fra Bergen kommune

Konstituert talsmann Ivar Fjeld reagerer på vandalismen mot foto-utstilling med Israel som tema som ble åpnet 7. oktober, og tatt ned dagen etter.

Ingvill Mydland
Journalist

Utstillingen på Møhlenpris åpnet mandag 7. oktober 2024 og er nå tatt vekk. Foto: Trine Overå Hansen

Vitalitetssenteret på Møhlenpris i Bergen har en minnestøtte over jødene i Bergen som ble sendt til Auschwitz i 1942. Israelsvenner valgte dette senteret til å minne-markere massakren i Israel den 7. Oktober 2003. Den 7 oktober 2024 samlet fire Israels-organisasjoner seg til markeringen. En foto-utstilling ble åpnet med dokumentasjon av Arbeiderpartiet, LO og norsk støtte til Israel i årene 1949-1971.

Disse fotoene ble for sterk kost for Kulturkontoret i Bergen kommune. Neste morgen hadde kommunen tatt ned foto-utstillingen og konfiskert den. Begrunnelse var å hindre at den muslimske befolkningen i bydelen ikke «skulle ødelegge utstillingen». Et klart overgrep mot ytringsfriheten og et klart totalitært anti-Israelsk knep.

Fra minne-markeringen og åpningen av foto-utstillingen 7.oktober 2024 i Bergen:

Dagleg leiar i Ordet og Israel Stig Andre Lippert legg ned krans ved minnesmerke ved Vitaliseringsenteret på Møhlenpris over jødane på Møhlenpris som vart myrda under Holocaust.

Redaktør i Norge IDAG, Trine Overå Hansen, konstituert talsmann Ivar Fjeld og talar Hallgrim Berg.

Dagleg leiar Stig Andre Lippert i Ordet og Israel held ein appell om støtte til staten Israel etter masakren og invasjonen av jødestaten som starta 7.oktober 2023.

Trine Overå Hansen, talsmann Ivar Fjeld og redaktør i Visjon Norge Jan Hanvold.

Redaktør Trine Overå Hansen i avisa Norge IDAG held ein appell til støtte for jødestaten.

Den 8.oktober var foto-utstillingen forsvunnet. Bergen kommune hadde konfiskert bildene som hang oppe på veggene på Vitalitetssenteret på Møhlenpris. .

Norsk sionisme 1949-1971:

Grunnlaget for velstanden i dag

Statsminister Einar Gerhardsen, kona Vera og sonen Rune på vitjing i Israel 16.november 1961. Her saman med Israel sin statsminister Moshe Sharett.

Sommeren 1945 framstår Norge som en av de heldige nasjonene i Europa, som var lite ødelagt av den andre verdenskrigens herjinger. Gjenoppbyggingen av Øst-Finnmark gikk relativt smertefritt og raskt.

Regjeringen Gerhardsen bestemte i mai 1946 for å etablere Europehjelpen, som et samarbeidsorgan mellom arbeiderbevegelsens Norsk Folkehjelp og Røde kors. Formålet var å hjelpe flyktninger i Europa. Da staten Israel ble opprettet i mai 1948 ble 850.000 jøder kastet ut av Arabiske land og Persia, som er protest mot den nye jødestatens eksistens. Jødene ble på ny flyktninger, og trengte hjelp til å gjøre hjemreise til løfteslandet, en reise som Israelerne kaller Aliya. Den norske regjeringen og Landsorganisasjonen (LO) engasjerte seg. I 1949 ble jødiske barn fløyet frå Tunis til Fornebu. De hadde fått innvilger gratisopphold på en barneleir i Vestfold, den tidligere Nazi-leiren ved navn Grefsrudleiren. En av de som engasjerte seg sterkt var generalsekretær i Arbeiderpartiet Haakon Lie. Etter å ha blitt sterkere fysisk og psykisk, skulle disse barna bli gjenforent med sine foreldre eller foresatte, og bli integrert i den nye staten Israel.

20. November 1949 skjer den tragiske flyulykken. 27 jødiske barn og besetningen på seks minster livet når flyet deres styrer på Hurum sør for Oslo. Bare et barn overlever. Isaak (12). Tragedien skapet et stort engasjement i Arbeiderpartiet og LO. Dette blir starten på norsk Sionisme i årene 1949-1971.

Varme norske Sionister som Haakon Lie, Einar Gerhardsen, Martin Tranmæl, Halvard Lange, Jens Christian Hauge og Trygve Bratteli forbarmet seg over Israel, og støttet Jødestatens sak. Umiddelbart etter flyulykken bestemte AP at de skulle samles inn penger og bygges en norsk kibbutz i Israel som en gave til familiene til de etterlatne. I 1951 drog redaktør i Arbeiderbladet Martin Tranmæl på besøk til den kibbutzen ved navn Moshav Yanuv. Dette besøket satte presidens. Utover på 1950-talet drog mange medlemmer av den norske arbeiderbevegelsen til Israel for å hjelp til med å bygge Kibbutzer. Disse turene ble langt opp som arbeidsferier med innhold og mening.

Statsminister Einar Gerhardsen besøkte Israel i 1961. Med seg hadde han kona Vera og sønnen Rune. Den norske sionismen hadde støtte helt til topps i Arbeiderpartiet og LO. I august 1962 tok Einar Gerhardsen i mot Israel sin første statsminister David Ben Gurion på Fornebu, da han kom på offisielt besøk til Norge. 17.mai 1961 var statsminister Golda Meir på offisielt besøk i Norge, og ble med på den legendariske hageselskapet hjemme hos Jens Christian Hauge på Slemdal i Oslo. Første juni i 1971 var Meir tilbake i Oslo for siste gang som statsminister. Hun ble hentet på Fornebu av statsminister Trygve Bratteli og kona Randi.

Jens Christian Hauge var norsk forsvarsminister fra 1945 til 1952. Da gikk den tidligere MILORG-sjefen uventet av som statsråd, og startet advokatpraksis i Oslo. Dette sjakktrekket gav Hauge ryggen fri til å hjelpe staten Israel med å skaffe seg norsk tungtvann.

Slik ble jødestaten i stand til å utvikle atomvåpen. Tungtvannet skal ha blitt levert fra Norge til Israel i 1959. Sosialistisk Folkeparti (SV, Rødt) og andre på ytterste venstre fløy i norsk politikk har forsøkt å dra Hauges rolle i vanry. Han har blitt beskyldt for å ha handlet på egenhånd, og skjule at Israel hadde militære hensikter med sin norsk støttede kjernereaktor Dimona i Negev-ørkenen. Dette kan umulig ha medført riktighet.

5.mai 1995 ble Jens Christian Hauge tildelt borgerdådsmedaljen i gull av statsminister Gro Harlem Brundtland. Denne medaljen hadde Hauge neppe blitt tildelt hadde han opptrådt illojalt mot statsminister Einar Gerhardsen og den norske regjering i 1959. Jens Christian Hauge var en lojal lagspiller.

Haakon Lie var en av lagspillerne. Første mai 1956 fikk Lie laget parolen « La Israelleve» Generalsekretæren i AP sørget for at denne parolen var på plass i alle første mai tog i Norge denne våren. Lie var flere ganger på besøk i Israel. Ikke minst under seksdagerskrigen i 1967 var Lie tilstede ved klagemuren i Jerusalem.

Her er fotene som ble for sterke for den politiske ledelse og administrasjon i Bergen kommune:

Norsk sionisme

1949-71

Grunnlag for velstand

Oktober 2024

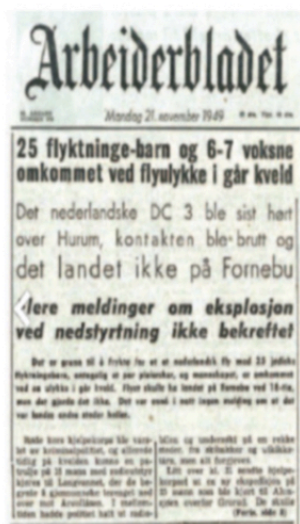
sionismeutstilling.com

FN's første generalsekretær, nordmannen Trygve Lie brukte si politiske makt til å støtte opprettinga av staten Israel i mai 1948. Her er Israel sin første statsminister David Ben Gurion på vitjing hos Lie i FN sitt hovudkvarter i New York i 1951.

Dei 27 jødiske barna som døde i flystyrten på Hurum, 20.november 1949.

Berre Isaak (12) overlevde flystyrten sør for Oslo.

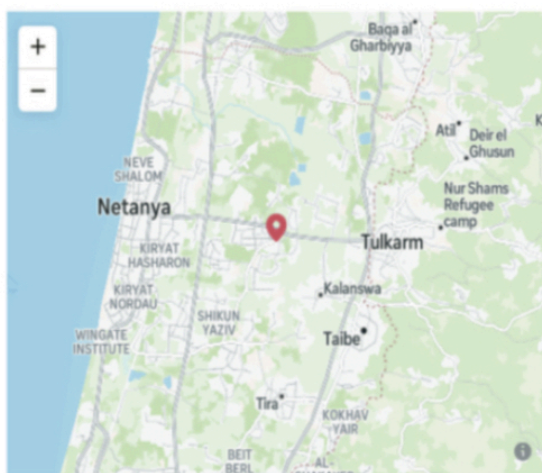

Moshav Yanuv / מושב ינוב

Moshav Yanuv

Den norske kibbutzen
i Israel bygd med
pengegåver frå
Arbeidarpartiet
og LO.

Route 57 Yanuv, Israel

Close

Get Directions

Martin Tranmæl i den norske kibbutzen Moshav
Yanuv
1951

Moshav Yanuv

Moshav Yanuv

Nahal Gachar i
Ramot Menashe
i Israel. Barna
som mista
livet i flystyrten ved
Hurum var på veg
til Norge for å bu
seg på heimreise
(Aliya) til staten
Israel. Norge var
kanskje den
viktigste
støtte-
spelaren.

Statsminister Einar Gerhardsen, kona Vera og sonen Rune på vitjing i Israel 16.november 1961. Her saman med Israel sin statsminister Moshe Sharett.

1962

Et levende demokrati», som Einar Gerhardsen skrev i boken *Retten til å overleve. En bok om Israel, Norge og antisemittismen* utgitt i 1976.

“Det har gått 14 år siden jeg sist var i Israel (...). Den gang reiste jeg mye. Hver dag nye steder, hver dag nye mennesker. Og alle jeg møtte hadde sin egen historie, mer eller mindre dramatisk. De kom fra alle verdens land, med ulike språk og ulik bakgrunn. Denne mangfoldighet av mennesker fra alle verdens kanter skulle smeltes sammen til ett folk. En nesten umulig oppgave, som bare kunne løses av folk som trodde på mirakler, slik David Ben-Gurion en gang sa det”.

Einar Gerhardsen

Haakon Lie var ein varm ven av Israel. Her vitjar han jødiske barn under opphaldet deira på Europahjelpen sin barnekoloni, Grefsrudleiren i 1949.

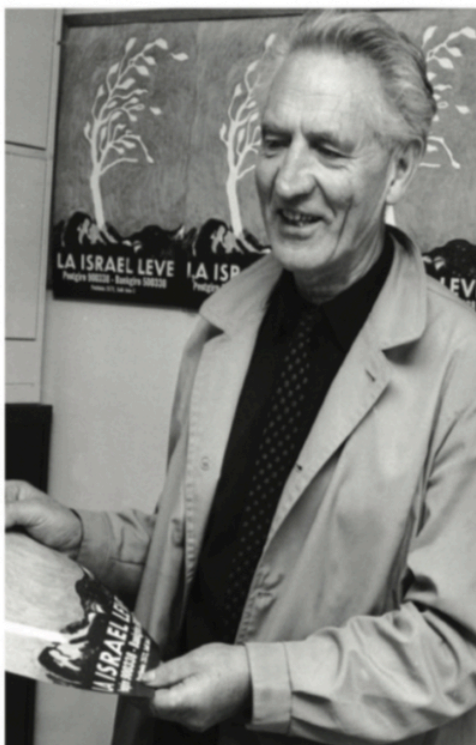

Haakon Lie saman med Israel sin første statsminister, David Ben Gurion. Lie var i Jerusalem under seksdagarskrigen i 1967.

I alle første mai
tog i Norge
i 1956, var parolen
"La Israel leve" på
plass. Ideen bak
var Haakon Lie som
var Generalsekretær
i Arbeidarpartiet.

Israel sin statsminister
Golda Meir i egglop
i hagen til Jens
Christian Hauge på
Slemdal i Oslo 17.mai
1961. Gunnar Randers
frå Norsk kjernekraft
ved Forsvarets
Forskningsinstitut
er nummer to, like
framfor Randi
Bratteli.

Statsminister Golda Meir på Slottbakken, 17.mai 1961.

Jens Chr. Hauge får Borgerdådsmedaljen i gull av statsminister Gro Harlem Brundtland i 1995. (Foto Jon Eeg)

Trygve Bratteli tar ein kopp kaffi med Israel sin statsminister Golda Meir i hagen hos Jens Christian Hauge på Slemdal i Oslo, 17.mai 1961

1.juni 1971: Israel sin statsminister Golda Meir på to dagers offisiell vitjing i Norge. Her vert ho møtt på Fornebu av statsminister Trygve Bratteli og fru Randi.

Israel sin utanriksminister Abba Eban i Oslo 9.april 1968 i samband med årsfeiringa av opprettinga av staten Israel. Her på kontoret til AP-ordfører i Oslo, Brynjulf Bull.

- SAMARBEIDSPARTNARAR:

Hallgrim Berg: 1 mai 2025

Eit historisk nytt og hårreisande fenomen i Europa er den politiske alliansen mellom venstresida og det ekstreme islam: Sosialistane omfamnar no den reaksjonære islamske fascismen. I mange ideologiske konflikthar går sosialistar/kommunistar saman med muslimar/islamistar. Dei dannar fleirtal ved viktige politiske val. Dette politiske hopehavet gjev seg dei underlegaste utslag. Ein skulle vente at sosialistar, med sine kulturradikale ideal om likestilling, kvinnekamp, samkjønna ekteskap og rettferd for homofile, ikkje ville bli politiske sengekameratar med patriarkalske islamistar/muslimar som er klart kvinneundertrykkande og sterkt homofobiske.

For alle oss som er tilhengjarar av demokrati, yrtingsfridom, frie media, frie val, rettsstat, menneskerettar, likeverd og personleg fridom, verkar det som ei gåte at sosialistar/ kulturmarxistar har slått seg saman med islamistane i kampen for politiske fleirtal. Striden står ikkje berre om regjeringsmakt, men om fleirtal i foreiningar, kommunar og storbyar i mange land, heilt opp til kontrollen med hovudforsamlinga og ymse organisasjonar i FN.

I særleg grad kjem den politisk-religiøse maktalliansen til syne i spørsmål om Midtausten, særleg den seige konflikten som gjeld statusen for den gjenoppretta staten Israel og leveretten for det jødiske folket.

Ved lesing av Klassekampen får ein dette demonstrert dagleg: Konstant, samanhengande kritikk av Israel, partia og politikarane, i reportasjar, kommentarar og innlegg (med uvanleg høg prosent utanlandsklingande namn) og leiarartiklar med multikultiprofil. Israel og jødiske autoritetar vert mål for alt slag uthenging og mistenkeleggjering, Som i NRK, VG, Dagsavisen og andre media er det nærfoto og episodar med triste, gråtande og gråtkvelte framstillingar av sivile, særleg kvinner og born, men sjeldan omtale eller bilete av stridande menn.

Aldri foto eller kritikk av Hamas-soldatar som ulovleg opptrer utan uniform. «Venstresidas dagsavis» er ikkje åleine om demoniseringa av Israel. Anten det er dekning av IDF og militæraksjonar, boikott av varer, israelsk deltaking i European Song Contest eller fotballkampar, er nittifem prosent av norsk presse pinleg partisk og konsekvent negativ. Heilt sidan studentdagane og opplevingar med dei nyfrelste marxist-leninistane på Blindern i 1968, har stordelen av norsk presse servert «moteriktige» vinklingar og tolkingar om apartheid, imperialisme, undertrykking, osv. Samtidig har dei folkevalde i Knesset og regjering i tiår måtta slite med trugsmål om utsletting av Israel, gjennom rakettregn, bomber og død, utan synleg sympati frå pressa eller offisielt norsk hald.

Kort sagt: Israellarane er suspekte, medan «palestinarane», inkludert terroristane, er reine og rettferdige. Såleis: Drap er frigjering. Drep ein mange nok og systematisk nok, i lag med andre, er det straks tale om å vera ei frigjeringsrørslé. Då skal verda bli betre. Kampen er «legitim» og «rettferdig.» Alle dei politiske rørsleane, klanane og kriminelle gjengane i området har kvar sine visjonar og variantar av Utopia.

Draumen om å redde verda og gjera alle menneske lykkelege har lenge vore eit sikkert kjenneteikn for den politiske venstresida. Mennesket er jo eigentleg berre godt, og dersom ikkje, kan det formast til å bli det! Like vilkår for liv og utfolding skal skape harmoni mellom menneska og fred mellom folkeslaga.

Åte for massane finn dei alltid i ordparet *rettferd og solidaritet*, omgrep som ofte har karakter av sjølvhypnose for og samtidig er til glede for dei privilegerte maktpersonane som veit å installere seg komfortabelt på toppen (jfr. Hamas-leiarane som i dag ikkje vil nærme seg Gaza, men som kosar seg med milliardane sine på eigedomar og luksushotell i Qatar).

Det internasjonale engasjementet på norsk venstreside er ei interessant historie. Ho har vore karakterisert med kivande ideologiske fraksjonar heile vegen. Starten var den russiske revolusjonen i 1917 som engasjerte heile arbeidarrørsla. Dei såg på sosialistisk verdsrevolusjon som ein beinveg til å løyse naud- og fattigdomsproblem også i Noreg. Det norske arbeidarparti slutta seg i 1919 til Den kommunistiske Internasjonalen (Komintern) i Moskva.

Ungdomsorganisasjonen AUF vart i 1921 døypt om til NKU – Norges kommunistiske ungdomsforbund, som samrøystes vedtok å slutte seg til Den kommunistiske internasjonale. Etter Arbeiderpartiet og rørsla hadde hatt sine kommunistiske gjestespel, har det vore nok av forvitnelege verdikampar. Mot borgarleg kultur, kjøken og salong, kyrkje og kristendom, og seinare mot fascisme og nazisme, verdskrig, kamp om NATO-medlemskap, skiping av nye sosialistisk-kommunistiske parti på den ytre venstresida, osv. Ideologiske motsetnader er stadig levande. Dei kjem til syne i det internasjonale engasjementet, solidaritetsarbeidet, regimepreferansar, kvinnekampen, kulturlivet, studentopprør, fram til dagens idekamp om familie, ekteskap, kjønn og identitet. Framleis i friskt minne, eit revolusjonært høgdepunkt i Noreg med fenomenet AKP(m-l) som har hatt langvarig påverknad på kulturlivet, academia, halv- og heilkommunistiske organisasjonar som AUF, SU, RU og leiande figurar i det humanitær-politiske komplekset, inklusive taleføre røyster i Den norske kyrkja. Dei dannar alle fellesfronten anti-imperialisme, anti-kapitalisme, anti-amerikanisme, antisjonisme og aktivisme mot staten Israel.

Me hugsar folkedemokratiet DDR og korleis mange nyfrelste ungdomar lot seg lokke med oppvarning og stas på sine studieturar... Likeeins studentgrupper til «det revolusjonære og heltmodige Cuba» med Castro og Guevara på T-skjorta... Flokkar med norske klakørar på hyllingstur til «det sosialistiske fyrstårnet» Albania... Og tidenes masse mordar, Mao, i Kina (overgjekk Stalin og Hitler med nokre titals millionar døde) og læreguten Pol Pot på dødsmarkene i Cambodja ... Og me gløymer ikkje sjarmøren Mugabe i Zimbabwe og SV-idolet Chavez i Venezuela...

Alltid med sosialisme: Von, lyriske verseliner, draum og vakre visjonar. I materiell praksis: Naud, mismot, fattigdom og sosialt elende. Statistisk: Sosialistiske og (særleg) muslimske land på botnen ut frå alle komparative mål. Den doktrinære venstresida har tapt så og seia alle slag om internasjonale fyrstårn i vår levetid. Med eitt mogleg unntak, Israel/ Palestina. Med så mange smertelege nederlag lever det intense håpet om å kunne trylle fram ein palestinsk stat. For mange er «palestinerne» blitt ein slags politisk «sutteklut». (Fem millionar døde i Kongo eller tolv millionar på flukt i Sudan, er det ingen på venstresida som bryr seg om, for der er det umogleg å klistre ansvaret på USA og Israel. Kritikken mot 500.000 døde i Syria er likeeins svært lågmælt, for der var det arabarar som drap kvarandre.)

Moderate sosialistar, som Gahr Støre og Stoltenberg, håpar å få til «Palestina» som ein arabisk stat nr. 23 i Midtausten. Hittil har Noreg (dvs. me som betalar skatt) spandert over 15.000 millionar kroner på prosjektet. I mellomtida dyrkar Arbeiderpartiet (og Høgre/Venstre) i truskuld islamske kontaktar her heime i håp om tilsig av nokre nye røyster ved komande val. Jonas, på innsmigrande moskebesøk hjå den intense islamisten. Ine, talar vent, men har ikkje oppdaga islamo-fascismen i Det muslimske brorskapet. Abid, har kritisk blikk på manglande integrering i muslimske miljø, men ingen vilje til å bremse påfyllet av problem utanfrå. Aldri nokon gong har eit norsk politisk parti ymta om eller kommentert innhaldet i Hamas-charteret:

Allah er vårt mål.

Profeten er vår leder.

Koranen er vår grunnlov.

Jihad er vår vei.

Døden for Allahs sak er vårt høyeste ønske.

Aldri har heller eit parti hatt vågemot til å problematisere samanhengen mellom islam og dødelege terroraksjonar. Sidan 11. september 2001 har Jihad Watch (pr. 1.mai 2025) registrert 47 357 slike aksjonar. Fanatisk øydelegging av menneskeliv, kvar gong frå nokre få opp til eit hundretals døde, og med fem-seks gonger så mange såra og lemlesta.

Regjering og redaktørstyrte media er heilt musestille om utviklinga, på same vis som det er lagt lôk på kristenforfølginga i verda (ca. 400 000 i livsfare i år).

Då Israel vart gjenoppretta som stat 14. mai 1948, var det ein realitet som kom til å snu og påverke mange utviklingstrekk i Midtausten, i stormaktspolitikken og i FN.

Dei arabiske statsleiarane gjekk til krig mot jødestaten, som utanriksminister Balfour i 1917 hadde kalla «ein trygg nasjonalheim.» Statsdanninga vart grunnfesta som folkerett i San Remo i 1920 og stadfesta av Folkeforbundet i Versailles i 1922. Israel vart frå starten ein politisk hoggestabbe som var god å ha for dei muslimske statane og leiarane deira. Kvar gong nokon var misnøgde med ulike resultat og levevilkår i muslimske land, var det så greitt å ha Israel å skulde på. Anten det var krise eller ulykke, produksjonsnedgang, eit bygg datt ned i Kairo, eller om ein vassleidning sprakk i Damaskus, var det alltid «jødar som sto bak.»

*

Det norske Arbeiderparti støtta den nye staten i 1948. Parti og fagorganisasjon hadde entusiastisk og tillitsfullt samarbeid med Ben Gurion og dei andre israelske leiarane i mange år. I kibbutzane fekk dei sjå korleis folk i arbeid, kultur, ressursfordeling, samhald og kameratskap utfalde seg. Det var sosialisme i praksis.

På rad og rekke slutta dei seg til det jødiske sjølvstendet i denne pionertida. Trygve Lie i FN var viktig, og Haakon Lie, Einar Gerhardsen, Trygve Bratteli og andre sterke personlegdomar i partiet, som Jens Chr. Hauge. Han var sentral i tryggingsarbeidet med å skaffe tungtvatn til eit eventuelt kjernefysisk forsvar av den unge staten.

*

Ei fotoutstilling som skulle vise det varme samarbeidet og venskapen som lenge rådde mellom Noreg og Israel skulle opnast i Bergen 7. oktober 2024. Planen var å markere solidaritet med Israel, nettopp på denne dato, som er gått ned i saga som det dødelegaste og mest omfattande terroråtalet mot jødane sidan Holocaust.

Profesjonelle fotografi, forstørre og ryddig monterte, tala sitt klåre språk. Dei synta kor djupt tilliten i si tid gjekk mellom toppleiarane i dei to landa, både offentleg og privat. Til dømes, me kjem på hagefest og moro heime hjå Trygve Bratteli: Golda Meir i konsentrert sprint – i ei typisk norsk tevling: Eggeløp!

Eg var innbeden som foredragshaldar til opninga på Vitalitetssenteret på Møhlenpris. Det var god stemning og stor stas. Ved den jødiske krigsminnetavla utanfor vart det lagt ned blomar. Men akk! Neste morgon: Den historiske utstillinga var rivi ned og fjerna! Israel-hatet hadde manifestert seg, denne gongen i det aktivistiske Bergensmiljøet.

Dialog og toleranse? Nei! Nei til ny kunnskap! Nei til demokrati! Nei til Israel! Nei til jødane!

Og på det store folkemøtet som MIFF Bergen arrangerte på den store Festningplassen same kveld, omkransa og sperra av gjerde, 42 politifolk og bilar, kunne me borti gatene høyre gauling og trommedunder frå eit mylder med skjerfkledd aktivistar, monotont og taktfast: «From the river to the sea, Palestine shall be free!» Jau då, Espen Barth Eide er ute i godt selskap!

Det vil føre for langt her å skrive inngåande om prosessen som førte til skiftet i Arbeiderpartiet frå 25 år med Israel-entusiasme til ein periode med tvil og uvilje, og dei seinaste tiåra med direkte motstand og no med openlys motarbeiding.

Ungdomsrørsla AUF har spelt ei viktig rolle, ikkje minst samarbeid med Fatah Youth gjennom lang tid. Politiske rollespel på Utøya og talrike gjenvisittar til Gaza og «Vestbredden» skapar vennskap og glød. LO er eit glimrande døme på «oligarkiets jernlov» – fenomenet som er mykje omtala i den klassiske statsvitenskapen. Eit fåmannsvelde (Internasjonalt utvalg) sit med kontor, kontaktar og ekspertise, og manipulerer lett ein stor medlemsmasse frå toppen og ned. Her i Noreg i ein slik ekstrem grad at «oligarkane» sitt mål om boikott av eit demokratisk land (som elles titusenviis medlemmer utover landet støttar) blir samrøystes vedteke på kongressen. «Demokratisk behandling» heiter det i papira etterpå.

Det store førebels målet for Israel-fiendane vart nådd, då regjeringa 28.mai 2024 annonserte at Noreg anerkjenner Palestina. Året er ikkje gått, før kongen må bite i det sure eplet, ta imot ein ambassadør til ein ambassade for ein stat som ikke eksisterer.

Som sluttord må det vera lov å uttrykke undring over at Arbeiderpartiet – og norske politiske parti, presse og organisasjonar i det heile – ikkje viser skepsis eller atterhald mot radikal islam og den politiske islamismen. Kjem det av den enkle grunnen at dei ikkje veit betre, eller *trur* at islam berre er ein tilfeldig religion mellom dei mange?

Men islam og islamismen er eit politisk totalt sivilisasjonssystem, brutalt og omsynslaut, jf. revolusjonen i Iran 1979 og den påfylgjande ekspederinga av kommunistane. Formuleringar og mål i islamske charter står på fleire punkt i direkte motstrid med Grunnlova og grunnleggjande verdiar i vårt liberale demokrati og vår verdslege rettsstat.

Kunnskapar om denne alvorleg aukande utfordringa for våre samfunn, vårt demokrati, vårt rettssamfunn, vår vestlege kultur og vårt levevis, er på eit skremmande lågmål.

Dei styrande vil ikkje vite? Skal nasjonens liv og framtid berre sjåast i fireårsbolkar? Når me ser nokre år fram i tid, opnar det seg djupt urovekkjande perspektiv for Europa og vårt kjære Noreg.

Mine synsmåtar og samandrag, samla på 330 sider – bygt på mykje lesing, reising, historiestudier og aktiv deltaking i norsk og europeisk politikk – kan du sjå meir i boka *Demokrati eller islamisme – Europa under islam?* (Genesis 2013).

Hallgrim Berg

Ivar Fjeld, CV

CV: Ivar Fjeld: ivarfjeld@yahoo.com

Oppdrag:

1997-2016: Medlem av Presselosjen på Stortinget.

2001: Medierådgiver for olje- og energiminister Olav Akselsen (Arbeiderpartiet)

2006-2009: India: Goa-representant for Norway India Chamber of Commerce and Industry (NICCI).

2014. Styreleder for internasjonal konferanse i Goa: «*The Judeo-Christian heritage of the West Coast of India*», i samarbeid med Kala Academy i Panaji, og det lokale kulturdepartementet i Goa.

INDIA

23
Friday
SEP 2016

A quick summary of the Heritage conference in Goa

POSTED BY IVARFJELD IN UNCATEGORIZED [LEAVE A COMMENT](#)

This video gives honor to all the keynote speakers and seminar holders.

 A quick summary of the Heritage conference i... [Share](#)

Rabbi Ezekiel Isaac Malekar
Head of Jewish community in New Delhi

Take a look at this quick summary of the Heritage conference at Hotel Vivanta by Taj, Panjim, Goa, 2nd of February 2014.

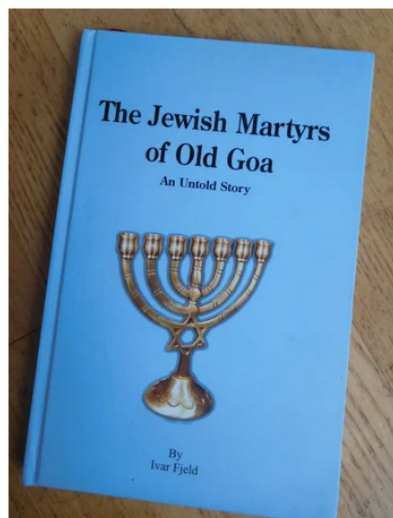
<https://gogoa2014.wordpress.com/>

2016-2017: Kontaktperson i Goa for Det Kongelige Norske Generalkonsulat, for å bistå norske statsborgere som opplever kriser under opphold i Goa.

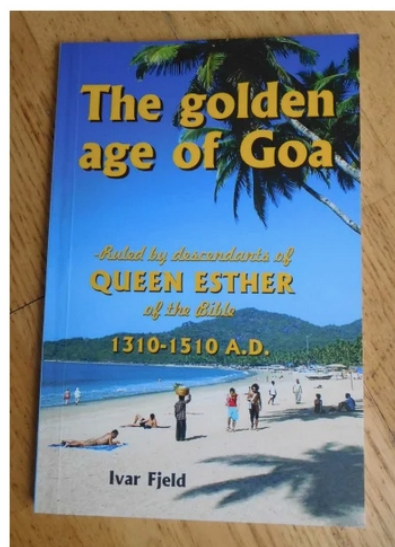
2022: Mottok National Award i India fra *National Banjara Professors Association* (NBPA) og *International Banjara Roma Organization* (IBRO) i byen Gadag. For boken "*Gypsy and Daughter of India, Gor Banjara*" og 15 års tjeneste for Banjara-stammen i India.

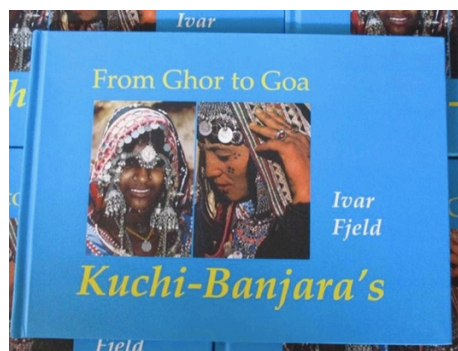
Seks av 12 utgitte bøker:

2014 *"The Jewish Martyrs of Old Goa"*, utgitt av Broadway Publishing House, Panjim Goa.

2017. «*The golden age of Goa*».

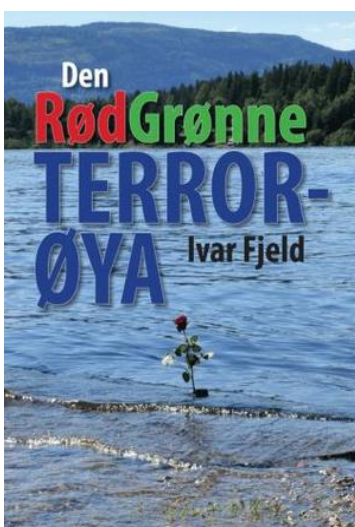
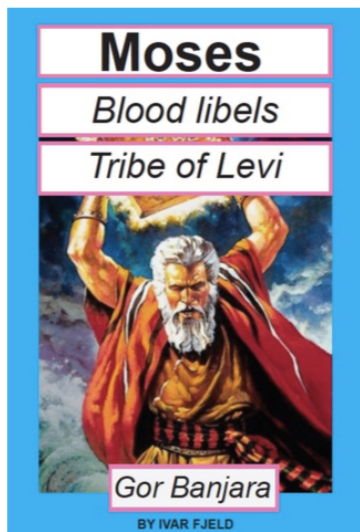

2018 *"From Ghor to Goa Kuchi Banjara"*.

2021 "Gypsy and daughter of Israel, Gor Banjara".
 Publisert av Bhandage Graphic Prints, Bank Road,
 Gadag, Karnataka Også oversatt til Kannada, og utgitt i
 Karnataka.

2023: Moses, blood libels, tribe of Levi. (Stammen Gor
 Banjara) Publisert av Bhandage Graphic Prints, Bank
 Road, Gadag, Karnataka.

Den Rød-Grønne terrorøya Januar 2013.
 Utgitt på Kolofon Forlag i Oslo. Kan kjøpes som PDF.

Tre viktige presse-oppslag i India:

The Navhind Times (Goa):

Sporer opp Goas jødiske arv (30. januar 2014).

Sao Joao-festen er dypt forankret i antisemittisme (25. juni 2013).

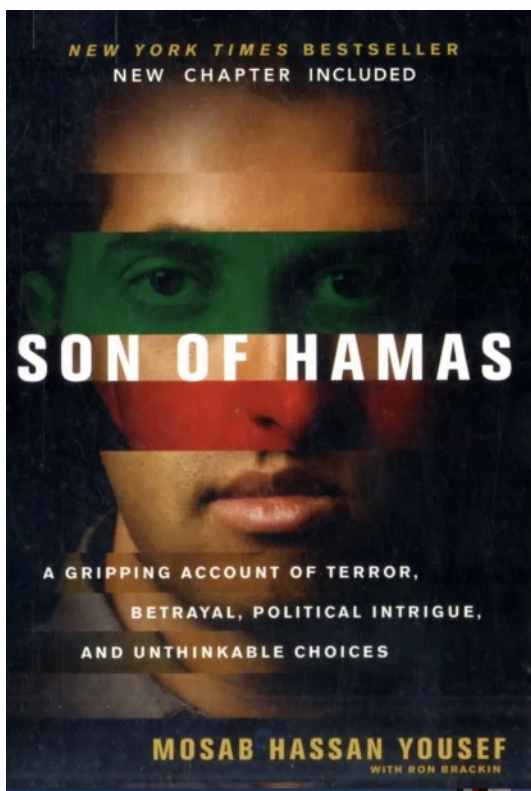

The Times of India:

Israeli-team på sporet av da'Ortas Old Goa-hage. (28. januar. 2017)

Etterord:

Mosab Hassan Yousef: I 2010 skulle denne boka vore tatt inn som pensum i norsk skule. Men overløparen frå Islam til jødisk-kristen tru vart ein samfunnsfiende for alle antisemittar. Kva var det Yousef forklarte? I ein norsk kontekst? 1. Norske konvertittar konverterer til ein norsk versjon av Islam. Ei lita sekt. 2. Islam har sidan 650 e.kr fulgt den same strategien for å få kristne og jødar til å underkaste seg. 3. Islam har tre nivå. **Ein**: Imamar er kalla til dugnad for lokalsamfunn. Dei gjer godt, for å få folk til å kome til moskeen. Melodien er: "Gje dei mat og drikke, og skryt dei opp i skyene". **To**: Når eit folk mjuknar opp, ta politisk makt. **Tre**: Vil dei ikkje sleppe deg heilt til topps er tida komen for jihad. Heilag krig. Så langt, svært nær toppen. Som nestleiarar i politiske parti og kulturminister. Dei første som vert slakta, er konvertittar som ikkje vil være med på jihad. Blodet deira skal skape frykt, og framskande underkastinga. Norge er på veg inn i det tredje stadiet. Ein lege vil fortelle deg at du er i terminal fase. Berre eit mirakel kan redde deg.